

Dr Adolf Lud. Krejčík:

Karel Josef Kreutzberg a jeho rod.

(Trocha rodopisné methodiky a praktických rad.)
(Dokončení.)

V tomto zápisce překvapí nás údaj, že rodiče K. J. Kreutzbergovi byli katolíci, když dosud stále ve všech zprávách o nich buď se jejich náboženské vyznání vůbec neudává,⁵⁰⁾ nebo se výslově praví, že byli israelité a již v srpnu 1835 mrtví.⁵¹⁾ Také povolání Davida Kreuzberga — vlastní příjmení Ascher není ani začáteční písmenou A naznačeno! — jest opětovně udáno slovem »vlnařský dělník« (Wollarbeiter),⁵²⁾ kdežto až do března 1841, pokud jeho povolání bylo uvedeno, stálo obchodník.⁵³⁾ Matka Kreutzbergova zapsána jako Terezie,⁵⁴⁾ ač v srpnu 1835 v zápisu o křtu Žofie Emilie v matrice fary P. Marie Vítězné, kdy byl Karel Josef Kreutzberg ještě guberniálním praktikantem, správně sluje Sara. Matriční zápis určitě nedál se podle předložených úředních listin, nýbrž podle ústních údajů Kreutzbergových, který v novém svém postavení ve světě průmyslnickém raději chtěl povolání svého otce přiblížiti svému vlastnímu a, pokud se týče náboženského vyznání rodičů Ascherových, nerozpakoval se prohlásiti je za katolíky. Jméno křestní tchyně Kreutzbergovy liší se v údajích od zápisu matriky Týnské, kde stojí Dorota Luisa, kdežto zde Luisa Anna, rozená Brückmannová. Novinkou jest udání rodiče této paní: Küstrin v Prusku. Křestní jména dítěte odpovídají křestním jménům kmotrů a kmotry.

Další křestní zápis v též matrice fary sv. Františka zaznamenává křest Kláry Terezie, narozené dne 6. a křtěné dne 20. listo-

⁵⁰⁾ Srv. 14. IX. 1834 oddavky Kreutzberga s Klarou Terezií v. Kurrer, 28. XI. 1838 narození Alžběty Amalie Karoliny Kreutzbergové, 22.—31. III. 1841 narození a křest Marie Aloisie Vileminy Kreutzbergové.

⁵¹⁾ Srv. 28. VII.—1. VII. 1835, narození a křest Žofie Emilie Kreutzbergové.

⁵²⁾ Srv. 22.—31. III. 1841, narození a křest Marie Aloisie Vileminy Kreutzbergové.

⁵³⁾ Srv. 28. VII.—1. VIII. 1835, narození a křest Žofie Emilie Kreutzbergové.

⁵⁴⁾ Tak se nazývá též 14. IX. 1834 při prvních oddavkách Kreutzbergových, 28. XI. 1838 při narození Alžběty Amalie Karoliny Kreutzbergové.

padu 1843, katolické manželské dcery rodičů Kreutzbergových Karla Josefa a Adelaidy Matyldy.⁵⁵⁾ I v tomto zápisu jmenují se jako v právě předešlém Kreutzbergovi rodiče David a Terezie, povolání Davidovo zase označeno slovem »Wollarbeiter« a také prý jsou »sämmlich katholischer Religion«. Tchýně Kreutzbergova sluje opět Luisa Anna. Za kmotry Augusta Bedřicha Timäa, továrníka v Drážďanech (Dresden) a jeho manželku Terezii podpisuje Dr. K. J. Kreutzberg, jako dožádaný svědek přistupuje Josef Karel Rein z čp. 69-I. (dnes zbořeno).⁵⁶⁾ Vzpomněl snad Kreutzberg křestními jmény této své dcerušky své první choti, tragicky zahynувší?

Rokem 1844 opouštějí manželé Kreutzbergovi Staré město pražské a stěhují se do farnosti svatopetrské na Novém městě, a to nejprve do domu čp. 1332-II. v ulici Na Florenci číslo 17.⁵⁷⁾ Zde se jím dne 19. dubna narodil a dne 27. dubna 1845 svatopetrským farářem Antonínem Tscharym pokřtěn byl první — a dodejme — jediný manželský syn Ludvík Vilém Jiří. I v tomto zápisu jsou Kreutzbergovi rodiče — farář Tschary píše vesměs Kreuzberg — označeni za katolíky. David Kreuzberg, nikoli David Ascher, uvádí se jako měšťan z Tachova (»Burger aus der Stadt Tachau«). Matka Adelaida Matylda rozená svob. pí. z Lütke i její rodiče jsou správně zapsáni jako v předešlých zápisech jako evangelíci. I zde sluje tchýně Kreutzbergova Luisa Anna a z křestních jmen tchánových uvedeno jediné Karel. Na místě kmotrů čtou se jména: Karel Josef Kreutzberg, doktor filosofie, Luisa svob. pí. z Lütke, vdova po majoru, tedy babička děcka; Dr Vilém Jindřich »von Kurrer« a Jiří Nickel jako svědci. Při porodu byla zase zkoušená porodní babička Karolina Matoušová z čp. 94-I. (Veleslavínova ul. 8), tehdy již vdova po malíři.⁵⁸⁾

Ještě jedenkráte, tentokráte již poslední, nejmladší manželské dceři Kreutzbergových pomohla na svět zkoušená porodní babička Karolina Matoušová dne 21. srpna 1849 a donesla ji ke křtu do kostela sv. Petra na Poříčí dne 3. září téhož roku. Farář Antonín Tschary zapsal tento křest česky do křestní matriky svatopetrské, ač matrika sama má ještě německý nápis.⁵⁹⁾ Poněvadž jest to v německé »gesammtösterreichisch« rodině Kreutzbergové jediný český

⁵⁵⁾ Fol. 193[—]194.

⁵⁶⁾ Podle poznámky matriční vydán byl křestní list dne 22. listopadu 1843 a duplikát dne 4. května 1866.

⁵⁷⁾ »Schematismus« 1845 pag. 503, 1846 pag. 504, 1847 pag. 396 a 1848 pag. 399. Ve všech zápisech »Schematismu« do r. 1848 uváděn jest Kreutzberg bez doktorského titulu. Teprve v »Schematismu« na rok 1851 čteme na str. 353 »Karl Joseph Kreutzberg, Dokotor der Fil. II, 1363« (Krakovská ul. 12), tedy s opětnou změnou bytu.

⁵⁸⁾ Podle pozdější poznámky vydán křestní list dne 22. prosince 1888 pod čj. 122.

⁵⁹⁾ Geburtsbuch vom 7. Dezember 1846 bis 16. März 1850, tomus XXXIII, fol. 256[—]257.

matriční zápis, stůjž zde do slova: »1849. 21. srpna narozená, 3. září křtěna. Křtil Antonín Tschary, farář. Jméno křtěnce: Virginia Seraphina Sidonia, náboženství katolické, pohlaví ženské, lože manželské. Rodiče, otec: Karel Josef Kreuzberg, doktor v libomudrctví, rodilý z Tachova (Tachau), města v kraji plzeňském, manželský syn Davida Kreuzberga, tachovského měšťana, a matky Teresie, rozené Adlerové (všickni katolického náboženství), matka: Adelhaida Mathilda baronka z Lütke, manželská dcera Karla barona z Lütke, královského pruského majora ve vojskě, a matky Aloisie Anny, rozené Brückmannové (všickni tak zvaného evangelického vyznání). Místo: 1023-II. (Na Florenci 15). Kmotři: Vírginia, Seraphina, Sidonia Schultze, Bankierstochter. Bába: Karolina Mattausch, Malerswittwe, No 94-I. geprüft.«

Křtěnka dostává jména po svých kmotrách, jimiž byly tři dcery drážďanského bankéře Eduarda Ferdinanda Emila Schultze, který se svou manželkou Emilií, rozenou baronkou von Lütke před sedmi lety kmotroval Kreutzbergově dceři Emilii Aloisii Eduardině. Rodiče Kreutzbergovi, David a Terezie, roz. Adlerová, zase se uvádějí jako katolíci a měšťané tachovští. Jinak opakují se známé nám již údaje o rodu »von Lütke«.

Tím bychom byli doložili, doplnili a opravili veškerá data Kreutzbergovského rozrodu, pokud se týkají narození a křtu dětí Kreutzbergových v Praze, sňatku Kreutzbergova s Klárou Terezií Kurrerovou a úmrtí prve i druhé manželky Karla Josefa Kreutzberga i jeho smrti, k nimž došlo v Praze. Abychom mohli doložit ijiná data dětí Kreutzbergových a úmrtí třetí jeho manželky, třeba si povšimnouti, že až na jediného syna běží vesměs o potomstvo ženské, které, není-li hned od narození téhož náboženského vyznání jako matka, rádo se k němu obrací ve věku dospělém. Viděli jsme, že všecky tři manželky Kreutzbergovy byly protestantky. Jak se v ohledu náboženského vyznání zachovaly jeho dcery, když dospěly?

O nejstarší dceři Žofii Emilií najdeme v spisech popisného úřadu města Prahy dne 2. dubna 1855 zapsané povolení k sňatku s Eduardem Stengelem, evangelíkem, svobodným obchodníkem v Cvikavě v Sasku (Zwickau), narozeným tamtéž. Žofie Emilie Kreutzbergová uvádí se jako v Praze r. 1835 rozená, svobodná dcera doktora, evangelička. Pátráme-li po dokladu, kdy Žofie Emilie přestoupila do církve evangelické, najdeme jej na německé evangelické faře augsburského vyznání v Praze II., V jirchářích. »Verzeichnis der zur evangelischchristlichen Kirche Uebertretenen 1828—1862« zapisuje k r. 1855 pod běžným číslem 1, že Žofie Kreutzbergová, dcera doktora, svobodná, v Praze rozená, 20 let stará, bydlící v Praze čp. 573-II. (Žitná ulice 34), podle vysvědčení katolické fary u sv. Štěpána v Praze II. ze dne 29. prosince 1854 a 3. února 1855 vystoupila z církve římskokatolické a přijata byla

do evangelické církve dne 13. února 1855, o čemž faře svatoštěpánské dána zpráva dne 20. srpna 1855. Tehdy bylo možno též faře svatoštěpánské oznámiti, že dne 12. května 1855 z domu čp. 573-II. v Praze před svědky Karlem Vilémem Stengelem, obchodníkem v Cvikově (Zwickau) a Dr. K. J. Kreutzbergem pastor Vilém Martius oddal snoubence Karla Eduarda Stengela, měšťana a obchodníka v Cvikově v Sasku (Zwickau), rozeného z Cvikova (Zwickau), manželského syna Karla Viléma Stengela, měšťana a obchodníka v Cvikově (Zwickau), a jeho zesnulé manželky Teresie Vileminy Stenglové, rozené Müllerové, evangelíka, 32letého, svobodného s Žofií Emilií Kreutzbergovou, z Prahy rozenou manželskou dcerou Karla Josefa Kreutzberga, doktora filosofie a státních věd, majitele dolů, čestného člena mnoha akademíí, bydlícího v Praze, a zesnulé Kláry Teresie Kreutzbergových, rozené »von Kurrer«, evangeličkou, 19letou svobodnou.⁶⁰⁾

Jakých dokladů k tomuto sňatku bylo třeba, vypočítává matiční rubrika sňatečních »rekvisit« takto: 1. Povolení c. k. pražského policejního ředitelství čj. 16.149 ze dne 14. dubna 1855. — 2. Povolení pro ženicha s potvrzením práva domovského pro nevěstu od městské rady v Cvikově (Zwickau) ze dne 3. března 1855. — 3. Přihlášku (ohlašovací lístek) pro nevěstu od popisního úřadu hl. m. Prahy č. 284 ze dne 2. dubna 1855. — 4. Průkaz plnoletosti ženichovy křestním listem od matrikáře u sv. Marie v Cvikově (Zwickau) ze dne 10. března 1855. — 5. Ocovské svolení k sňatku pro neplnoletou nevěstu, dané v Praze dne 2. dubna 1855. — 6. Prominutí překážek manželství z důvodu pokrevenství v třetím stupni nerovné pobočné linie od cís. král. ministerstva kultu a veřejného vyučování, dané v Drážďanech (Dresden) 23. ledna 1855, intimované superintendenturou v Cvikově (Zwickau) dne 27. ledna 1855 a 7. Oznámení o ohláškách od městského farního úřadu ve Cvikově (Zwickau) ze dne 25. dubna 1855.

Za života Kreutzbergova vdaly se ještě dvě jeho dcery, které nezměnily svého náboženského vyznání, ač se provdaly za evangelíky a také evangelicky byly oddány pastorem Vilémem Martiem, německým evangelickým pastorem v kostele V jirchářích v Praze II.

Dne 10. října 1865 vdalala se z domu čp. 552-II. (Karlovo nám. č. 36) Klara Terzie Kreutzbergová, katolička, 21iletá, svobodná, z Prahy rozená, za Jindřicha Ferdinanda Františka Bambergera, obchodníka v Cvikově (Zwickau) v království saském, rodilého z rytířského statku Frankenfeldu v království hannoverském, manželského syna hospodáře Bedřicha Bambergera a Luisy Bergerové, rozené Aalburgové, evangelíka, 24letého, svobodného.⁶¹⁾ Svatebními svědky byli August Haas, statkář a zemský

⁶⁰⁾ Traubungsbuch der deutschen evangelischen Pfarre Augsburger Bekennnisses, tomus V., fol. 24., Zahl 3.

⁶¹⁾ Táž snubní matrika, tomus V., fol. 174, Z. 13.

poslanec, a obchodník Antonín Bamberger. Sňatkové »rekvisity« byly tentokráté podle zatímního nařízení ministerstva kultu ze dne 21. ledna 1850 jednodušší: Byl to jen výtah z matriky katolického farního úřadu u sv. Štěpána v Praze II. z 9. října 1865.

Více sňatkových »rekvisit«⁶²⁾ bylo již zase při sňatku nejmladší dcery manželů Karla Josefa a Adelaidy Matildy Kreutzbergových, Virginie Serafiny Sidonie, když se jako katolička v 21. roce věku vdávala dne 10. září 1870 do domu čp. 959-I. za 20letého, svobodného evangelíka Eberharda Ludvíka Haussmanna, přednostu kanceláře filiálky banky Union v Praze.⁶³⁾ Ženich byl rodák stuttgartský, svobodný, 26letý evangelík, manželský syn Dr. Františka Karla Maxe Haussmanna, královského württemberského vrchního zdravotního rady, a Marie Otilie Haussmannové, rozené Brockhausové. Svědky tohoto sňatku byli František Bamberger, bankér z Cvikova v Sasku (Zwickau) a Dr. Josef Maschka, c. k. profesor lékařství.

Měsíc po tomto sňatku, jak jsme již slyšeli, dne 23. října 1870 (v neděli) zemřel Dr. Karel Josef Kreutzberg a podle pozůstalostního spisu čj. 2976/1870 spisovny okresního soudu pro horní Nové město pražské⁶⁴⁾ zůstali oprávnění dědicové: Adelaida Kreutzbergová, rozená »v. Lüttge« — tak píše soudní, německy psaná »Todesfallaufnahme« — Žofie Stengelová roz. Kreutzbergová, manželka bankéře v Cvikově v Sasku (Zwickau), tři svobodné dcery Alžběta, Marie a Emilie Kreutzbergové bytem v Praze čp. 552-II. (Karlov nám. 36), Karla Bambergerová roz. Kreutzbergová, manželka bankéře v Cvikově v Sasku (Zwickau), Ludvík Kreutzberg, horní úředník společnosti c. k. státních drah v Rašce v Banátu a Virginie Haussmannová roz. Kreutzbergová, manželka přednosti kanceláře v Praze.⁶⁵⁾ Pozůstalost zesnulého udána v soudním spise částkou 5973.02 zlatých; poslední vůle žádná nebyla.

⁶²⁾ Příslušné doklady byly: 1. Rubrum čj. 41052, podaného dne 29. srpna 1870 c. k. místodržitelství v Praze, jímž žádal ženich, přiloživ svůj křestní list a příslib pražského měšťanství se strany městské rady pražské, o rakouské státní občanství. — 2. Příslušné prohlášení. — 3. Svolení k sňatku, dané c. k. policejním ředitelstvím v Praze čj. 36982 z 2. září 1870. — 4. Promínuti dvojích církevních ohlášek, dané c. k. místodržitelstvím čj. 41053 z 29. srpna 1870 a vyrozumění o tom od pražského magistrátu čj. 71652 z 31. srpna 1870. — 5. Potvrzení o provedených prohláškách od katolické fary svatoštěpánské v Praze z 9. září 1870 čj. 579 paroch.

⁶³⁾ Zápis o tom v »Traubungsbuch der deutschen evangelischen Pfarre in Prag II.,« tomus VI., fol. 74, Z. 25.

⁶⁴⁾ Dnes okresní soud civilní pro vnitřní Prahu v Praze II., Spálená ulice.

⁶⁵⁾ S podpisy týchž osob, k nimž přistoupí ještě podpisy Eduarda Stenga, bankéře v Cvikově v Sasku (Zwickau), Františka Bambergera, bankéře též v Cvikově (Zwickau) a Erharda Haussmanna, přednosti kanceláře filiálky banky Union v Praze, shledáváme se též v oznamení Kreutzbergova úmrtí v deníku »Bohemie«, roč. XLIII. (1870), čís. 254 z 25. října 1870, ohlašujícím pohřeb na 4. hodinu odpolední dne 26. října a zádušní mši v kostele sv. Štěpána v Praze II. na 10. hodinu dopolední dne 27. října 1870. — Nekrolog

Z pozůstalých tří svobodných dcer Kreutzbergových Alžběta (Amalie Karolina), narozená dne 28. listopadu 1838 v Praze, a Emilie (Aloisie Eduardina), narozená dne 27. července 1842 v Praze, bytem v obvodu fary svatoštěpánské, ohlásily podle přípisu čj. 27.657 magistrátu král. hlavního města Prahy ze dne 22. března 1876 své přestoupení od katolictví k evangelickému náboženství augsburského vyznání a dne 15. dubna 1876 byly do nové církve přijaty a samy přijaly svatou večeři Páně.⁶⁶⁾

Povšimneme-li si blíže dat o přestupu obou jmenovaných dcer Kreutzbergových — 22. března hlásí svůj přestup a již 15. dubna 1876 přijímají po způsobu augsburského vyznání — a zjistíme-li v knize úmrtí německé evangelické fary v Praze II., V jirchářích,⁶⁷⁾ že dne 20. dubna 1876 o 5½ hodině odpolední zemřela Adelaida, vdova po JUDr. (!) Kreutzbergovi, rozená svob. pí. z Lütke, rodilá ze Schlaberndorfu (Schlaberndorf) ve Slezsku, a to v též domě čp. 552-II. (Karovo nám. 36) jako náš Kreutzberg, nedohadujeme se snad nesprávně, míníme-li, že dcery splnily přání své na smrt nemocné matky, evangeličky. Zemřela pak Adelaida Kreutzbergová stejnou nemocí jako její zesnulý chot, ochrnutím plic, v 68. roce svého věku a byla o 3. hodině odpoledne 22. dubna 1876 evangelickým farářem K. Färberem doprovoděna ke hrobu na hřbitově olšanském.

U mladší z přestoupivších dcer, Emilie Aloisie Eduardiny, mohli bychom za důvod přestupu uvést i okolnost, že si tím usnadňovala formální stráňku svého sňatku. Provádala se dne 28. září 1876 v svém 34. roce za Jiřího Albana Schafffa, setníka a velitele setniny v 2. praporu myslivců čís. 13 v Míšni (Meissen) v království saském.⁶⁸⁾ Ženich byl manželským synem Jiřího Theodora Schaffa ve Wildenthalu a Pavliny rozené šlechtičny z Querfurtu, vdovcem, byl akatolik, rozený dne 17. června ve Wildenthalu v Sasku, tudíž 35 roků starý. Svědky sňatku, který požehnal evangelický farář K. Färber, byli Artur z Rohrscheidu, obchodník z Drážďan (Dresden) a Ludvík Kreutzberg, ředitel výroby cvikovské spolkové mostárny a kamenoúhelného dolu. Jako sňatkové »rekvisity« jsou v matrice poznamenány: 1. Rodný list ženichův, vydaný farním úřadem v Eibenstocku dne 3. listopadu 1861 čís. 44. — 2. Úmrtní list první manželky ženichovy, vydaný městským farním úřadem v Míšni (Meissen) 17. srpna 1874. — 3. Svolení k sňatku od král. saského ministerstva války, dané

Kreutzbergův z pera * * uveřejněn v »Bohemii« již v čís. 253 ze dne 24. října 1870.

⁶⁶⁾ Uebertrittsbuch No III. zur evangelischen Kirche Augsburger Confession vom Jahre 1863—1891, fol. 25, Z. 5—6, v archivu německé evangelické fary v Praze II., V jirchářích.

⁶⁷⁾ Sterbebuch, tomus VI. 1869—1888, fol. 92.

⁶⁸⁾ Trauungsbuch der deutschen evangelischen Pfarre Prag II, V jirchářich, tom. VII., 1876—1884, fol. 12, Z. 19.

v Drážďanech (Dresden) 29. května 1876 č. I. A. 801. — 4. Křestní list nevěstin, vydaný katolickým farním úřadem u sv. Františka v Praze 9. srpna 1842, k němuž připojeno potvrzení německého evangelického farního úřadu augsburského vyznání v Praze o přestupu nevěstině ze 14. dubna 1876. — 5. Potvrzení prohlášek snoubenců od popisního úřadu v Míšni (Meissen) ze dne 6. října 1876. Doklady, uvedené pod 1—4, byly po sňatku vydány ženichovi k úřední potřebě.

Další změna v stavu rodiny Kreutzbergovy, již lze ještě sledovati v pražských zápisech, jest úmrtí první dcery z třetího manželství Karla Josefa Kreutzberga s Adelaidou Matildou z Lütke. Marie Aloisia Vileminy nezemřela sice v Praze, byla zde jen pochována na hřbitově olšanském, leč zápis o tom čte se na faře svatoštěpánské.⁶⁹⁾ Dne 23. srpna 1881 zemřela v Krásném Poli (Schönenfeld) neb Malém Simmeringu, soud. okr. Varnsdorf (Warnsdorf), ve villa Raimund, Marie Kreuzbergová, soukromnice, rodilá z Prahy, svobodná, katolička, 40 roků stará, a dne 27. srpna farářem Václavem Nyklasem pohřbena na Olšanech. Zemřela podle ohlédacího lístku Dra Mautnera z Rumburku (Rumberg) ze dne 25. srpna 1881 na ochrnutí srdce. — Třeba že zemřelá jmenuje se pouze prvním svým křestním jménem, není pochyby, že běží o Marii Aloisii Vileminu Kreutzbergovou, narozenou dne 22. března 1841, jak svědčí její stáří 40 let a uložení do rodinného hrobu Kreutzbergových na Olšanech.

Jak jsme dosud viděli, zůstávali z dětí Kreutzbergových do let osmdesátých ještě svobodní jediný syn Ludvík Vilém Jiří, který naposled se nám objevil jako svatební svědek při sňatku Emilie Aloisie Eduardiny Kreutzbergové dne 28. září 1876, tehdy ředitel mostárny a dolu v Cvikové (Zwickau), a dcera Alžběta Amalie Karolina, jediná dcera z druhého manželství Kreutzbergo. Ředitel Ludvík Vilém Jiří Kreutzberg byl již téměř čtyřicátník, když se odhodlal k sňatku, k němuž došlo v Praze dne 10. září 1884. Tehdy oddán byl v chrámu P. Marie Sněžné v Praze s Augustinou Otilií Magdalenu, manželskou dcerou Augusta Lumbe, majitele domu a realit v Praze čp. 741-II. (dnes Jungmannova tř. čís. 22), a jeho manželky Karoliny rozené Bellmannové.⁷⁰⁾ Ženich jmenuje se v zápisu horním ředitelem pražské železářské společnosti v Nýřanech (Nürschan), byl svobodný, 39letý katolík, v Praze dne 19. dubna 1845 rozený a tamtéž příslušný. Stáří nevěsty, svobodné katoličky, udává se 28 roků, což souhlasí

⁶⁹⁾ »Liber mortuorum — Kniha zemřelých« XI., 1873—1881, fol. 265' až 266. Zápis jest německý. — Ohlašovací list pražského policejního ředitelství má nesprávné datum úmrtí 23. února 1881.

⁷⁰⁾ Kniha oddaných fary u P. Marie Sněžné v Praze II., tom. VII., z let 1871—1892, fol. 243. — Manželé August a Karolina Lumbovi byli majitelé domů čp. 739, 740 a 741 v Praze II. (Jungmannova tř. čís. 22 a 20) a Čísařského mlýna v Bubenči.

se zápisem o jejím narození 27. května a křtu 8. června 1856.⁷¹⁾ Svatebními svědky byli bankovní úředníci Julius Ziegler a Gustav Lumbe. Snoubence oddával farář P. Josef Duchek, který svého času nevěstu křtil. Křestní zápis nevěstin seznamuje nás s patricijským pokrevenstvem a příbuzenstvem Lumbových. Otec křtěnky Augustiny Otilie Magdaleny Augustin František Lumbe, byl r. 1856 obchodním účetním, narodil se v Praze čp. 190-I. (Mariánské nám. 5.) jako syn někdy Josefa Lumbe, doktora filosofie a gymnasiálního profesora, a jeho manželky Kateřiny rozené Wernerové z Prahy. Matka křtěnky byla rozená Karolina Christina Bellmannová v čp. 741-II. (Jungmannova tř. 22), dcera měšťana a c. k. dvorního zvonáře a jeho manželky Anny, rozené Kiehnerové. Kmotry křtu byli Otilie Riedlová, chot I. B. šl. z Riedlů, velkoobchodníka, a MUDr. Karel Lumbe.

Z manželství Ludvíka Viléma Jiřího Kreutzberga s Augustinou Otilií Magdalenou roz. Lumbovou pošla dcera Karolina, která se narodila dne 2. srpna 1887 v Nýřanech (Nürschan). Ludvík Vilém Jiří Kreutzberg zemřel v Mnichově (München) dne 16. ledna 1911, jeho chot Augustina pak 13. dubna 1924.⁷²⁾

Dospíváme k poslednímu, nejmladšímu pražskému matričnímu zápisu o potomstvu Kreutzbergové. Týká se jediné zbylé svobodné dcery Alžběty Amalie Karoliny, která v roce 1876 přestoupila do církve evangelické. Dožila se plných 78 let — bylať, jak víme, rozená dne 28. listopadu 1838 — a zemřela dne 28. března 1917 o ½3. ráno na Smíchově v domě čp. 372 (Husova třída čís. 6) jako soukromnice, svobodná, na »carcinoma mammae et mārasmus«. Pohřbena byla dne 30. března 1917 o 3. hodině odpolední na Olšanech seniorem lic. Dr. Robertem Zilchertem.⁷³⁾

Úkol přehlédnouti a doplniti zaslany rozrod Kreutzbergův byl by nášimi doklady splněn. Odpověděli jsme ke všem otázkám, pokud mohou na ně odpověděti pražské rodopisné prameny. Zbývá však ještě pokusiti se o odpověď na otázku, kde a kdy se narodil a kdy a kde byl křten sám Karel Josef Kreutzberg?

Spisy guberniální, jak jsme zvěděli, nezastřeně poukazují

⁷¹⁾ Kniha o narození, fary u P. Marie Sněžné v Praze II., liber XV., fol. 145.

⁷²⁾ Zprávy policejního presidia v Mnichově (München) dd. 22. prosince 1938.

⁷³⁾ Sterbebuch der deutschen evang. Pfarre Augs. Bekenntnisses Prag II, V jirchářích, tom. VIII., 1904—1917, fol. 88, Z. 19. — Do smrti matčiny bydlila podle ohlašovacího listu pražského policejního ředitelství společně s matkou a pak se sestrou Marií Aloisií v domě čp. 552-II. (Karlov nám. 36). Osiřevši, přesídlila dne 1. srpna 1883 do domu čp. 1534-II. (Salmovská ul. 11), potom 13. prosince 1886 do domu čp. 1584-II. (Ječná 39), kde setrvala do 13. března 1909, kdy se přestěhovala do domu čp. 815-II. (Václavské nám. 61). Od 19. února 1913 až do své smrti bydlila jako soukromnice, evangelická, na Smíchově v čp. 372 (Husova tř. 6).

k tomu, že Kreutzberg byl židovského původu, a zmínka, že v Erlankách (Erlangen) studoval pod jménem Karel Josef Kreutzberg, naznačuje, že jeho původní jméno rodinné bylo jiné. Také křestní zápis prvorozé dcery Žofie Emilie z 28. července—1. srpna 1835 v křestní matrice P. Marie Vítězné přece výslovně o Kreutzbergovi říká, že byl synem manželským zemřelého Davida Aschera, obchodníka v Tachově (Tachau), a téhož zemřelé manž. Sary, roz. Adlerové a o těchto rodičích zvláště podotýká, že oba byli israelité.

O rodišti Kreutzbergově již ke konci jeho života nalézáme v příslušné literatuře zmatek, který založen jest na zprávě Kreutzbergova životopisu v Riegerově »Slovníku naučném«⁷⁴⁾, a přesel v obměně nejistoty i do nekrologu »Bohemie«.⁷⁵⁾ Jmenují-li se tam rodištěm Milíře u Tachova (Brand bei Tachau), zde se sice místo výslovně neuvádí, jen se naznačuje »u Tachova« (Tachau). Lépe jsou zpraveni vrstevníci Kreutzbergovi z let třicátých XIX. století. »Oesterreichische National-Encyklopädie«⁷⁶⁾ a »Oesterreichischer Zuschauer«,⁷⁷⁾ výslovně jmenují Tachov (Tachau) Kreutzbergovým rodištěm. Těchto pramenů přidržel se i Constant v. Wurzbach v nejobšírnějším dosud životopise Kreutzbergově.⁷⁸⁾

Se jménem Kreutzbergovým se v křestních matrikách ani tachovské ani milířské vůbec nesetkáme.⁷⁹⁾ Jest to zcela vysvětlitelné, když z jiných úředních pramenů, chovaných jednak v archivu ministerstva vnitra a v archivu arciděkanství tachovského, ke kterým se bylo třeba obrátiti, bylo možno zjistiti, že původní rodinné jméno Kreutzbergovo bylo nikoli Kreutzberg, nýbrž Ascher, a že byl rodem Žid.

Od dob Marie Terezie byli, jak víme, všichni Židé v království Českém u gubernia zapisováni podle krajů a podle panství ve zvláštních soupisech, zvaných »Judenfamilienbücher«. Jak tento soupis vypadal, ukazuje výpis ze IV. knihy kraje plzeňského, kde

⁷⁴⁾ Díl IV., 993. Článek není v »Slovníku« podepsán, není však prací Riegerovou, poněvadž v Riegerových pamětech »O Průmyslové jednotě přeš r. 1848«, jež otiskla Marie Červinková-Riegerová ve »Zvonu« roč. IV. (1904), str. 47 o původu Kreutzbergové stojí: »Dr. K. J. Kreutzberg, křtěný žid... pocházel kdesi tuším od Krucemburku, jmenoval se dříve jinak a změnil pak jméno své.« Redakce »Zvonu« poznamenala k jménu Krucemburku »z Milíř u Tachova« (Brand bei Tachau) patrně právě podle životopisu v »Slovníku naučném«.

⁷⁵⁾ Bohemia; Abendblatt zu Nr. 253 der Bohemia, roč. XLIII. (1870), z 24. října 1870.

⁷⁶⁾ VI. Band, W bis Z und Supplement, 520—521 (Wien, Kom. Friedr. Beck, 1837, 8º).

⁷⁷⁾ Zeitschrift für Kunst, Wissenschaft und geistiges Leben. Wien, 1838, 8º. Nro. 57, den 11. Mai 1838; Str. 572.

⁷⁸⁾ »Biographisches Lexikon des Kaiserthums Oesterreich« III. (1858, Wien, 8º) str. 297 d.

⁷⁹⁾ Za určité zjištění toho děkuji laskavé ochotě arciděkanství tachovského a milířskému dp. administrátorovi P. Jar. Tománkovi.

se uvádí vedle jiných dominií též statek Labuť (Labant).⁸⁰⁾ Podle něho byl Kreutzbergovým otcem, neboť dodatek v tomto zápisu, pocházející z doby kolem r. 1830, zcela určitě ztotožňuje Karla Josefa Kreutzberga s Enochem, prvorodeným jeho synem, David Ascher, familiarant statku labuťského, zdržující se v Tachově (Tachau), zemský familiarant židovský čís. 16.400, který se podle guberniálního souhlasu z 21. ledna 1793 v Tachově (Tachau) oženil se Sarou, rozenou Adlerovou. Je-li za rok narození Enocha Aschera v našem pramenu udán rok 1803, běží as o písářskou chybu, neboť jiné úřední doklady, a to soupis tachovských židů v archivu tachovského arciděkanství a křestní list Karla Josefa Kreutzberga,⁸²⁾ uvádějí jako rok jeho zrození rok 1802, při čemž v prvním pramenu osobní jméno zní Emmerich, v druhém pak Heinrich David s podrobným údajem dne a místa narození.

Byla-li poměrně snadné nalézti labuťského familiaranta Davida Aschera a jeho rodinu v historicky známých soupisech Židů v knihách gubernia, bylo objevení křestního zápisu Karla Josefa Kreutzberga obtížnější. Úřední spisy gubernia, zejména spis čj. 1678 z 22. března 1831, ukazovaly, že r. 1825 dostal Kreutzberg od arcibiskupské konsistoře povolení k přijetí křtu, leč citovaný spis čj. 13331 s přiloženým konceptem a přílohami, z nichž by bylo patrno, kde ke křtu došlo, nebyl v archivu ministerstva vnitra nalezen. Bez výsledku bylo též pátrání po zmíněném povolení v archivu pražské arcibiskupské konsistoře.⁸³⁾ Teprve při dalším badání po udělení pražského měšťanství Kreutzbergovi, k čemuž došlo dne 20. března 1848, nalezen dlouho hledaný křestní list Kreutzbergův,⁸⁴⁾ který

⁸⁰⁾ Judenfamilienbuch No IV. fol. 126—127: »Dominium: Labant, Fortlaufende Familiennummer des Landes: 16.400. Dominiumsnummer: 11. Alter und neuer Name des Familianten: Ascher David zu Tachau. Des vorstehenden Familianten beiderseitige Eltern: Unbekannt. Gattin (dasselben): Saara Adler. Der Familiant hat den Heiratskonsens erhalten unter dem Datum und Gubernialzahl anno 1793 den 21. Jänner Z. 1846 auf das Dominium Labant. Söhne des Familianten, Geburtsjahr, Name: 1803, Enoch. Ist zum katholischen Glauben übergetreten und in Prag unter dem Namen Karl Joseph Kreutzberg bei dem hochlöblichen Landesgubernium angestellt; 1805, Juda; 1813 Jakob. Von vorstehenden Individuen sind gestorben oder des Landesschutzes verlustigt worden: David starb 12. IX. 1848 in Teplitz.«

⁸¹⁾ »Judenverzeichnis« pag. 8 sl.: »Hausnummer 2: Sara Adler (geboren) 1770. — Hausnummer 18: David Ascher 1766, Emmerich Ascher 1802, Juda Ascher 1804, Salomon Ascher 1807, Abigail Ascher 1809, Franziska Ascher 1811, Jakob Ascher 1813, Esther Ascher 1814, Philippine Ascher 1816.« — V »Hausverzeichnis der Stadt Tachau« jest rodina Davida Aschera popsána takto: David Ascher 1766, Weib Sara 1775, Sohn: Emmerich 1802, Juda 1804, Salomon 1807, Jakob 1813, Tochter: Veronika 1796, Abigail 1809, Esther 1814, Philippine 1816.«

⁸²⁾ Viz pozn. 84.

⁸³⁾ Vd. p. archiváři † P. Frant. Tischerovi děkuji za ochotné služby při tomto pátrání:

⁸⁴⁾ Archiv hl. m. Prahy, odděl. práv městanských čís. 17.046 roku 1848. — Křestní list zní: »Taufschein. Endesgefertigter bezeuget hiemit aus dem

jen omylem výpravný zůstal při příslušném konceptu vyřízení, neboť v konceptu se výslově praví: »Der Taufschein folgt mit«.⁸⁵⁾ Shrňeme-li svědectví výše uvedených pramenů, docházíme k jistotě, že Enoch neb Emmerich, jak židovsky, neb Heinrich David, jak německými osobními jmény jest jmenován, Ascher narodil se dne 5. nikoli 12. května 1802⁸⁶⁾ v domě čp. 18 v Tachově (Tachau) z manželství Davida Aschera, obchodníka, a Sáry roz. Adlerové, obou israelského náboženství a pokřtěn byl na jména Karel Boromejský Josef s příjmením Kreutzberg v arciděkanském chrámu v Plzni dne 23. dubna 1825. Kmotry křestními mu byli nejvyšší úředníci plzeňského krajského úřadu, krajský hejtman a guberniální rada Karel Breinl a krajský komisař Josef Gürtler. Také křtitel byl v hodnosti nejvyšší kněz místní, administrátor arciděkanství P. Filip Dostál, neboť hodnost arciděkana byla úmrtím vikáře a arciděkana P. Františka Bleila uprzedněna.

Zdá se, že změna příjmení Ascher v Kreutzberg byla povolena dnes nezvěstným, poněvadž skartovaným spisem guberniálním čj. 13.331 z roku 1825 zároveň s povolením ke křtu, ač Kreutzberg, jak víme z guberniálního spisu čj. 1678/roku 1831, již v letech 1819 a 1820 pod tímto jménem studoval práv na universitě v Erlankách (Erlangen).⁸⁷⁾ Křtem i změnou příjmení odcizil se Kreutzberg svému rodu, k němuž, jak jsme viděli z matričních zápisů, jen nerad

---

Taufbuche der pilsner Erzdechantei pag. 571, dass Carolus Boromaeus Josephus Kreutzberg, vorher Heinrich David Ascher, ehemlich erzeugter Sohn des David Ascher, Israeliten und Handelsmannes aus Tachau, und aer Mutter Sara, geborenen Adler aus Tachau, beide israelitischer Religion, am fünften Mai ein Tausend acht Hundert und zwei in der Stadt Tachau pilsner Kreises Hausnummero 18 gebohren und vom dem Herren Administrator Philipp Dostal im Beisein der Taufpathen, Herren Karl Breinl, pilsner Kreishauptmannes und Gubernialraths, und Herrn Joseph Gürtler, k. k. Kreiskommissärs am drei und zwanzigsten April ein Tausend acht Hundert zwanzig und fünf nach christ-katholischem Gebrauch in der pilsner erzdechantichen Kirche getauft worden sei. Urkund dessen des Unterfertigten eingehändige Nahmensunderschrift und das beigedrückte Siegel. Pilsen, den 27. September 1825. Philipp Dostal, Administrator m. p.«

⁸⁵⁾ Tamtéž: »In Liber civium № 14, fol. 310 p. v. Dem Herren Karl Joseph Kreuzberg (!), Doktor der Philosophie, Technologie und Mitglied mehreren gelehrten Gesellschaften, wird das prager Bürgerrecht verliehen. Der Taufschein folgt mit. Vom Prager Magistrat, am 20. März 1848. (Vincenz) Freund (Ratssekretär) m. p. — Za ochotnou vydatnou pomoc při bádání v archivu hl. m. Prahy děkuji srdečně archivnímu radovi p. Phdru M. Lierovi.

⁸⁶⁾ Tak udává datum narození Czikann-Gräfferova »Oester. National-Encyklopädie« l. c., Ebersbergův »Oester. Zuschauer« l. c., Riegrův Slovník Naučný i Bohemia č. 253 z 24. října 1870.

⁸⁷⁾ V své žádosti o povolení křtu podepsal se žadatel podle zachovaného zápisu podacího guberniálního protokolu v archivu ministerstva vnitra Jindřich David Ascher, neboť »ríšslušný regest zní: »Prager Konsistorium über Gesuch des Juden Heinrich David Ascher um Bewilligung zur Taufe.« Vyjádření arcibiskupské konsistoře v Praze došlo guberniu 11. března 1825 a referent Seebald vyřídil spis 15. března 1825.

se hlásil, často jej zastíral, ba zapíral, o svých rodičích udával mylné, ba nepravdivé údaje. Matku svou s oblibou zove Terezií, ač slula Sára. Dává o ní sice právem r. 1835 psáti, že jest již mrtvá — zemřela dne 3. ledna 1826 ve věku 60 let na souchotiny⁸⁸⁾ —, leč v též zápisce dává také o svém otci Davidovi Ascherovi zapsati, že jest již mrtev, ačkoli jak »Judenfamilienbuch No IV«, tak výpis z matriky zemřelých israelitské náboženské obce v Tachově (Tachau) potvrzuje,⁸⁹⁾ že David Ascher podle ohledacího lístku ze dne 13. září 1848 zemřel teprve dne 12. září 1848 o 11. hodině večer v Teplících (Teplitz) čp. 161 jako 94letý vdovec na sešlost věkem a byl pohřben v Tachově (Tachau) dne 15. září 1848. Stáří zemřelé Sary Ascherové roz. Adlerové ani Davida Aschera v zápisech úmrtních se nesrovnává sice s údaji jejich narození, které jsme četli v »Judenfamilienbuchu No IV« a tachovském »Judenverzeichnis«, leč o totožnosti osob není pochybnost, když stav Davidův jest přesně a správně označen slovy: »Obchodník a filialist na statku Labuť (Labant) v plzeňském kraji.«

Manželé Ascherovi, David a Sára, měli, jak jsme viděli, v dvacetiletí 1796—1816 neméně než devět dětí, čtyry syny Enocha neb Emmericha neboli Jindřicha Davida, narozeného dne 5. května 1802, dne 23. dubna 1825 pokřtěného na jméno Karel Bonomejský Josef Kreutzberg v Plzni, Judu rozeného 1804, Šalamouna 1807 a Jakuba 1813, a pět dcer, z nichž nejstarší Veronika se narodila roku 1796, Abigail 1809, Františka 1811, Esther 1814 a Filipina 1816.⁹⁰⁾ Sledovat rozrod těchto dětí Ascherových není již úkolem této studie.

★

K charakteristice Kreutzbergově jako člověka po slovech *Fr. L. Riegrových*, jenž o něm jako vrstevník a spolubojovník napsal: »Byl to člověk bystrý a obratný, který dobře uměl prodati, co věděl, dobrý žurnalista a stylista, rychle koncipoval a dobře mluvil.. Vzdělání jeho nebylo ani tak důkladně vědecké jako spíše praktické,«⁹²⁾ musí rodopisec dodatkem k málo lichotivým soudům *Mendlovým*⁹³⁾ a *Kleplovým*⁹⁴⁾ dodati: z a m l č o v a l s v ū j p ū v o d, p ř e d s t í r a l v y ř ř s i s t u d i e, j i c h ź n e m ě l.

⁸⁸⁾ Zpráva matričního úřadu náboženské israelitské obce tachovské ze 7. září 1938.

⁸⁹⁾ Totenschein (Auszug) aus der Sterbematrik der israelit. Kulturgemeinde in Tachau Band II., Seite 14, Z. 10 ze dne 7. září 1938.

⁹⁰⁾ Sterbematrik der israelit. Kulturgemeinde in Tachau II., Seite 14, Postnr. 10: »Handelsmann und Filialist auf dem Gut Labant pilsner Kreises.«

⁹¹⁾ Viz pozn. 80 a 81.

⁹²⁾ Zvon IV. (1904) str. 47.

⁹³⁾ Bedřich Mencl: *Český průmysl před sto lety a počátky Průmyslové jednoty* (1934), str. 22, 74.

⁹⁴⁾ Jan Klepl: *Průmyslová jednota a české úsilí před březnem 1848* (1934), str. 167, 185—240.

Dr Václav Bartůněk:

Oddací matrika bývalého farního úřadu u sv. Martina na Starém městě pražském z r. 1655.

Na konci 421. stránky farní matriky křtěných býv. farního úřadu u sv. Martina ve zdi v Praze¹⁾ jest napsáno: »Ulterius quaere in libro copulae: NB. Hledej v knize vodávací dále«. Tato kniha oddavací byla pak spojena s křestní matrikou v jeden svazek. Snubní zápisu jsou uvedeny formulí: »Annotationes copularum sub R. P. Magistro Georgio Martino Victora SS. Theologiae auditore, Si Martini Veteropragae parocho 1655 1. Maji.«²⁾ Oddací matrika obsahuje 325 snubních zápisů. Následuje jejich abecední výčet velmi často s udáním povolání i původu jak ženicha, tak nevěsty. Ročně bylo průměrně zapsáno něco více než 23 svateb jen ve farním obvodu sv. Martina. Po posledním zápisu na poslední stránce čte se uzavírací formule tohoto znění: »Inscriptio copulatorum ab anno 1655 6. Maii finit feliciter usque ad annum 1669 diem 5. Martii, ubi nuptiarum solemnitates clauduntur ob praesentem Quadragesimam.³⁾ Brzy však po slavnosti velikonoční, totiž v pondělí po Bílé neděli 29. dubna 1669, dovoluje zase sv. Matka Církve slaviti svatební veselí. V nové knize najdeš laskavý čtenáři seznám oddaných, který jsem začal 30. dubnem 1669. Všechno k větší cti a slávě Boží, Nejblahoslavenější Panny Marie bez poskvrny počaté a sv. Martina, biskupa a vyznavače na Starém a Novém městě pražském. Victora, sv. theologie bakalář, protonotář apoštolský, farář u sv. Martina v Praze, sv. Václava na Proseku a sv. Jana Křtitele v Chabrech.«.

V závorce uvedená čísla znamenají stránku matriky, na níž se záznam nachází:

Jan Allio, kameník a Zuzana Pivničkova z Radostic (295). Jan Astecký z Festenberku a Isabela Dusterwaldova, vd. po profesoru na univerzitě Karlově (10).

Kašpar Barchovský z Pardubic a Alžběta Černohorská z Prahy (5). Ondřej Balcar z Chlumce, pekař a Štraubova z Poličky (70). Jiří Bárt a od Brna a Dorota Hlavová ze Žebráka (223). Pavel Beneš z Nové Říše na Moravě a Svobodova z Knína (217). Jan Beneš a Lidmila Ječmenova (286).

¹⁾ Viz: »Křestní matrika bývalého farního úřadu u sv. Martina na Starém městě pražském«, Časopis rodopisné společnosti XI., str. 3—10. Též: Antonín Podlahá: Pověštný katalog arcib. archivu, B 43/1 (Registra záduší kostela sv. Martina v Praze 1602—1629).

²⁾ Poznamenání oddavek za Vd. P. Mistra Jiřího Martina Viktory, posluchače bohosloví, faráře u sv. Martina na Starém městě pražském, 1. května 1655.

³⁾ Zápis oddaných od 6. května r. 1655 šťastně končí dne 5. března r. 1669, kdy též svatební veselí se končí pro přítomnou dobu postní.

Václav Binder ze Zapař u Litoměřic (Leitmeritz), střelec a Rosina Franclová, dc. leutenanta (195). Fridrich Bildner z Rakovníka a Magdalena Paurova, dc. kováře z Raynu Bavorského (296). Tobiáš Bilawius Polický a Magdalena Vranovská (14). Matěj Bílinský, žebrák a Magdalena N. (57). Václav Bláha z Hradce nad Labem a Anežka Pachtova z Rájova (273). Jan Blumšain, komorník při deskách zems. a Dorota Podhorská (248). Jan Bolyňk Ostrovský, krejčí a Kateřina Kocourova (156). Lukáš Bohdanecký, řezník z Hradce Králové a Kateřina Třebízká z Chlumce nad Cidlinou (219). Daniel Braul z Ouště u Litoměřic (Leitmeritz) a Lidmila Špačková, vdova po vojínu, který umřel v Praze (63). Pavel Brázda a Kateřina Słotyřová podd. p. Turka ze Šturmfeldu (161). Michal Břekovec, magistrální sluhá a Lidmila Fialova (275). Mikuláš Buzek Soběslavský a Anna Vokounova (28). Pavel Burjan z Milčína a Kateřina Fialova z Berouna (51). Pavel Buček a Lidmila Šoberová, dcera komisaře císařských hraničních cel (154). Gregor Bureš z Greifenbachu, písář soudu purkrabského a Anna Sartelova, dcera rytmistra (235). Vít Byšický z Letňan a Alžběta Krejčová z Vestce (199).

Jiří Četel z Libině u Rakovníka a Anna Kavková, dc. duchodního panství Rabštejnského (123). Augustin Četl, provazník a Lidmila Plausová ze Zdic (31).

Adam Částka a Magdalena Černá z Holešovic (108). Rehoř Čejča, pacholek a Marianna Kuchařová (298). Václav Černý, posel pražského magistrátu a Lidmila Vokurková (23). Daniel Černý, voják a Dorota Kotrynová z Uhers. Hradiště (32). Tomáš Čermák a Anna Janoušková (66). Jan Červený (»rodilý na vojně, aniž svých rodičů nepomní«) a Anna Jelínková, vdova po mlynáři (136). Jiří Čeho, voják a Markéta Růžičková, vd. po ševci (178). Matiáš Čejka, krejčí z Chlumce nad Cidlinou a Kateřina Čejková, vd. po vojáku (190). Jiří Černý a Alžběta Dersáková (276). Jan Čihlář z Kutné Hory a Markéta Rimlova z Mirotic (40). Pavel Čipek, sladovník z Domažlic a Alžběta Partlova z Velkého Chlumu, dc. hejtmana téhož zámku (139). Jan Čipek, zedník a Alžběta Pavlíčkova z Maletic na Prácheňsku (222).

Pavel Dauša z Poděvus vedle Benešova a Magdalena Korbeleva z Libčic (24). Jan Denck, mistr dlaždič a Kateřina Bukovská z Litoměřic (Leitmeritz) (167). Mikuláš Dlesk z Volyně, pekař a Anna Liškovská z Něm. Brodu (319). Rytíř Rudolf Dobrinský z Dobřenic a Marie dc. Boryně ze Lhoty (288). Vilém Duchoslav a Kateřina Ruinová (81). Pavel Dvořák a Magdalena Slancová z Týniště, podd. pána z Říčan (236). Jiří z Dvořetína a Mariana z Krče (8).

František Eisenhammer z Vídne (Wien), voják a Kateřina Práčková z Rokycan (142). Servatius Engel z Engelflusu na Mišku a Velké Hraštici a Anna Turková ze Šturmfeldu, dc. primatoria (166). Jan Ernest a Kateřina Jalovcová z Klatov (103). Martin Evansický z Olbramovic (Wolframitz) z Moravy a Kateřina Šreterová (302).

Matěj Fainerman a Zuzana Vokurková, dc. koželuha z Loun (252). Linhart Fartáček z Věšína, podd. špitála u mostu, sládek a Eva Černá ze Slavětína (266). Mikuláš Fiála ze St. Paky, řvec a Kateřina Sylová ze St. Paky (187). Jan Fiála a Kateřina Michnova (97). František Fiála, tovaryš zednický a Kateřina Majová (282). Kristian Fišer, punčochář a Marie Haucke, dcera radního z Mostu (Brüx) (189). Jachym Fišl Jindřichohradecký a Lidmila Melicharová (89). Jakub Forman z Brandýsa a vd. po Michalu Balbínovi, rejtaru (274). Martin Franc, vojín a Kateřina Švandrova z Prahy (12). Jakub Franc, hrnčíř z Písku a Magdalena Zemanová (214). Adam Fritz z Čachrova v Prácheňsku a Lidmila Gabelova ze Zbislavic (265). Jan Friedrich z Plzně a Judita Kochova, vd. po polesním z hor Krkonošských (242).

Jiří Gall, řvec a Mariana Černá (233). Jiří Gall, radní písář z Velvar a Dorota Podolská z Podolí (6). Šimon Göbel a Dorota Červenková z Ml. Boleslavě (196). Daniel Gross, komorník při deskách zems. a Kateřina Tuklo-

vá (65). Filip Gürtnér z Reinerstorfu u Vídně (Wien), lesmistr na panství poděbradském a v Kolíně a Kateřina, dc. Františka z Kolumperku, rytmistra (132).

František Haken a Justina Podhorská, dc. komorníka při deskách zems. (262). Jan Hanzlíček, obuvník a Rosina Stervusova (91). Václav Halík a Anna Šusterová (46). Matěj Havelka z Bistrovan od města Olomouce, kočí a Alžběta Bryšková (62). Šimon Hejtmán, nádeník z Písku a Anna Kašparová, dc. bečváře z Písku (149). Tomáš Hes, švec a Lidmila Cibulkova (247). Eliáš z Heydlberka, správce statku jirenského a Marie Komárková, dc. úředníka od sv. Bartoloměje (124). Jiří Hynek ze Smiřic a Lidmila Růžová z Mělníka (304). Filip Hilzenpek, mečíř vrchního města Hračan (sic) a Anna Faldynová (113). Tobiáš Hirš, voják kump. Lagronovy a Kateřina Holečková (69). Ondřej Hlaváč a Alžběta Dolanská (72). Bernard Hochhäuser a Kateřina Klugová, vd. po Fridrichu Dobřanském (292). Matěj Hotovec, nádeník z Písku a Magdalena Varhaníková (307). Jan Hodkovský z Police a Voršila, dc. Matouše Hartmana, hejtmana v Kouřimském kraji (254). Jan Hoffmann a Kristina Hornová z Weiden v Sasku (Sachsen), vd. po kaprálovi, kterýžto zahynul u Kaniže proti Turku v Uhřích (261). Jakub Holan a Magdalena Poledníková ze Skutče (50). Matouš Holub z Krusalic, skoták a Kateřina Procházkova (75). Linhart Homer, žebrák z Nového Města a Anna Svobodová (267). Adam Quirinus Hopfauer z Maxlerau, malíř z Mischbachu v Bavořích (Mischbach in Bayern) a Polexina Radonovská (243). Jonáš Hořinský, řezník a Alžběta Kuchařová z Plzně (322). Matěj Hostinský, nádeník a Dorota Zajíčková z Prahy (17). Matěj Homann z Mansfeldu, hejtman kláštera Žďárského a Sedleckého a Žofie Pachtová z Rájova (74). Jiří Hradový a Kateřina Hendrychová (268). Jan Hradišský, komorník při deskách zems. a Dorota Trnkova z Křovic z Hradiště hory Tábora (159). Jan Hranáč z Velenova blíz Nalžovských Hor a Dorota Stuchlíkova, poddaní hr. Černína (136). Adam Hromada a Lidmila Frantova z Hostivice (106). Václav Hrubý z Rosic u Chrasti podd. hr. Berky a Barbora Pincová z Basileje ve Švýcarsku (122). Matěj Hrzíček z Kutné Hory, dělník na vinici a Johanna Hájkova z K. Hor (137).

Jiří Chalupa z Čes. Budějovic a Anna Bedlňáková (279). Jan Chvatál, sladovník a Dorota Slověšová, dc. mlýnáře z Kutné Hory (209).

Ryt. Jan Ilburk z Vršovce, leutenant pod gen. Cuculi a Marie dc. rytíře Schöna ze Schönecku z kraje žateckého (246). Michal Ilner a Alžběta Hrušáková (52).

Jan Jaroš, žebrák z Koryčan a Žofie Jelínkova, dc. dryáčníka (270). Ondřej Jambruzík z Pruské země, rytíře Trmala mašťalík a Anna Maršálkova z Moravy (216). Jiří Javor, dělník z vinice a Justýna Zelenková (152). Václav Janeček z Raunova u Limburku a Kateřina Petřízkova (37). Martin Janda, truhlář a Lidmila Křížkocmanova (34). Jan Jech, mlýnář a Anna Trumberová (281). Jakub Ježek z Přelouče a Anna Franzová z Bavor (Bayern) (240). Jiří Jelínek, voják a Anna Miczanová z Kaplice (r. 1662). Ondřej Jiřík o vský, sedlák ze vsi Brně zámku Chejnovského a Anna z gruntu Janovského ze vsi Věžné (280). Václav Jirásek a Kateřina Husarová z Kutné Hory (76). Tomáš Jonáš, řezník a Anna Šumfeldová ze Spálené ulice blíz kašny (169).

Šimon Kaba z Klecan a Magdalena Dubová z Rakovníka (285). Jan Kaburek, pekař a Magdalena, vd. po Jiřím Ptáčkovi, kaprálu (249). Jan Kalata, syn kožíšnika a Kateřina Kučerová (314). Václav Kalina, kovář z Radonic u Brna a Lidmila Přenská z Prštic (127). Petr Kalkuš, listovní písář zámku roudnického a Dorota Kalendová z Roudnice (175). Jiří Kalousek z Roháče na Moravě a Magdalena Skalova z Petrova blíz Uherské Skalice (148). Jiří Kalnusek, soukeník z Hořic a Eva Pelikánova (250). Jan Kamennický a Kateřina Hruškova z Ledče (9). Daniel Kamennický a Dorota Rimrova (140). Jan Kasser z Bučic za městem Čáslavem, na ten čas bydlící v Hrdlořezích a vd. po N. Doležalovi z Čes. Brodu (105). Pavel

Kautský z Chrudimě a Anna Černá (125). Tobiáš Kausalius z Kosatelce nad Čer. Lesy, soukeník a Kateřina Jelínkova z Týna nad Vltavou (179). Jiří Kaulík, pasíř a Marie Schwemminikerová dc. pasíře (226). Jan Kavka, zvoník od sv. Haštala a Kateřina Kubaškova z Hradisko hory Tábor (92). Mikuláš Kladívko, bakalář filosofie a Anna Vacovská, vd. po předním literátu u sv. Martina (260). Jan Klaus Mayer z Čes. Budějovic a Magdalena Vohrabková (101). Jan Klatovský a Judita Šemberová z Blatné (100). Daniel Klott, voják a Dorota Vyskočilová, dc. ševce z Neveďic nyní šenkyře v domě u Bílého pštrosa (234). Martin Klouček, sladovník a Magdalena Zypflová z Horšova Týna (Bischofteinitz) (263). Matěj Kniaur a Lidmila Čistecká ze Strakonic (283). Václav Knížka a Anna Rebirova (130). Adam Kobr z Kobrsperku a Lidmila Sloupková, dc. vladky (22). Jiří Kodýdek, řezník a Anna Schumfeldová (290). Mikuláš Kogar a Helena Boháčkova (141). Tomáš Kohout, přikryváč a Kateřina Petřická, dc. řezníka z Křivoklátu (229). Jiří Komárek, úředník špitálu sv. Bartoloměje z Široké ulice a Eva Bílokržová (172). Jan Kotka z Kosové Hory z panství votického a Kateřina Benychovská z Telče na Moravě (41). Pavel Kotoun z Přečína u Strakonic a Anna Svobodová, dc. kováře (188). Jiří Kořán z Krále Lhoty a Dorota Housková (165). Jakub Kornaušek z Borovic u Strakonic a Anna Poláková ze Záhoří u Písku (297). Petr Kouřimský a Lidmila Bezděkovská (317). Jiří Kovář, muzikář z Teininu, mílí od města Neumarku ve Falci a Marketa Sokolovská (143). Vít Köss, správce vlašského špitálu a Kateřina Kafkova (45). Jan Kozák a Kateřina Mazánková, poddaná Jiřího Šebirovského, hejtmana Nového města pražského (135). Jiří Kraisel z Weinberka, císařský notář a Anna Šípková z Něm. Brodu (218). Václav Krátký, jírčák a Magdalena Bairova z Hradce Krále (42). Tomáš Kratochvíle, sladovník a Dorota (1). Pavel Kratochvíle a Alžběta Blažkova z Písku (164). Jan Kratochvíle, voják a Kateřina z Jistebnice (176). Matouš Krátký z Klatov a Kateřina Pichová (225). Vít Krček a Zuzana Korábova, dc. ševce (197). Jiří Krouželka, voják a Magdalena Kohoutova z Hradistě nad Metují (198). Jan Kryštofoušek z Lančkrouna (Landskron) a Anna Křekorová (80). Václav Kříž ze Starého města pražského a Marie Šachova (48). Jan Kučera Chrudimský a Alžběta Žehrovská (47). Jan Kudrle, bečvář a Dorota Domažlická (271). Václav Kutil z Doubravice a Kateřina Baštova z Průhonic, poddaní kostela sv. Štěpána většího v Novém městě pražském (245).

Václav Lazar a Marie Mejsnarova z domu od Strnadů (309). Jiří Lewínek, šafář z Ruzíně a Dorota (114). Jiří Lewler, pastýř z Litoměřic (Leitmeritz) a Dorota Adamská z Buzic, z vinice nad Košří, dělníci (39). Šimon Lho (?) z Rakovníka a Kateřina z Blankenfeldu u Brandenburka (Blankenfeld) (224). Jiří Longepacha Polexina Fagirlová z Moravy (61). Herman Luman, krejčí a Barbora Blahová z Podražic u Horšova Týna (Podrasnitz bei Bischofteinitz), na ten čas služebná v Praze (54).

Martin Malý z Dublovic a N. Hájková ze Sedlčan (238). Jan Malík a Kateřina Pečická (145). Tomáš Mann z Bohaňova na Moravě a Zuzana Vejskoková z Vys. Újezda (235). Jiří Mašek, krejčí a Zuzana Žebrakovská (150). Václav Matouš z Křenice a Lidmila Příbramská z Příbramě (32). Adam Maxant z Načeradce a Zuzana Krazlova, dc. punčocháře z Hradistě (308). Pavel Mezehořský z Moravy za Olomoucí, švec a Salomena Šebálová, dc. krejčího ze Sušice (256). Bartolomej Mezek z Chotilska a Anna Tatíčkova, dc. krejčího (258). Jiří Metelka z Neustupova, půl míle od městečka Milčina a Lidmila Maršálkova (117). David Menzl z Kladská (Glatz), konvář a Kateřina Pernthanzlova (27). Václav Milej, kovář a Marie Marková, dc. kaprála (163). Jan Miška z Chlumetína u Chrudimě, nyní dělník na šancích a Marketa Hruškova z Jankova (201). Ezechiel Mies a Lidmila Opavská, dc. komorníka (227). Rehoř Moravec z Horního Slezska (Ober-Schlesien) a Marie Syberová ze Šlakenvaldu (Schlakenwald) (94). Kašpar Mader z Nebeské Rybné (Himmlisch Rybnai) a Dorota Emenlinová

z Jihlavy (Iglau) (226). Vojtěch Müller svobodného umění zlatnického a Alžběta Nováková, vd. po krejčím (110).

Adam Nač, švec z Holíkovic a Marie Orthelova, dc. doktora medicinu (129). Jan Nádvorník, dělník na vinici z Pluhového Ždáru a Barbora z Brandýsa nad Labem (303). Jan Valerian Neliman z Pucholze a Kateřina Dusterwaldova, dc. profesora pražské koleje (311). Rehoř Netáhlo a Kateřina Božková z Veleslavína (121). Michal Niderlander z Braulodio a Marie Maganin-Rabelova, vdova po leutenantu (112). Ondřej Novák z Jílového a Marie Černá z Hlhotic (2). Václav Novák, nádeník a Lidmila Fornková z Borotína u Tábora (77). Jan Novák, z břežanské vinice z Pelhřimova a Anna Kratochvílova (120).

Jiří Obst z Liberce (Reichenberg) a Marketa Krešnerova z Prahy (20). Jan Olimas z Antverp a Eva Bílá z Liliensteina z Tasovic (Tasswitz) od Znojma (Znaim) (157). Jan Ottaho, vojín v hodnosti svobodníka a Kateřina Lečerova z Leče (116).

Václav Paša, krejčí a Marie Kinclova z Rokycan (95). Šebestian Pauer z Weyden, prokurátor a Kateřina Peynová z Dubecku (96). Jan Paburek, bečvář z Písku a Johanna Špatova z Tábora (85). Rudolf Pelikán z Dašic na Pardubsku, radní písar z Brandýsa a Zuzana Resková (200). Matouš Pešek a rek, vojín od kumpánky hr. Ettingera a Dorota Rybová z Vys. Mýta (115). Valentín Peš z Niederhaku a Anna Časlavská (153). Jiří Petřželka, nádeník z domu kloboučníka podle »Tří žaludů« a Kateřina Dvořáková (205). Jan Pišelský a Dorota Hrdličková (43). Jan Plzenský a Voršila Hrušková z Dolních Chaber (173). Jan Plzenský a Anna Šulysová z Berouna (171). Jiří Poceštný, punčochář z Brna a Lidmila Fialova (71). Bartoloměj Pokrývka z panství děkanství budějovického a Anna Kolářová z Drahotěšic, panství třeboňského (321). Ondřej Pokorný a Veronika Viktorinova (79). Matouš Pokorný, lokaj a Dorota Khynová, dc. písáre poříčského, poddaní hr. Koce z Dobrše (180). Pavel Pokorný a Magdalena Kavkova, dc. krejčího (244). Jan Pokorný z Kozojed a Kateřina Siberová z Radnova u Pelhřimova (257). Pavel Pokorný, sladovník a Anna Smutná (dobrovolně se podala vrchnosti ženichově) (264). Daniel Pollonius Náčeradský a Magdalena Kmetňovská (38). Krištof Polín a Alžběta Křížová, dc. řezáče (324). Jeremias Polívka z Berouna, tesař od »Zlatého kohouta« a Voršila Svobodova z Berouna (259). Krištof Pražák a Dorota Špičkova (44). Ondřej Procházka a N. Karlova od »Zlaté kotvy« (59). David Procházka, rybář a Anna Panenkova, dc. šiftaře (202). Jan Procházka, kovář a Anna Pegaciusova (269). Václav Prokůpek a Dorota Berounská (119). Václav Prol z Nov. Benátek nad Jizerou a Alžběta Březanská z Klatov (239). Pavel Prosil, krejčí a Dorota Podkostelecká (220). Václav Proval a z ník, »člověk nádení, kterýžto ani rodičů svých neznal ani žádného z přátel svých a známých nemá« a Anna Tesařová, dc. šmejdíře (99). Jan Přebral, syn formana od Klatov a Kateřina Tesařová od Klatov (315). Ondřej Půlpit z Košíř a Magdalena Mlenková z Radlic, poddaní hr. z Vacínova (83). Jan Punčochář-Jelínek z Dobříše a Anna Pšeničková (133). Jan Punčoška, nádeník a Judita Božkovská (181).

Václav Rackovic z Klatov a Alžběta Pokorná (213). Bernard O'Reilly z Irská, vojín a Marie Bride z Irská (73). Krištof Reirych, obilní písar purkrabí pražského a Magdalena Fišerova (16). Gabriel Roost, střelec na pražském hradě a Marie Schmidová z Žatce (Satz) (210). Jiří Růžička z Baťovova, hrnčíř a Dorota Vilasova z Příbramě (88). Jan z Rasné, nakladník Starého města pražského (192).

Pavel Sádlo, sedlák z Hrdlořez a Eva Černá ze Sadské (128). Adam Schain z Krumlova (Krummau) a Dorota Petráčkova, dc. krejčího (287). Jan Schmidt, voják z Domželic a Marie Neumannova, dc. punčocháře ze Sušice (35). Jan Schmidt páuer z Písku a vd. po Matěji Novákově, zahradníku v Písku z domu »U Vtipu« na Široké ulici (294). Jakub Skřípa a Alžběta Hloušová (215). Matěj Skalka, řezník a Lidmila z Gryffy Hory

(Greifenberg?) (53). Matouš Skurovský z Jílového a Lidmila Rotportová (300). Bartoloměj Sládek z panství Hluboké a Judit Slaninová z Mladého Kolína (284). Jan Slavík a Magdalena Klatovská, dc. mlynáře (136). Matěj Sláma z Vožice, služebný pacholek ve Kbelích a Kateřina Svirakovská z Holčovic blíz Vlašimě (183). František Smíšek z Třebíče a Kateřina Olcivoušová z Hradce Králové (68). Šimon Smutný ze Soběslavé a Voršila Krátká ze Lhenice (15). Pavel Smrk a ze Soběslavé a Alžběta Fialová z Nového Kolína (313). Bartoloměj Soukup a Alžběta Jarošová z Hradce Králové (162). Matěj Soukup a Dorota Hubáčková z Hostivaře (111). Jakub Souček, sládek z Počátek a Lidmila Kachová, dc. vinaře (36). Baltasar Spithin, mečíř a Lidmila Henychová, dc. kováře (185). Jan Strnad, pekař a Eva Počápková (207). Jan Strašák a Bezdečkova u Rožmitálu a Marie Hlavová, přebývající v ligu purkrabském pod Babou (118). Matouš Staum, voják a Marie Cimrmanová ze Strašic (98). Jan Stoltez z Elsu ve Slezsku (Els in Schlesien), mušketýr a Anna Mollerová z Briken ve Slezsku (Briken in Schlesien) (293). Tomáš Suchánek a Marketa Paslová (177). Tomáš Sumr z Artingu v Bavorích (Arting in Bayern) a Dorota Budinová (78). Jan Svoboda z Čes. Budějovic a Zofie Fejtová z Budovic (182). Jakub Svoboda a Eliška Votápková z Tábora (64). Daniel Symlník a Kateřina Hešlova z Kladrub (Kladrau) (203). Jan Sýkora, mydlář a Kateřina Pertnerová z Rakovníka (160). Kašpar Sýkora, bečvář a Lidmila Čáslavská, dc. pekaře (104). Jan Sýkora z Tábora a Anna Jelínkova (25). Jan Sýkora, zedník a Salomena Heggnerová z Rakovníka (301).

Jiří Šebastian, pacholek od kusů a Magdalena Záběhlická z Bechyně (58). Martin Šídá z Dráhova, kraje Vltavského a Anna Proškova (237). Jan Šima, řezník a Dorota Havránkova (29). Jiří Štika z Krašovic a Barbora Chlumská z Nadíkova (320). Daniel Škut, sládek a Anna Moravcová (26). Matouš Šourek, pacholek od kusů a Dorota Pavlová ze Svídnice u Chrudimě (55). Zachariaš Špon, kotlář a Lidmila Kebrová (3). Martin Šredr, zahradník z Nového města pražského a Anna Špalková z Vršovic od Loun (11). Bohuslav Šťastný Bepta, desítisoudce a pekař a Magdalena Zychová z Gryfí Hory (Greifenberk?) (277). Matěj Štěfan, kláštera třeboňského poddaný a Zofie Kulichová z Bochně v Polště (316). Jan Šváb ze Švaltina a Jindřita Dusterwaldova (323). Jan Švejda z Klatov a Rosina Šimonová, dc. hejtmana z Oustí (299). Jan Dupěna Švihovský z Klatov a Salomena Moravcová (67).

Osvald Tanczer z Karintie a Marie Formpaurova, dc. uhlíře z Dolního Falcu (Unter-Pfalz) (221). JUDr. Ignác Tam z Nisy ve Slezsku (Neisse in Schlesien) a Dorota Štěpánkova, dc. knacléře Starého města pražského (131). Václav Talko a Eva Anderova ze Stránová (102). Vít Táčlius a Kateřina Payerlová (60). Petr Telč z Telče, voják a Lidmila Hůlková z Lidmaně (13). Jiří Thon z Čes. Krumlova (Krummau an der Moldau), kloboučník a Rosina Chalupová (241). Václav Tichý z Nového Města na Moravě, švec a Kateřina Pelikánová (194). Jindřich Törnau z Bruselu, barbíř a Anna Khürcová, narozená v Polsku, vd. po Bernardu, který zemřel mili od města Aisleben v Sasku (Eisleben in Sachsen) (168). Ondřej Trčka a Kateřina Hrušková (289). Václav Tůma z Hradiště, kočí p. Malýho a Zuzana Krousová z Domažlic (49). Kristof Turke z Šturmfeldu a Rosentalu na Bukolí, hofrychtíř věnných měst a Lidmila Drbalova (84). Petr Turner, malíř ze Štýrska (Steyern) a Regina Küssenfejerová z Kadaně (Kaden) (184). Matěj Tvrď z Netolic a Kateřina Votavová, dc. kováře ze Sušice (109). Marek Tymlich a dc. Kašpara Svobody z Neveklova (278). Kristian Týc z Liběšic (Libeschitz), podd. barona Clara a Voršila Morová ze Šterzingu v Tyrolích (Sterzing in Tirol) (206). Adam Týška, švec a Alžběta Stimplova (305).

Šimon Udrych, řezník a Anna Fišerová z Litoměřic (Leitmeritz) (134). Jiří Vančura, krosnář a Anna Hendrychová (158). Matěj Valenta z Bojanovic u Horažďovic a Dorota Holečkova (87). Filip Water a Marie Suppeová z Dubé (Dauba) v kraji Mladoboleslavském (191). Jakub Vaváček

z Peček, sladovník a Kateřina Kršovská z Knína (291). Samuel Martin Weis, syn rykmeistra a Alžběta Albrechtova z Maastrichtu bytem »u Bílého lva« na Spálené ulici (255). Jiří Vejvoda, syn kováře z Poličky a Dorota Loucká ze Zhoře u Kladrub (Weshoř bei Kladräu) (306). Jakub Wenzel a Anna Prosecká (93). Václav Veselý, vinař a Žofie Kutinová (7). Jan Veselý z Polině u Klatov, nádeník a Anna Kadrlíčkova, dc. řezáče (251). Adam Vetha z Bystřice v kraji Kouřimském a Dorota Ratinská, dc. Martina vojáka, »kterýžto zahynul v čase bitvy u Jankova« (231). Adam Vítek, kočí z Náchoda a Mariana Smrková z Jílového (212). Jan Vích a z Prahy a Marketa Tortova z Plzně (126). Václav Vlásák z Kutné Hory, dělník z vinnice Kulichovic a Magdalena Zahradníčkova z Plotiště u Královéhradecka (230). Matouš Vodicka a Kateřina Lorencova z Kutné Hory (86). Václav Vokoun z Vokounětjna a Alžběta Štenkerová (147). Václav Vokoun z Vokounětjna a Marie ze Šenfeldu (30). Matěj Vokurka, zedník z Písku a vdova po Jiřím Chrudimském (107). Jarolím Vokunda, stfelec hradu pražského z Třebíče a Kateřina Zumrova z Ml. Boleslav (155). Jakub Wolf, řezník z Počátek a Dorota Hedlbertová, dc. kuchaře z Táboru (318). Matěj Wolrab z Leinhettlu mili od města Teplice (Stadt Tepl), kopytář aneb švec a Kateřina Šalenská z Milčína (144). Jan Vorel, kovář z Ml. Boleslavě a Lidmila Bělkova z Velvar (170). Jan Vorel Vratislavský, pasíř a Helena Fialova z domu, jenž slove »v Nebí« (208). Pavel Worsa z Plzně, nádeník a Alžběta Perštejnova z Čáslavě (310). Matěj Vorísek, krejčí a Kateřina Čermáková (56). Jakub Voštípař z Dobrusky a Marie Ramková z Dražejova (204). Jan Vrabeč, kuchař a Marketa Příhodová ze Stříbrné Hory nad Příbramí (90). Jiří Španiel Všerad a Anna Pekingerová, dc. nejv. leutenanta generála Schillerhausena (138). Tomáš Vyhdorlický z Vysočan, krčmář z hospody náležející k sv. Pavlu špitálu a Kateřina Procházková ze Satalic (174).

Bartoloměj Zamovský a Dorota Hanzičkova z Týna nad Vltavou (4). Václav Zelenka, švec a Dorota Lvová (211). Jan Zelenka a Lidmila Kratochvílová z Boleslavě (193). Jakub Zemanovský, sladovník a Dorota Vosalíkova (146). Matěj Zemek a Marketa ŠmorucEROVÁ z Koburku (Koburk) (18). Václav Zych a Magdalena Čáslavská (21). JUDr Erazim Zolisch, advokat zemský a Klara z Dusterwaldu, dcera profesora práv (25).

Jan Záček a Alžběta Dvořáčkova z Lipan, poddaní kláštera zbraslavského (312). Adam Zemlička z Čečovic u Horšova Týna (Zeschowitz bei Bischofsteinitz) a Eva Maštálková (19). Tomáš Žoček a Anna Pekařová (72).

★

Následuje výčet jmen osob, které se účastnily svateb jako svědci. Přihlíženo k tomu, aby byla vybrána jména osob zajímavých původem nebo povoláním a proto dlužno označiti tento výčet svědků jen za částečný:

Karel Adam z Říčan (133). Jan Albrecht, kožišník (113). Matěj Beneš z Mirotic, kočí nejvyššího písáře (49). Jindřich z Berkenfelda, kterýž pečetě dělá (157). Jiří Bernat, lazebník St. města praž. (27). Prokop Bláha, zlatník (58). Dorota Burganova z Plzně (55). Jakub Canalinus z Benátek (123). Jan Celerin, student (34). Jan Claudius, mydlář (113). Václav Coelestinus, scholastik metropolitního chrámu (28). Baron Jan de Corona, commandans triurbis Pragensis (166). Jan Čečický ze Zichovic, hejtman panství nejvyššího purkrabí (106). Jakub Černohorský, mlynářský (77). Eva Černá ze Šadské (105). Matěj Černý z Počernic, polní mistr (313). Pavel Debora, provazník (251). Jan Severín Drex, radní St. města pražs. (150). Karel Dívůček z Lilienfeldu, kněz rádu Křižovníků (172). Kateřina Dluhoveská (132). Simon Dominica, kantor Hořešovský (108). Simeon Durých ze Sonnenfeldu, měšťan Starého města praž-

ského (202). Alžběta Dvořáková z Třeboradic (199). Mikuláš Eimer, radní (31). Jan Formosus de Palatino, farář u sv. Petra na Poříčí, knížovník (172). Gaudentius de Gazanova (282). Vít Gebel, dvorský truhlák (208). Samuel Globic z Bučina, zemský měřič (94). Anna Hautnecká z Klatov (149). Jan Hejda z Krče, voják (58). Jan Hejduk z Miškovic (199). Zuzana Hermanová, vojačka (98). Jan Holub, konvář (202). Rytíř Václav Hrobčický z Hrobčic, rada soudu dvorského a komorního (288). Daniel Javornický ze Štramberku (190). Petr Jelínek z Čekanic (41). Jakub Kadrovský z Turnova (63). Jaňko Kas z Litomyšle (270). Jan Keller z Moravy (38). Krištof Kermanec, písář z vápenice (56). Augustin Khar, rybář (94). Karel Kherner, praecektor proti Abrahamovům (287). Krištof Khesman (272). Mikuláš Kindman, zahradník u sv. Benedikta (221). Gotfried Klat z Grünedolu (99). Jan Jindřich Klein, JUC a syndik Nového města pražského (166). Jan Kohlík ze vsi Buzan (310). Maxmilian Kosinka z Doušova (57). Vavřinec Kossin z Freidenfeldu, rada při účetnictví a inspektor na panství Heřmanoměsteckém (96). Jiří Kratenicus, student u Kozlí ve Slezsku (67). Pavel Kubele ze Svorce (225). Kryštof v. der Linde, štěkář (31). JUC Jan Lumaga (□). Pavel Malovec z Chejnova (124). Jan Marbruch, písář knížete Lobkovice (175). Dorota Martáková z Popovic (197). Mikuláš Mercz, zemský advokát (65). Melichar Mershauer, kotlář (228). Simeon Mitis, děkan v Brandýse a kanovník staroboleslavský (23). Jan Nogrell de Claromont, kancelista u appelačí (28). Anna Novotná mlýnářka z Malé Strany (16). Alžběta Painlichová, konvářka (15). František Peš z Nideraku (291). Jan Picherle, kancelista u místodržitelské expedice (131). Jiří Pokorný ze Sázavy (88). Mikuláš Pokorný, kovář z Čáslavi (40). Václav Pokorný, zahradník v Týněch (213). Jan Pošíval z Králov. Dvora (196). Jan Procházka, kovář z Přemýšlení (223). Pavel Procházka z lisu p. Pepře (120). JUDr. Jan Proškovský z Krochensteina, rada u appelačí (81). Matouš Protivinský z Bránička (51). Přehořovský z Kvasejovic (1). Karel Raus z Vračkova (4). Jan Rerých z Kleinberku, hofmistr hr. Galasy (10). Jan Ribroch z Koblence (54). Žofie Rotlebová z Dubu (13). Jan Rott z Opavy, JUC (150). Severin Rudner, zvoník u sv. Martina (15). Dorota Růžičková z Jindřichova Hradce (55). Matouš Rezáč z Čakovice (199). Dominik Schmidt, tiskařský tovaryš (283). Zachariáš Spon, kotlář (40). Martin Stancelius z Lichenburka, student (54). Kašpar Stošar z Hlubočet (sic), (303). Jan Strejcek z Zatce (Saatz), řvec (233). Adam Světlík z Rokycan (56). Matouš Svoboda z N. Veselí (68). Jaroslav Suchánek, varhaník u sv. Martina (112). Magdalena Ševčíková z Berouna (67). Jan Sindelář muzikář (230). Jan Šlosárek, kaprál z Jaroměře (198). Bartoloměj Šťastný z Malé Strany (160). Matiáš Štefan, barvíř (31). Štěpánovský z Brna (21). Jan Švestka, vinař (32). Petr Trentin, kupec od Zvona (37). Jaří Vaňa z Křísova (32). Václav Veprek, purkrabský hejtman (16). Jiří Veselý ze Strakonic (62). Alžběta Věžníková roz. Mitrovská z Neemyše (288). Vít Viktora, posluchač filosofie (231). Rytíř Jan Wolfram Brandlýn ze Štěkře (123). Daniel Voříkovič z Kunratic (84). Kristian Xilander ze školy u sv. Martina (48). Jiří Zajíček ze Zádního Bubenče (108). Jan Zahradecký z purkrabského pivovaru (157). Zatočil, radní písař (22).

Bedřich Kšára:

Malostranský hřbitov v Košířích.

(Dokončení.)

- 250. Johann Schimann, právník, † 9. VII. 1840 — 24 r., Matthias, c. k. správce úřadu, † 15. IV. 1843 — 79 r., Josef, c. k. kontr. pokl., † ? XII. 1848 — 43 r., Theresie † 12. II. 1834 — 32 r., Beatrix Finger, vdova po lesníku, † 28. IV. 1849 — 74 r., Franz Finger, jub. ředit. praž. měst. staveb, † 7. IX. 1880 — 69 r., Franziska Schimann, vdova po správci, † 8. XII. 1864 — 81 r. — 251. Cajetana Schneider - Anton Sch. * 17. IV. 1783 v Čes. Lípě, † 14. V. 1862 v Praze; Josefina, manžel. c. k. nadlesního, † 14. XII. 1871 — 50 r.; Georg, jub. c. k. nadlesní Montana, panství Zbiroh, * 24. IV. 1811, † 8. X. 1877. — 252. Regina Konvalinka * 8. IV. 1842, † 8. I. 1865, Josef * 26. II. 1846, † 24. II. 1867, Antonie * 6. V. 1867, † 12. X. 1867, Anna * 9. IX. 1809, † 27. III. 1870, Johann * 6. XII. 1812, † 1. IV. 1870. — 253. Anna Steinzová roz. Kratochvílová, pr. měst., † 2. VI. 1862 — 62 r. (prvá na tomto hřb. pohřbena), Václav, praž. měst., † 27. V. 1875 — 66 r. — 254. Magdalena Kupcová roz. Špálová † 19. II. 1878 — 67 r. — 255. Jan Jirk, praž. měst. a obchod, † 16. XI. 1862 — 43 r., a chot Johanna roz. Zimmerová † 19. II. 1871 — 44 r., dcera Emilie † 4. XI. 1873 — 18 r. — 256. Hrobka řádu Premonstrátů Strahovských: P. Petrus Franz. Schneigert * 1. XII. 1795, † 7. I. 1864, P. Ervinus Antonius Weyrauch * 30. IX. 1803, † 8. III. 1865, P. Clemens Franz. Patzolt * 17. VIII. 1795, † 31. X. 1865, P. Remigius Josephus Schrutek * 24. V. 1824, † 26. VI. 1866, P. Gabriel Antonius Müller * 7. VI. 1794, † 22. X. 1866, P. Bohuslaus Josephus Schmidta * 11. VI. 1801, † 1. VI. 1867, P. Norbertus Oswald * 24. IV. 1801, † 11. V. 1868, P. Inocentius Antonius Třčka * 22. I. 1842, † 7. III. 1869, P. Georg Joseph. Moeschel * 6. XI. 1798, † 13. VI. 1869, Rel. Fr. Osvinus Antonius Loos * 1845, † 1871, P. Michael Martinovsky * 12. IV. 1808, † 7. XI. 1873, P. Ludowicus Kostalovsky * 9. IV. 1812, † 18. XII. 1874, P. Laurentius Wirlulus * 27. VIII. 1797, † 27. VI. 1875, P. Oswaldus Müchl * 23. V. 1812, † 3. XI. 1875, P. Mariancus Joseph. Oppitz * 12. VIII. 1798, † 25. III. 1878, Rel. Fr. Gilbertus Joseph. Koblasa * 11. III. 1860, † 8. VI. 1879, P. Salesius Bouček * 7. VI. 1815, † 19. V. 1880, P. Methodus Urbánek * 16. V. 1794, † 5. IX. 1880, Hieronymus Josephus L. B. Zeidler * 5. XI. 1790 (volený opat 7. X. 1834), † 1. III. 1870, Adalbertus Hron * 4. IV. 1811 (16. III. 1871 volený opat), † 28. III. 1879, P. Tobias Vinc. Skála * 2. I. 1807, † 15. V. 1881, P. Aemilian Venc. Jedlička * 9. XI. 1807, † 15. V. 1881, P. Milo Leopoldus Schornböch * 24. XI. 1825, † 20. V. 1881, P. Engelbert Johan Kabele * 13. XII. 1832, † 15. I. 1882, P. Raymund Joseph. Malík * 18. IX. 1816, † 24. IV. 1882, P. Isidor Ignat. Kraus * 28. I. 1802, † 4. III. 1883, P. Ignatius Franciscus Sichrovský * 10. III. 1809, † 18. XII. 1884. — 257. Eleonore šl. de Fin roz. hrab. z Auersperg * 27. III. 1806, † 23. XII. 1872. Na náhrobku znak: štíť čtvrcený se srdečným štítkem, na němž se dvouhlavý orel nachází; v 1. a 4. poli rozsápaný lev se nachází v 2. a 3. děleném poli po 2 liliích, v dolním středním poli na patě štítu kotva. — 258. Hrobka rodiny Hiersche. — 259. Anna Rezníčková roz. Müllerová, choť sládka, * 15. XI. 1845, † 11. IV. 1879. — 260. Jiří Berchtold, praž. stav., † 22. IX. 1863 — 54 r. — 261. Franz Schindler, c. k. cat. a vrch. inspekt. v. v., † 26. III. 1870 — 71 r. — 262. Marie Amalia de Vincente * 1. VII. 1779 v Bruselu - Belgie, † 2. I. 1824 v Praze; Marie Anna * 10. VII. 1779 v Bruselu, † v Praze r. 1864. — 263. Constantina Schusteková * 27. III. 1807, † 14. V. 1879, Constantin, vrch. inž., * 18. V. 1840, † 13. VIII. 1881. — 264. McDr. Adalbert Marterer * 2. VI. 1786, † 4. I. 1862, Henriete Eppinger * 27. VIII. 1786, † 29. I. 1881. — 265. František

Opelt, oficiál c. k. stát. účtárny, † 12. VI. 1864 — 43 r. — 266. Johann V e n d e r, magistr. rada a čestný hjt. c. k. měst. sboru pěchoty, * 3. I. 1810, † 26. VIII. 1864, Aloisia * 7. XII. 1781, † 2. IV. 1849, a její manžel Johann Vender * 6. IV. 1774, † 18. XII. 1846, Josef C i p p e l, c. k. hjt., * 16. VII. 1782, † 24. XII. 1851, Theresia R i c h t e r roz. Cippel * 8. V. 1782, † 28. IV. 1859, Josefa R i c h t e r * 18. IV. 1818, † 17. III. 1880, Karoline W e n d e r roz. R i c h t e r, manž. magistr. rady a c. k. čest. hjt., * 1. XI. 1821, † 16. IV. 1882. — 267. Emanuel A d o l f, c. k. hjt. ppl. č. 18. vel. kurfirsta Konstantina, v. v. maj. zásl. kříže voj., * 14. I. 1798, † 6. X. 1864. — 268. Wenzel K l e č k a, maj. domu, † 23. II. 1864 — 44 r., Franz K r o u p a, c. k. nadpor., † 22. III. 1878 — 57 r. — 269. Dr. Clemens K l a u d i s, duchovní řádu Piaristů, Johann Alexander Klaudis, kněz řádu Maltézských rytířů a farář u Panney Marie Vítězné, † 8. XI. 1874. — 270. R u p p e r t 1865. — 271. Josef T r o s t m a n, c. k. jub. řed. staveb, a vrch. inž., † 1865 — 73 r. — 272. Josef I n g e r, komorník arcivévody Štěpána, † 10. VI. 1871 — 59 r., Sofie † 3. VI. 1871 — 48 r., Robert † 11. I. 1875 — 20 r. — 273. Bohdana E l s n i c * 14. IV. 1870. — 274. Anna F o l p r e c h t * 4. II. 1855, † 7. XII. 1872. — 275. Josefine K a d i c h † 3. III. 1882 — 83 r. — 276. Franz S t e i n e r * 4. X. 1802, † 24. V. 1870, Karel * 26. I. 1801, † 18. XI. 1874. — 277. Marie V o j t ě c h o v s k á roz. N e b e s k ý c h † 4. III. 1880 — 32 r., a dc. Marie * 28. V. 1877, † 16. VIII. 1878. — 278. Theresie G r ü n b ö c k o v a † 15. X. 1870 — 63 r., vdova po praž. vinárníku a měšťanu, Emanuel V l ċ e k, vinárník, † 5. XI. 1875 — 26 r. — 279. Alžběta M i c k o v á roz. B o b r o v s k á † 10. III. 1873 — 42 r., a syn Karel † 1876 — 7 r. — 280. Anna R e i n w a l d o v á roz. M o r á v k o v á, vdova po mlýnáři, † 15. V. 1880 — 71 r. — 281. Anton V o i g t, malíř, * 29. I. 1805, † 28. V. 1871. — 282. JUDr. Anton D o b e l, c. k. stát. návladní, * 1. IX. 1828, † 2. XII. 1876, Karoline roz. G r ü n s e i s e n v. E h r e n f e l s † 31. III. 1863 — 63 r. — 283. Johann Alois šl. v. R ö s s l e r, c. k. dvorní rada, * 13. VI. 1769, † 8. V. 1848. Znak: Štíť dělený, v horním červeném poli kůň v trysku do prav. strany pádlici; v dolním štípené polovicí, v jejímž pravém modrému poli kosmý pruh s 3 růžicemi se nalézá, v levém poli skála. Klenot z korunov. helmu rozsápaný lev rostoucí. — 284. Franziska G l a s s e r † 5. III. 1875 — 62 r., Barbara † 3. VI. 1875 — 73 r. — 285. Albin M a š e k, hudební skladatel a regenschori u sv. Mikuláše na Malé Straně * 10. X. 1804, † 24. III. 1878. — 286. Magdalena R e h m * ? VIII. 1848, † 6. XI. 1884. Zde končí oddělení ku Košířům.

*

287. Thomas M a y e r . . . , Peter Mayer, dvor. klempířský mistr, † 4. X. 1790 — 70 r. — 288. Rosalie Stopper * 1. I. 1809, † 17. XII. 1875. — 289. Tomáš S o m m e r, měšťan roudnický, * 26. VI. 1763, † 14. V. 1863, a syn Antonín, měšťan roudnický, * 4. IX. 1819, † 20. X. 1883. — 290. Franziska R i n g e l h a n n, vdova po řed. úř., † 17. IV. 1858 — 73 r., syn Josef, c. k. dvor. řed., † 19. VII. 1877 — 59 r., a dc. Marie † 4. VIII. 1884 — 73 r. — 291. Anna d' E l s e a u x, vdova po c. k. rytm., † 17. I. 1866, Josef W e r u n s k y, c. k. vrch. zem. soud. rada, † 22. XI. 1879. — 292. Gabriele D a n z e r roz. B a u d i š * 15. V. 1822, † 22. VII. 1850, Alfred * 12. VIII. 1858, † 27. II. 1859, Johanna W a l t e r * 4. IV. 1834, † 19. XII. 1866. — 293. Wenzel B o l t e c z k y, praž. měšť. a skladník piva, † 22. I. 1829 — 45 r. — 294. Anna O b r a z roz. B r e j c h a † 16. V. 1856 — 80 r. — 295. Josefine bar. F i t z g e r a l d roz. hrab. T r o y e r, vdova po c. k. polním marsálu-poručíkovi, † 29. X. 1869 — 80 r. — 296. Bedřich S c h u m a c h e r, král. čes. zem. ing., † 20. IX. 1879 — 57 r., manž. Marie roz. K y n s k á † 22. VII. 1880 — 68 r. — Čeněk R o d l e r, kupec a měšť. † 6. IV. 1857 — 70 r., manž. Marie ovdov. Kynská † 12. II. 1862 — 80 r. — 297. Johann sv. pán v. K r o p f r e i t e r, c. k. gen. mjr. dělostřel. a rytíř ř. M. Terezie, † 17. VIII. 1866 — 82 r. Znak: Štíť dělený, v jehož hor. červ. poli věnec vavřínový se vztýčeným mečem, v dolním poli stojí hrad na skále, k níž pluje z pravé strany plachetnice, ježíž

stožáry zdobeny jsou dvěma prapory. Znak má tři přílbice, z nichž pravá a levá zdobeny jsou klasy, mezi nimiž včela se nachází, na prostřed. helmu sv. Jiří na koni. — 298. Richard S en f t, nadlesní kníž. Wallerstein-Ottingen, † 12. VII. 1869 a manžel. Babette roz. Hlaváček * 12. II. 1808, † 5. VI. 1872, dc. Marie † 21. II. 1873 — 30 r. — 299. Carl Callas, jub. zem. vrch. inž., † 11. X. 1878, a syn Rudolf † 6. II. 1864. — 300. Barbara Müller roz. šl. v. Hein er l, chot c. k. stát. účet. a knihved. * 14. I. 1813, † 24. IV. 1835, její manžel Johann M. † 10. IV. 1864 — 69 r. — Wilhelm Johann šl. v. Hein er l * 4. VI. 1811, † 17. I. 1825. Znak: v modrém poli houfnice do prava ústím postavena, nad skřížená ručnice s bodlem a mezi témito 3 dělové koule do trojúhelníku rozdeleny jsou. Klenot: z kor. helmu orel s rozpja-tými křídly.

301. Richard Kriner * 16. XI. 1751, † 18. VI. 1822, Marie * 28. XI. 1830, † 23. XI. 1864, Elis roz. Kehrín * 16. X. 1795, † 1. V. 1810, Therese roz. T erg e? * 29. IX. 1759, † 29. VIII. 1846, Anna Kehrín roz. Kriner * 11. IV. 1817, † 8. V. 1848, Johann Kriner * 14. VII. 1825, † 8. V. 1848, Michael * 28. II. 1786, † 19. VIII. 1857, Karl * 7. II. 1824, † 16. XII. 1878, Julie * 8. III. 1816, † 5. II. 1842, Elise * 12. XI. 1796, † 28. IV. 1884. — 302. Elisabeth hrab. du Houx de Dombasle, roz. Hrubý, † 10. VI. 1858 — 80 r., Marie Z deborský * 22. V. 1856, † 19. XII. 1856, Karl hrab., du Houx de Dombasle, c. k. komoří a major v. v., † 2. VI. 1862 — 97 r., Marie Preisnac hto v a † 18. IX. 1872 — 60 r. Karel Zdeborský, statkář, † 5. IX. 1876 — 52 r. Znak: v modrém štitu tři pokosné pruhy od kraje ke kraji štitu sahající a tři též pokos. pruhy, ale as $\frac{1}{5}$ délky dlouhé. — 303. Petr Bartoníček, praž. měst., † 56 r., Julie Houšková roz. Bartoníček, manž. doktora práv, † 29 r., Marie H. * 11. VII. 1866, † 15. VIII. 1866, Wáclav Bartoníček † 42 r. — 304. Josef Krische k, pokl. r. kníž. M. Lobkowicz, † 1. VIII. 1884 — 81 r. — 305. Karl Freyer, * 6. II. 1817, † 29. IV. 1875. — 306. Anna Wodňanský * 8. IV. 1793 v Molitorově, † 25. VI. 1853, Rudolf, c. k. asist. řed. staveb, * 9. VII. 1797, † 12. IV. 1865, Johann c. k. adjunkta trestnice * 24. II. 1788, † 7. IV. 1872, Barbara † 8. XII. 1878. — 307. Friedrich Franz * 1. V. 1788, † 26. IV. 1835, Josefa Stain roz. Ebenberger * XI. 1778, † 17. XII. 1834, Emil * 4. V. 1828, † 18. III. 1829, Hugo * 18. IV. 1830, † 13. V. 1831, Rosa * 12. V. 1833, † 1. XII. 1834, Friedrich * 20. I. 1824, † 16. II. 1835, Wilhelm * 9. II. 1835, † 8. V. 1844, Marie * 4. VIII. 1801, † 27. II. 1882. — 308. Anna šl. v. Bauer u. Adelsbach roz. Kriner * 22. VIII. 1771, † 23. VII. 1819, Wenzel Med. Dr malostranský fysicus, maj. civil. čest. kříže, ryt. c. ruského ř. sv. Anny a kr. pruského řádu Červeného orla III. tř. * 30. IX. 1801, † 6. X. 1834, Emanuel, c. k. rada appellací * 24. XII. 1797, † 1. XIII. 1842, Franz Reichl * 17. X. 1841, † 6. XII. 1842, Karl Kehrín, obchod., * 1. VI. 1791, † 22. III. 1846, Johann šl. v. Bauer, c. k. mjr., * 8. V. 1806, † 1. IV. 1846, Marie Reichl * 12. VII. 1855, † 3. III. 1856, Elise šl. v. Bauer, provd. v. Helly, * 30. I. 1805, † 11. III. 1860. — 309. Wilhelmine Kern * 8. III. 1826, † 18. IV. 1858, Wilhelmine F rehn v. Gränzenstein, vdova po c. k. rytm., * 1805, † 6. VI. 1868, Wilhelmine v. Helly, dc. c. k. hjtm., * 1835, † 4. III. 1871, Marie Kehrín, manž. obch., * 6. XI. 1830, † 10. III. 1873, Georg v. Helly, c. k. hjtm. v. v., * 4. IX. 1803, † 6. VIII. 1876, Karl Kehrín, obchodník, * 19. II. 1822, † 9. VIII. 1884. Znak: štit stípený, v pravém poli přední polovice orla, v levém poli rytíř, klenot poškozen k nerozeznání. — 310. Sophia hrab. Waldstein-Wartenberg, děkan. ck. Terezián. úst. šl., * 175, † 1818, náhrobek empirový se znakem. — 311. Marie Ritter, manž. c. k. okr. soudce, † 6. III. 1876 — 45 r. a syn Ottokar, † 27. II. 1880 — 19 r. — 312. Joseph Horáczek † 30. VIII. 1793, 47 r. — 313. Caroline hr. v. Heussenstamm roz. šl. v. Zwehrl * 24. IX. 1776, † 26. V. 1842. — 314. Ferdinand Geiger, koncip. c. k. finanč. řid., † 7. XII. 1850 — 44 r. — 315. Wilhelm Heszler * 9. VIII. 1782, † 16. III. 1862, Anna roz. Chaloupka * 8. V. 1788, † 9. XII. 1855, Wilhelm H. * 12. VI. 1808, † 9. VIII. 1846, Antonia Ganghofer roz. Heszler

* 15. II. 1810, † 25. II. 1873, Karl H., adjunkt c. k. zem. soudu, * 8. IV. 1816,
 † 8. VIII. 1877, Joseph * 1. V. 1811, † 16. I. 1856, Carl Ganghofer, jub.
 opatrovnický deposit při c. k. zem. soudu, * 23. XII. 1801, † 15. X. 1874, Anna
 G e i g e r roz. Heszler, vdova po koncip. c. k. zem. fin. říd., * 24. IX. 1812,
 † 29. IV. 1881. — 316. Elisabeth Arlhofer, roz. Chaloupka † 21. VI.
 1830 — 62 r. — 317. Marie Wittmann † 9. V. 1829 — 29 r. — 318. Joseph
 J u n k t † 14. I. 1820. — 319. Anna Bubla roz. Grünner, † 8. IX. 1839
 — 33 r. 320. Franz W o r e l, jub. c. k. okres. komisař, † 31. XII. 1819 —
 68 r. a manž. Caroline roz. Maldini † 27. II. 1850 — 58 r. — 321. Be-
 nedictus Joannes Nep. P f e i f f e r, opat ř. praemonstrat., * 19. IV. 178., † 31.
 III. 1834. — 322. Johann Bapt. Höger, Med. Dr a chirurg a Theresie, dc.
 komorního výplatce * 17. IX. 1782, † 26. II. 1853. — 323. Josef M i s t e r,
 knihař a praž. měst. † 8. IX. 1861 — 60 r. — 324. Aurelia Schmiederer roz.
 M a s ř, i. II. 1812 — 80 r. — 325. Josef T a n d l e r, křisitel jazyka mateř-
 ského i vyučování jeho na universitě pražské, horlivý spolučlen prvních di-
 vadelních novin českých z doby znovuzrození našeho národa, * 1765, † 1826,
 dc. Johanna. — 326. Wenzel Wittmann, mistr kožešnický, † 28. III. 1857
 — 75 r. — 327. Johann Nep. L a n g e r, říd. c. k. appelač. podacího proto-
 kolu, † 29. I. 1832 — 75 r. — 328. Anton K o t z, účetní arciv. Toskánského,
 * 18. II. 1779, † 12. II. 1843. — 329. Johann B e e r v. B a i e r † 20. VI. 1859
 — 24 r. — 330. Suzana B a n h a n s * 10. VIII. 1807, † 9. IX. 1860, Maria
 * 13. VIII. 1858, † 17. VI. 1859. — 331. Franz H ü b n e r † 4. III. 1797 —
 37 r., 12 dnů. — 332. Joseph Z o b e l, c. k. dvor. stav. revis., * 1744, † 1814.
 — 333. Maria hrab. v. K u l h a n e k roz. šl. v. C l a u d e n s t e i n * 31. III.
 1792, † 27. I. 1828. — 334. Wenzel hr. K o l o w r a t * 26. IV. 1804, † 15. I.
 1806. — 335. Joannes de W r t b a et J a n o w i t z, data nečitelná, na
 desce znak: 3 páry parohů. — 336. Rosine K l e p s c h ovd. Meinl † 28. X.
 1880. — 337. Wenzel S t e i n i t z * 27. IX. 1761, † 2. VIII. 1845. — 338. M.
 Dr Josef Beer ryt. v. B a i e r † 30. III. 1857 — 72 r., Sophie roz. Brech-
 l e r v. T r o s k o w i t z † 14. XII. 1809 — 74 r. — 339. Marie ? K o l o-
 w r a t * 1779, † 1891. — 340. Antonia S c h m i d, manž. guber. rady, * 26.
 V. 1752, † 28. VIII. 1818. — 341. Franz Carl H ü t e l, koncip. c. k. gubern. rady
 — 69 r., Johanna roz. K ö h l e r — 59 r. — 342. Marie Č e r k a u e r, vdova
 po vrch. účet., † 19. XI. 1860 — 59 r., Franz L a n d r o k, c. k. mjr., † 1. XI.
 1882 — 75, Karl L. syn † 26. VI. 1875 — 16 r. — 343. Wilhelmine a Mathilda
 dc. — Josef W e i r e t t e r šl. v. R e c h t f e l d, jub. c. k. rada appel., † 17. X.
 1859 — 80 r., tchán a tchýně: Franz a Johanna K r a n z; manž. Barbara
 † 13. XII. 1870 — 78 r. — Znak: štíť klínovité dělený, v jehož středním poli
 lékárnické váhy a pod jejich stojanem šestihrotá hvězda, v postranních polích po
 1 hvězdě. Klenot: rozevřitá křídla. — 344. Anna šl. v. M a r g e l i k roz. Otto
 v. O t t l i e n f e l d * 13. X. 1783, † 17. XII. 1846, Karl c. k. skut. gubern.
 rada, * 30. XI. 1780, † 24. II. 1867, Karl, c. k. místodrž. sekret., † 1883 —
 71 r., poslední rodu. Alianční znak: pravý štíť: v modrému poli 3 zlatá pštrosí
 péra; levý štíť čtvrcený v 1. a 4. poli 6 srdcí, v druhém a třetím modrému poli
 4 zlaté růže. — 345. Johann Georg I c h l a g i n h a u f e r * 22. XI. 1746,
 † 21. XI. 1801. — 346. Josef L a u t e r b a c h, c. k. podpl. posád. dělostř.,
 velitel distriktu v Čechách, ryt. car. rus. řádu sv. Stanislava II. tř., † 28. VII.
 1844 — 62 r. — 347. JUDr Johann F o r t w a n g l e r, c. k. notář, * 15. VII.
 1826, † 19. XII. 1878, JUDr C a s i m i r, předs. práv. odděl. čes. sev. dráhy,
 * 23. II. 1855, † 5. XI. 1883. — 348. Katharina H o i m e i s t e r roz. D u r s t
 † 23. IX. 1816 — 35 r. — 349. Daniel August Engelbert M ü h l s t e i n, sekret.
 arcib. pr., * 23. I. 1756, † 7. II. 1820. — 350. Rosa hr. v. Z e d w i t z, manž.
 c. k. h j t m., * 6. X. 1828, † 15. V. 1866. — 351. Elisabeth K r c h dř. ovd.
 H i r s c h n e r roz. K a l l i w o d a † 18. IX. 1803 — 34 r. — 352. Josef
 Paris † 1849 — 24 r., Aloisia Maria † 1845 — 23 r.; babička jich Barbora
 D v o ř á k † 1840 — 81 r. — 353. Rod P a c o v s k ý ch. — 354. Karl P a t e k,
 vrch. pokl. čes. stav., † 26. IV. 1832 — 43 r., Josefa Augusta † 6. III. 1849 —
 45 r. — 355. Dominik M a u l i n i † 1. IV. 1863 — 78 r. a manž. Eleonora

† 12. III. 1863 — 64 r. — 356. Franz Josef Berg, mistr slévačský, † 20. IV. 1843 — 54 r., Karl Wenzel, obchod, † 27. VI. 1848 — 29 r., Augusta roz. Palme † 7. VI. 1881 — 74 r. — 357. Theresia Crömling, vdova po zem. advokatu, * 23. VII. 1764, † 16. VII. 1841, Ludwig, stav. úředník, * 21. XII. 1793, † 30. IV. 1848, Johanna * 11. III. 1825, † 6. II. 1844, Rosa * 24. IV. 1843, † 4. V. 1867, Karl JUDr a zem. advokát, * 3. XII. 1823, † 17. IV. 1872, Anna roz. řl. v. Silberstein † 22. XI. 1873 — 69 r., Peter Crömling * 7. IX. 1790, † 2. V. 1881, jub. c. k. úř. — 358. Zdenka Fleissig * 15. XII. 1873, † 18. II. 1878, František, * 12. IV. 1812, † 17. VII. 1878, Terezie roz. Klinešká * 12. XII. 1853, † 28. II. 1880, Eduard, mistr knihař, * 5. XII. 1812, † 2. III. 1881. — 359. Franzisca Miltner, manž. zem. účet., † 12. XI. 1867 — 50 r., Franz, jub. král. zem. účet., † 20. X. 1880? — 76 r. — 360. Barbora Rybáková * 4. I. 1751, † 3. III. 1831, Václav Štěpán Novák, kupec a pr. měst., * 26. XII. 1788, † 17. III. 1841, a manželka Johanna * 27. XI. 1792, † 29. I. 1873 — 361. Josef v. Hergert, c. k. jub. guver. rada, * 20. VIII. 1771, † 11. II. 1849, Anna * 18. VI. 1810, † 20. VII. 1837, Barbara roz. Setzer * 15. III. 1789, † 8. III. 1866, Joseph, rada c. k. místodrž. * 7. XII. 1812, † 11. XI. 1873, Victor JUDr a zem. advokat, * 15. VI. 1844, † 27. I. 1881, Antonia: data zničena. — 362. Anna Reinhartz, roz. Bauer, vdov. po c. k. radovi a stát. lékaři, † 3. IX. 1849 — 87 r. — 363. Dr Franz Josef Mezler v. Andelberg, c. k. rada, * 21. III. 1787, Birndorf - Grosz-Baden, † 26. IV. 1858 v Praze. Znak: na štíte stojící korunovaná žena, klenot na helmu rohy. — 364. Zdenka Schmidt řl. v. Sonberg * 27. XI. 1870, † 28. X. 1871, Růžena Teppiš * 15. III. 1873, † 19. X. 1875, Johanna Moravec * 24. IX. 1830, † 31. I. 1877, Johann Lieblein, c. k. profes. na něm. tech. vys. škole a c. k. okr. škol. inspekt., † 24. XII. 1885 — 47 r. — 365. Franz Woboril, účetní c. k. okr. soudu v. v., * 19. X. 1816, † 8. I. 1871. — 366. Melanie hr. Stom m * 30. V. 1856, † 20. I. 1871. — 367. Josef Rohrer, práv. rada kn Schwarzenberga, * 3. III. 1774, † 27. V. 1860, Josefine Firbas roz. Kalser, vdova po okr. soudci, * 4. II. 1821, † 4. XII. 1862, Franz Kalser, lékárník, * 25. III. 1793, † 11. XI. 1866, Ammalia roz. Rohrer * 13. IX. 1797, † 5. III. 1812, Franz Pazaurék * 11. VI. 1863, † 3. V. 1864. Franziska P. roz. Kalser * 19. XII. 1830, † 14. II. 1878, Heinrich Firbas, pharmaceut, * 13. XII. 1846, † 9. VII. 1870, Heinrich F. c. k. okr. soudce, * 22. II. 1829, † 12. VII. 1875. — 368. Josef Callasanz Stein, hosp. rada, * 12. IX. 1777, † 26. V. 1857, a snacha Emilie roz. Wolf * 30. V. 1822, † 14. II. 1866, Friedrich, c. k. správce důchod. úř. v. v., * 11. V. 1806, † 26. IV. 1882. — 369. Motheburga Kolb v. Kolbenthurm roz. v. Montag, † 5. XI. 1872 — 86 r., Johann † 10. IX. 1880 — 88 r. — 370. František Láska, maj. domu a praž. měst. s vnučkami: Hanna a Boža, bez dat. — 371. Josepha bar. v. Blumencron roz. řl. v Ottlilienfeld, vdova po c. k. okres. hdm. † 20. X. 1872 — 91 r., a dc. Leopoldina, provd. Wiedersperger v. Wiedersperg, † 12. I. 1882 — 71 r. — 372. Marie bar. v. Königsbrunn, viceděkan. c. k. Terezianského úst. řl., * 2. XI. 1781, † 3. VII. 1861. — 373. F. X. Hippmann, jub. c. k. vrch. bánský rada, * 24. II. 1791, † 25. IX. 1861. — 374. Marie a Alžběta v. Bieschin, capitulář. c. k. Terezian. úst. řl., bez dat. — 375. František Schwarzer, c. k. soud. příručí, † 16. VI. 1869 — 69 r. — 376. Joseph Knescke, pensista . . . * 12. VII. 1815, † 6. IV. 1884. — 377. Marie Behm roz. Hawranek * 13. VII. 1848, † 14. XI. 1872. — 378. Helene bar. v. Trauttenberg roz. hr. v. Pachta-Rayhofen * 17. VI. 1813, † 29. IX. 1877, Emanuel * 20. X. 1799, † 9. XII. 1878. — 379. Ignatz Stranský † 26. V. 1882 — 72 r., Barbara † 18. II. 1887 — 79 r. — 380. Josef Gindra, rada c. k. zem. soud, † 26. X. 1861 — 80 r. a manž. Marie † 17. III. 1881 — 78 r. — 381. Johann Woraček, oficial praž. magistr. v. v., † 12. III. 1874 — 72 r. a Františka 17 r. — 382. Josef Raimund Novotný, kandidat med., * 20. VIII. 1830, † 14. V. 1878, Eduard, prof. c. k. akad. gymn. v Praze, * 24. III. 1833, † 4. I. 1876. — 383. Barbara Erzberger * 13. IV. 1819, † 20. II. 1875, Georg

* 17. VI. 1816, † 22. IV. 1875. — 384. Gustav Breuer, c. k. prof. něm. st. gymnasia, Staré město, * 15. IV. 1842, † 7. XII. 1881. — 385. Bedřich Loochmüller, manž. Antonie a vnoučata: Olga, Pavlína a Ivan Klímovi, bez dat. — 386. Martin a Dominik Hruškové, c. k. dvorní hodináři, Anna Vojáčková a babička Kateřina Hrušková, bez dat. — 387. Rudolf Rečinský. — 388. Karl Patocka † 3. VII. 1878 — 58 r. — 389. Robert Pechka, účetní u hr. Erv. Nostice, * 9. V. 1811 v Chomutově (Komotau), † 19. IX. 1880 v Praze. — 390. August Fürst, c. k. pošt. oficiál, * 22. VIII. 1837, † 21. IX. 1880. — 391. Adolf Lenk, * 6. VI. 1802, † 6. V. 1871; Anna, roz. Jablonský * 8. IX. 1806, † 16. II. 1875, Gabriela Lenk * 10. XII. 1840, † 18. IX. 1874. — 392. Chybí nápis. — 393. Josefine Wlach, vdova po maj. hotelu arciv. Štěpán. † 1. VI. 1879 — 75 r. — 394. Franz Gludovics šl. v. Siklos, c. k. hjt., † 21. II. 1873 — 59 r. — 395. Hermine Frass roz. Geschader * 19. XI. 1844, † 29. I. 1873. — 396. Johanna Tlustý roz. Dreischock † 13. XI. 1861 — 43 r. — 397. Jaroslava Heroldová * 30. IV., † 14. V. 1874, Marie † 24. XII. 1877 — 21 r., Marie † 11. XII. 1879 — 47 r. — 398. Rudolf Pavlovský z Rosenfeldu, bez dat. — 399. František Zeman, c. k. revisor deposit, † 20. III. 1872 — 75 r., Josef, főrtmistr Kosteckého panství, † 3. XI. 1876 — 36 r., Anna roz. Wolf † 26. XII. 1882 — 65 r. — 400. Rudolf Elsner 1880.

401. Felix Persing, ing., * 15. V. 1844, † 10. VIII. 1880. — 402. Ferdinand Junker † 26. XII. 1871 — 35 r. — 403. Josefa Růžičková † 13. XII. 1877 — 34 r., Čeněk Veverka † 3. IX. 1879 — 74 r., Jaroslav Růžička † 10. XI. 1880 — 3 r., Marie Veverková † 15. VI. 1881 — 70 r. — 404. Wenzel Brich, klenotník, † 1. VI. 1871 — 49 r. — 405. Anna říšs. hr. v. Vernier-Rougemont, kapitulář, c. k. Terez. úst. šl., † 17. VIII. 1874. — 406. Josefine Hueber, vdova po c. k. účet., † 13. II. 1875 — 65 r. — 407. Josef v. Joannielli * 8. IX. 1796, † 19. IV. 1880, sekret., kníž. arcib., a net Magdalena Mládek * 17. V. 1809, † 21. VII. 1858, Johann Mládek, c. k. oficiál zem. soudu, * 1838, † 16. V. 1881. Znak: Lod plující s dvěma plavci za ruce se držícími, na stožáru lodi nad nimi vlaje vlajka; obloha až k hladině vody červená. Klenot: z kor. helmu rostoucí lodník přes rameno obrácenou kotvu držící. — 408. Anton Glaser, správce c. k. nemocnice, † 1. XII. 1863 — 56 r. — 409. František Billian, mistr zednický, * 19. VI. 1823, † 28. XI. 1872. — 410. Hugo Maria Ginter, bez dat. — 411. Antonín Just, pr. měst., † 27. III. 1861 — 56 r. — 412. Ferdinand Kaplicka † 6. VII. 1877 — 29 r., Ignatz † 6. VI. 1880 — 75 r. — 413. Johann Charvat † 7. X. 1871 — 56 r., Stefan † 9. I. 1873 — 6 r., Anna roz. Eisenbacher † 5. XII. 1873 — 31 r. — 414. Josef Chvala, ing. buštěhrad. dráhy, † 30. IX. 1872 — 46 r. — 415. Antonín Melzer, soukromník a praž. měst., † 18. XI. 1876 — 70 r., Anna Přibilová * 27. XII. 1870, † 10. X. 1872, Františka, maj. domu a pr. měst., * 8. V. 1840, † 31. VII. 1877. — 416. Rudolf Ernst Schmidt * 19. II. 1861, † 19. X. 1865, Adolf, obchod, příručí, * 17. VII. 1856, † 27. I. 1873, Barbara roz. Gerzabek * 28. II. 1835, † 19. I. 1877. — 417. Marie Příhoda * 25. XI. 1853, † 17. IX. 1854, Ludmila * 20. III. 1868, † 14. IV. 1871. — 418. Karel Natali, maj. domu a pr. měst., † 8. XII. 1868 — 62 r. — 419. Josef Pavlík † 42 r. — 420. Theresie Weitenweber, vdova po c. k. okr. hjt., * 25. XI. 1794, † 20. X. 1877. — 421. Marie Mesingrova † 1871 — 18 r., Marcela † 1875 — 14 r., Augustina † 1875 — 20 r. — 422. Josef Staněk * 13. VIII. 1868 — 47 r. — 423. Emanuel Štíka, kaplan u sv. Mikuláše † 22. X. 1877. — 424. Ernestine Raafalt, roz. Suda * 12. I. 1846, † 23. VI. 1877. — 425. Caroline Stuchly, manž. obchod, † 2. V. 1859 — 49 r. — 426. Josef Jetmar * 25. III. 1811, † 24. XII. 1870. — 427. Anna Salamon, manž. hlav. pokl. a dítka Rudolf, Hugo, bez dat. — 428. Josefa Markgräf † 27. XII. 1865 — 63 r. — 429. Edmund ryt. v. Merkl, jub. rada c. k. místodržitelství, † 13. IV. 1874 — 73 r., a manž. Mathilde roz. Krzepinsky † 15. III. 1868 — 40 r., syn Emil † 30. XI. 1863 — 4 r. — 430. Rudolf Steinböch a Wedrych, bez dat. — 431. Johann Dačický

sv. p. z Hesslowa * 15. V. 1792, † 3. XII. 1880. Znak: štít červený, na něm dvě obrněné ruce, za stříb. zdí, drží napnutý luk se šípem; klenot červ. stř. červ. péro. — 432. Otilie Marie Göbel — 76 r., Rudolf * 23. II. 1871, † 21. IV. 1873, Otilie * 1872, † 11. I. 1873, Therezie . . . ? — 433. Johann Rippner, c. k. ing., * 22. I. 1792, † 15. VIII. 1876. — 434. Anton Kraus, brusíč porcelánu, † 19. VII. 1875 — 53 r. — 435. Klára Bušková † 3. VIII. 1878 — 78 r., Veronika Brožík * 1815, † 1861, Johann * 1845, † 1862, Babette Wolf * 1802, † 1862, Johann Brožík * 1802, † 1869, Wilhelm Wolf * 1839, † 1872, c. k. pošt. ofic. — 436. Ernest Girault * 17. IX. 1829, † 29. V. 1872. — 437. Anna Krichleher roz. Konrad * 26. IV. 1781, † 25. III. 1848, synové Karl, Fritz; neteře Anna Karolína a Marie Petzold, Ignatz a Margareta Petzold. — 438. Mikuláš Kirschbaum, duchovní správce v Košířích, * 20. VII., vysvěc. na kněze 3. VII. 1855, † 18. VI. 1879. — 439. Anna Vagnerová, kupcová v Praze, † 27. I. 1869 — 32 r., Václav Kyseľa, kaplan a bratr, † 17. XII. 1862 — 25 r., Marie, jejich matka z Turnova, † 12. V. 1865 — 48 r., Antonín Vagner * 27. VIII. 1861, † 19. III. 1862, Karel * 15. IV. 1859, † 1. II. 1872, Pavlína roz. Kurzová * 18. XII. 1836, † 27. X. 1872. — 440. Josef Hannemann, rada c. k. zem. soudu, * 19. IX. 1794, † 24. VII. 1871 a manž. Franziska roz. Meinhert † 30. IX. 1871 — 75 r. — 441. Rudolf Urban † 28. IV. 1873. — 442. Marie Hruschka † 11. IX. 1879 — 39 r. — 443. Anna Rotky roz. Straschiribka, manž. c. k. okres. komis., * 27. V. 1812 v Borotících (Borotitz), † 2. VIII. 1884 v Krásné Lípé (Schönlinde). — 444. Jan Schulz, kupec, * 1. VIII. 1807, † 4. III. 1871, Anna roz. Satranová * 15. IX. 1814, † 10. V. 1871, dc. Johanna * 21. V. 1843, † 2. VIII. 1873, Karolina * 29. VI. 1854, † 14. III. 1882. — 445. Franz Odolek, maj. domu, † 27. IV. 1856 — 64 r., Franz Trödl, maj. mlýna a domu † 15. VI. 1850 — 56 r., Anna Trödl roz. Odolek † 8. V. 1864 — 70 r., Anton Odolek * 27. V. 1819, † 12. II. 1876, Franz, * 29. VIII. 1817, † 25. XII. 1876. — 446. Adolf Maria Pinkas 1800—1865. — 447. Václav Veleba, spisovatel český, * 5. IX. 1776, † 4. VI. 1856. — 448. Rod Mayerhofer. — 449. Josef Eugen Limbeck † 7. XII. 1858 — 73 r., Hugo Josef † 7. VI. 1841 — 25 r., Anna L. roz. Hessel † 10. VI. 1876.

Náhrobky ležící při zdi:

450. Marie Stütz roz. Prorok, vdova po c. k. mjr. dělostř., † 15. I. 1862 — 54 r., Franz Stütz, c. k. mjr. dělostř., † 7. II. 1867 — 70 r. — 451. Katharina Schafalín † 8. IX. 1788 — 26 r. — 453. Johann Mara, praž. měšť., * 10. XII. 1779, † 5. VII. 1834, Franziska Haas roz. Mara, manž. kupce, * 9. VI. 1812, † 2. IV. 1846, Franziska Mara roz. Matauschek † 31. XII. 1847 — 66 r. — 454. J. U. Dr Carl Bretschneider ř. v. Rechtetreu, jub. konsist. rada arcibiskup., rytíř papež. ř. sv. Jiří, * 7. IV. 1798, † 10. XII. 1879, manž. Caroline roz. Pisl * 22. XII. 1802, † 5. IV. 1875. — 455. Emanuel Bollard? — 456. Franz Prach, posluchač práv, † 6. V. 1845 — 21 r., Johann † 2. II. 1861 — 66 r. — 457. Adalbert Mrkos * ? III. 1772, † 16. IX. 1821. — 458. Ignatz Kassandra, oficial c. k. stát. účtárny, † r. 1812 — 49 r. — 459. Otakar bar. Ehrenburg * 7. IV. 1846, † 8. IV. 1857. — 460. Marina Umann roz. Meissner † 26. IX. 1867 — 51 r., Josef * 12. X. 1880 — 68 r. — 461. Wenzel Bretschneider, c. k. stav. kraj. pokl. † 9. X. 1859 — 72 r., manž. Veronika roz. Kauklík, † 26. VIII. 1878 — 58 r. — Wictor Wrautek, adjunkt čes. spořit., † 8. II. 1864 — 42 r. a manž. Therese roz. Bretschneider † 26. VIII. 1877 — 78 r. — 462. Katharina Bretschneider roz. Berchtold * 13. XI. 1761, † 26. VI. 1826, Katharina roz. Plamer * 20. X. 1780, † 22. V. 1845, Georg Bretschneider, c. k. vrch. pošt. kontrolor * 23. IV. 1789, † 22. VII. 1852 a žvagr jeho Franz Schleichart ryt. v. Wiesenthal, jub. rada c. k. appellací, * 11. XII. 1786, † 21. V. 1864, Theresia Schleichart v. Wiesenthal * 3. X. 1795, † 24. II. 1871. — 463. Sophie Haas † 8. VIII. 1833 — 28 r. Franz, maj. domu a praž. měšť. † 3. VI. 1856 — 77 r., Anna roz. Schächtl

† 8. V. 1848 — 66 r. — 464. Vincenz Tunkel sv. pán v. Ausprunna Hohenstadt * 7. I. 1801, † 4. IV. 1869, manž. Marie * 5. VI. 1806, † 10. XII. 1872, syn: Alois c. k. hjt. dělostř. * 11. III. 1825, † 25. XI. 1861. Znak na náhrobku: v modré štítu, pokosem stříbrný kapr ležící, klenot týž na křídle. — 465. Václav Josef Rosenkranz, hudeb. učitel a skladatel * 8. VI. 1777, † 3. XII. 1861. — 466. Josef Fenzi, praž. měst., * 26. IX. 1823, † 29. V. 1843. — 467. Franz Josef Niesel † 25. I. 1790 — 81 r. — 468. Josepha Jaeger roz. Glauber † 17. XII. 1789 — 34 r. — 469. Anna Franziska Magdalena Vietz * 26. VII. 1838 na Sv. Kopečku — Morava, † 24. V. 1844, Marie Magdalena roz. Sonnenwend * 12. XII. 1806 v Ústí, † 17. XI. 1844. — 470. Marie Schmidtová roz. Sýkorová * 2. II. 1804, † 7. VIII. 1883. — 471. Johanna Guldeneder v. Lobeš * 1748, † 18. XII. 1827. — 472. Jan Václav Blüml * 3. X. 1870, † 9. II. 1872, Jan Karel * 20. IV. 1873, † 25. I. 1874, Rudolf František * 17. XII. 1874, † 15. XII. 1877, Emilian Kašpar * 6. I. 1879, † 27. IV. 1882. — 473. Mathias Vinzenz Petscheny, poradce hrab. Nostice, * 22. I. 1779, † 24. IX. 1855. — 474. Franz Grünwald, správce dvora hr. Buquoia a dc. Johanna, bez dat. — 475. Franz Žemlička * 22. XI. 1740, † 28. VIII. 1818, Anna * 12. X. 1793, † 27. II. 1844, Anton * 22. XI. 1781, † 28. XII. 1865, Franz * 11. VIII. 1826, † 2. VII. 1886. — 476. Maria Hauska roz. Schmalfuß † 15. V. 1837 — 53 r. a dítky Josepha Bartoloni roz. Hauska * 26. II. 1811, † 25. II. 1867, Theresia H. * 15. III. 1807, † 17. VI. 1867, a vnučka: Maria Anna Zavadil * 10. VII. 1876, † 4. III. 1877. — 477. Franz Kopetz, c. k. vrch. pošt. oficial, * 5. III. 1820, † 22. IV. 1856. — 478. Matěj Simáček, jednatel »Jednoty pro dostavění chrámu sv. Vítka« na hradě Pražském, * 25. IV. 1856, † 19. III. 1877. — 479. Joseph Hauck, c. k. polic. rada, † 22. X. 1876 — 75 r. — 480. Anton Müller, jub. účet. zems. rada, * 15. XII. 1800, † 28. VIII. 1878. — 481. Jan Hladík, pražs. měst., * 1831, † 1868, Jan, pr. m., * 1799, † 1875, Marie * 1807, † 1878, Ondřej, c. k. úředník a maj. domu, * 1834, † 1884. — 482. Karl Firbas, dvor. rada a generál. zplnomocněnec kn. Adolfa ze Schwarzenberga, * 17. X. 1775, † 31. VII. 1846, Anna Firbas roz. v. Feldegg * 25. I. 1773, † 29. XI. 1845, dcera Anna provd. Troyer v. Aufkirchen, * 8. VIII. 1807, † 1. XII. 1856 a manžel její Eduard Troyer v. Aufkirchen, c. k. hjt., * 20. VI. 1805, † 5. XII. 1881. — 483. Gothardt Schapka, ředitel panství hr. Nostice, † 5. VI. 1875 — 69 r., Marie Wohlmann † 17. V. 1884 — 22 r. — 484. Rosa Zwirner roz. Stránský, chot c. k. poručíka četnictva, * 10. VIII. 1838, † 21. III. 1870. — 485. Helena Dělefová, vdova po les. inž., † 24. VII. 1870 — 68 r., Emilie, kandidát. učit., † 20. II. 1878 — 20 r., Daniel Almesberger, kníž. zahrádník v. v., † 11. XI. 1881 — 83 r. — 486. František Kalina, c. k. úř., † 19. I. 1879 — 74 r. st., a manž. Weronika † 3. IX. 1880 — 72 r. — 487. Marie Neradová * 11. III. 1860, † 23. IX. 1883. — 488. Johann Nep. Ludwig Türk, * 26. XII. 1851 ve Franfurthu n. Mohanem (Frankfurth am Main), † 13. XI. 1856. — 489. František Voneš 1850—1853, Antonín 1851 až 1854, Václav 1847—1860, Tomáš 1845—1868, Augustin 1848—1878 a otec jejich Tomáš † 11. II. 1882 — 69 r. — 490. František Branislav Kořínek, čes. spisovatel a prof. na reál. gymnasiu na Malé Straně, † 19. XI. 1874. — 491. Karel Vilém Simák † 16. IX. 1848 — 50 r., Rosina † 30. IX. 1871 — 70 r. — 492. Vilém Rudolf Weitenweber, doktor lékař. a býv. sekretář králov. čes. společnosti nauk a j., † 1. IV. 1870 — 66 r. — 493. Magdalena Pichler † 2. VI. 1827 — 58 r. v Příbrami. — 494. Theodorus Adalbertus Lentz † 17. XII. 1786 — 8 r. — 495. Karl Hofmann, obchodník, * 10. XII. 1771, † 20. IX. 1839. — 496. Maria Wolf * 14. X. 1880, † 13. I. 1882. — 497. Josef Pešina * 5. V. 1797, † 27. XII. 1872, Kateřina * 23. VIII. 1819, † 3. V. 1878, Theresie Gallová, vdova po pr. měst., † 10. III. 1877 — 90 r. — 498. Joseph Lenz, jub. rada při c. k. místodržiteli., † 25. III. 1878 — 79 r., Marie roz. v. Haslinger † 11. I. 1871 — 68 r. a dc. Caroline * 28. I. 1832, † 1. VII. 1880. — 499. Eleonora Pohl, vdova po c. k. notáři,

† 6. VIII. 1855. — 500. Joseph Tersch, pozlacovač, † 14. VII. 1857, manž. Josepha roz. Maslo † 17. IX. 1860, syn Joseph, měst. sklenář, † 29. VII. 1878, manž. Josepha † 9. XI. 1870.

501. Antonín Švanda ze Semčic, revident c. k. staveb ředitelství, † 1. II. 1847 — 46 r. — 502. Josepha Tersch, dc. maj. domu, * 2. VII. 1840, † 15. XI. 1855, František de Paula * 14. III. 1853, † 13. X. 1858, Karel * 13. I. 1843, † 20. V. 1867. — 503. Elisabeth Arli, vdova po c. k. komisaři silnic, * 17. VI. 1786, † 15. VII. 1845. — 504. Johann Heinrich, c. k. official, † 6. I. 1856 — 52 r. — 505. Julius Kuhlmann † 28. X. 1846 — 42 r. — 506. Pauline Kreutze, vdova po úřed. † 19. VI. 1837 — 75 r., vnučka Pauline * 14. V. 1842 — 9 r., Franz Joseph Hoer, hosp. ředitel hr. E. Nostize a majitel statku, † 20. V. 1859 — 75 r., Arthur Lipperet * 16. I. — † 7. IX. 1859, Therese Poratschka, vdova po lékaři a maj. domu, † 3. IV. 1871 — 78 r. — 507. Marie Foitová † 10. I. 1875 — 55 r., Jan † 20. IX. 1882 — 36 r. — 508. Anna Kareis roz. Schreiber † 17. IV. 1870. — 509. Ludmila Wodnanská † 10. I. 1835 — 76 r. — 510. Andreas sv. p. v. Roos, c. k. general a pol. zbrojmistr, ryt. ř. M. T., † 3. II. 1814 — 78 r. — 511. Carolina Maria bar. v. Pillersdorf roz. v. Treter, vdova po c. k. vrch. komisaři * 1. II. 1806, † 19. VII. 1868. — 512. Johanna Kriesche, vdova po kupci, † 29. III. 1882 — 51 r. — 513. Johann Michael Demartini † 31. VIII. 1791 — 50 r., Ludmila roz. Holick † 27. XII. 1798, 47 r. — 514. Anton Ungar, c. k. rada zem. soudu, * 21. XII. 1798, † 15. VI. 1869, Adelheid † 1. XII. 1871 — 50 r., Marie Hartl † 21. IV. 1879. — 515. Johanna Heyhal * 9. VIII. 1809, † 18. XI. 1826, Johann † 15. VII. 1823 — 55 r. — 516. Katharina Kremser † 14. III. 1866, 17 r. — 517. Gustav v. Kronenberg * 13. XI. 1846, † 19. I. 1854. — 518. Anna Kateřina a Matylda Čížkovy a jich otec František, hostinský na Smíchově, * 19. VI. 1833, † 16. V. 1875. — 519. Rod Ternik. — 520. Václav a Teresia Sommer-schuh † 75 r. rodiče rodičů, Vilém 1860—1863, Václav 1861—1862, Julie 1863, Guido 1854—1876, Richard 1856—1877. — 521. Andreas Duchek, Med. Dor, * 1774, † 4. VIII. 1830, Franziska roz. Hrdlicka * 2. IV. 1784, † 3. V. 1819, Julia * 1812, † 24. XII. 1829, Maria * 1809, † 21. II. 1834, Joannes Med. Dor * 1811, † 22. V. 1836, Barbara roz. Teysmeyer * 21. I. 1796, † 3. III. 1869, Jaroslav * 1819, † 13. XII. 1827. — 522. Silvia Proskowetz roz. Qsumbor, chot rady c. k. zem. soudu, * 25. IV. 1821, † 22. XI. 1867. — 523. Friedrich K. Anselm, rada hr. Schönborna, † 23. VII. 1838, 65 r., Viktoria roz. Zinner † 28. IX. 1836 — 41 r. — 524. Marie, dc. zem. advokata, * 14. VI. 1869 — 9 r., Aloisia Formánek roz. Fockel, * 20. VIII. 1782, † 4. I. 1853. — 525. Franziska Kriegelstein šl. v. Sternfeld † 10. V. 1870 — 31 r., Catharina † 1872. — 526. Antonín Obenberger, pr. měst. a klenotník, † 5. XI. 1879 — 51 r. — 527. Juliana Haberkorn roz. Beyrot 1811—1855 a matka Josepha Beyrot roz. André 1826—1871. — 528. Antonie Dobrohlavova, 59 r. a dc. Marie Obenbergerova † 14. XI. 1877, 41 r. — 529. Rudolf Klein, posluchač práv a syn zem. advok., * 16. IV. 1843, † 13. IV. 1862. — 530. Anton Moritz Christel, maj. velkost, † 21. VI. 1878, 73 r. — 531. Anna Sládečk † 1798. — 532. Franz Seraf. Pecher, místostarosta, † 19. VI. 1797; 67 r. — 533. Ignatius Cornova, universit. profesor a dějepisec český. * 25. VII. 1740 v Praze, † 25. VII. 1822. — 534. Joseph Thurner, praž. měst. a zámečnický mistr, † 17. I. 1817, 57 r.; Joseph † 18. IV. 1821, 19 r.; Ant Duffé, Franziska Duffé-Reckenau, Leopold Reckenau, Joseph Kühnel. — 535. Ludmila Claudis roz. Ferdinandi † 22. XII. 1877 — 82 r., Emanuel Claudis † 22. I. 1855. — 536. Georg G. Ferdinandi † 30. XI. 1844, 73 r.; Mathias Claudis, pr. měst. a maj. domu, † 9. V. 1850, 63 r.; Anna Ferdinandi † 5. II. 1819, 46 r. — 537. Ignatz Bergauer, hospodář, účetní, † 14. VI. 1883, 24 r.; Anna roz. Beyer † 29. VI. 1845, 76 r.; dítky: Ignatz † 7. IX. 1836, 43 r.; Eleonora † 31. X. 1837 — 25 r. — 538. Carl Mitterbacher, Med. Dr v Karl. Varech (Karlsbad), † 26. VII. 1844

— 45 r. — 539. Magdalena šl. v. Herbig † 25. IV. 1838 — 56 r., Catharina Konrad roz. šl. v. Herbig † 29. II. 1852 — 75 r., Josef Alexander Konrad, c. k. okr. hjt. a ryt. rádu Frant. Jos., † 26. VI. 1883 — 68 r. — 540. Alžběta Jarošová, chot mistra mydlář., a měst. rady v Praze, 1822—1875, František, člen rady král. hlav. m. Prahy a maj. domu, † 17. III. 1882 — 59 r. — 541. Joseph Felber † 10. II. 1875, Anton † 13. III. 1875, Maria vdova † 27. VII. 1881 — 76 r., Marie Kourková † 26. XII. 1880 — 16 měs., Karel Kourka † 2. III. 1884 — 3 r. — 542. Inozentia Pachmann roz. bar. Villani † 17. V. 1857 — 84 r. — 543. Rod Bartl. — 544. Franz Jankoc k. guberniál. rada, Theresia Kehrn † 1. VII. 1834 — 65 r., Hermine Janko † 4. VII. 1834 — 15 r. — 545. Catharine Colischan roz. Blount * 22. VIII. 1793 v Londýně, † 17. VIII. 1871 v Praze. — 546. Vojtěch Kozák, měst. praž. a sládek, † 1821 — 56 r., Marie Andrejová † 1852 — 84 r., Jiří K. † 1830 — 33 r. — 547. Marie Johann Longo, kníž. arcibiskup. komorník, * 8. IX. 1792 v Terstu, † 9. V. 1835 v Praze. — 548. Josepha Gutttenberger roz. Krauzek † 7. VIII. 1826 — 59 r. — 549. Vojtěch Kozák, praž. měst. a sládek, * 7. III. 1807, † 5. XII. 1876, Karel † 15. III. 1872 — 2 r. — 550. Wenceslaus Georg Czarda, člen ř. Minoritů, * 31. X. 1792 v Mělníce, † 25. V. 1850 v Praze.

551. Maria Theresia Klüglin roz. Sloboda † 8. VIII. 1797 — 49 r. — 552. Damian Wankel, c. k. zem. rada, † 4. II. 1835 — 65 r. — 553. Theolog František Zeschik † 12. V. 1881 — 82 r. — 554. Anna Hlavová † 26. III. 1876 — 56 r., Václav † 3. II. 1871 — 24 r. — 555. Peter Greiss † 19. XI. 1864 — 73 r., Aloisia Greiss roz. Hübner † 29. III. 1879 — 76 r. — 556. Matěj Smrk, praž. měst., † 31. V. 1854 — 47 r., Emilie * 24. XI. 1848, † 8. III. 1854, Eduard Bohumil * 10. III. 1852, † 13. VI. 1855, Matylda Malý * 30. XII. 1865, † 29. I. 1866, Aloisia M. * 28. XI. 1868, † 13. IV. 1869, Marie Rosenkrancová roz. Smrkova † 22. I. 1872 — 37 r., Antonie Malý * 22. I. 1872, † 15. I. 1873, Emilie * 4. XII. 1873, † 17. I. 1874, Marie Smrk, maj. domu † 2. I. 1884 — 80 r. — 557. Johann Ant. sv. p. v. Kirg-Hohenberg, rada c. k. místodržit., * 3. IV. 1790, † 12. VII. 1857; znak: na štíte 2 věže ozubené se zavřenými branami. — 558. Johann Nep. v. Hippmann, registrátor kořimského kraj. úřadu, * 16. II. 1765, † 14. XI. 1821, dc. Ludmila Anna * 10. XII. 1802, † 4. IV. 1804, matka Anna roz. Müller. — 559. Adolf Müller, c. k. gymn. profesor, † 1852 — 67 r., manž. Anna roz. v. Hippmann † 28. XI. 1871 — 76 r., Emilie † 24. III. 1874 — 48 r. — 560. Johann Gopold † 11. XI. 1834 — 52 r., Anna roz. Wannia † 27. IX. 1858 — 68 r., Christian, c. k. gubern. praktikant, † 1833 — 24 r., neteř Adolfine, dc. c. k. rytmistra, * 12. II. 1866, † 11. IV. 1867. — 561. Hynek Posledník, sazeč písma, † 27. IV. 1850. — 22 r., Josef, zlatník, † 5. XI. 1855 — 19 r., Hynek, praž. měst., † 22. I. 1858 — 58 r., Karel, hodinář, † 24. IV. 1864 — 33 r., Zuzana † 2. VII. 1866 — 31 r., Rosalia, vdova po praž. měst., † 7. III. 1876 — 73 r. — 562. Jakob Fleischinger, měst. tesař a měst. representant, * 28. IV. 1772, † 4. XII. 1832, Josefine roz. Meyer † 3. IX. 1843 — 55 r. — 563. Procop ryt. Hanisch v. Greifenthal, sekretář c. k. gubernia, * 4. VII. 1784, † 4. V. 1840. Znak: štíť štípený, v pravém modrému poli na zelené půdě rozsápaný lev s korunou na hlavě; v levém černém poli zlatý gryf. Klenot: rostoucí lev v tlápcích kníž. korunu držící. — 564. Med. Dor Thadeus Klinger a rod. Mertlick. — 565. Ignatz Forster, revident kapitolní, † 23. VI. 1783, † 11. VII. 1869, manž. Theresia * 12. X. 1786, † 21. VII. 1846. — 566. Anna Ledwinka v. Adlerfels, roz. v. Nagla Königshofen † 12. IV. 1870 — 86 r. — 567. Stanislaus Wernardt J. U. Dr., zem. advok., † 20. VI. 1833 — 73 r., chot Johanna † 31. III. 1845 — 75 r., dc. Barbara † 27. V. 1830 — 27 r., Johanna † 4. II. 1844 — 48 r., snacha: Josepha roz. Karasek, manž. účet. rady, † 16. III. 1853 — 56 r., Weronika, manž. universit. questora, † 26. I. 1856, Ignatz † 14. I. 1856 — 59 r. — 568. Eduard Engel * 18. III. 1853, † 5. XII. 1874, Elise * 16. I. 1845, † 18. III. 1877. — 569. Dorota . . . .

v. Prandenstejn, roz. bar. v. Löbenstein † 12. III. 1861 — 45 r., Eduard Ritschel. — 570. Johann Cron * 7. XII. 1825, † 9. III. 1834. — 571. Jan Regner † 23. III. 1859 — 59 r., Antonín † 7. III. 1867 — 19 r., Tekla Dědek roz. Regner † 30. VII. 1868 — 26 r., Josef Regner † 20. VIII. 1873 — 77 r., Jan † 21. VIII. 1873 — 5 r., Alžběta † 22. VIII. 1873 — 66 r., Adolf Raboch † 12. X. 1878 — 21 r., Marie Regnerová † 7. XII. 1879 — 3 r. — 572. Friedrich Schöber, c. k. zámecký hjt. v Praze a ryt. ř. Fr. Jos., † 2. VII. 1869 — 54 r., manž. Eleonore † 3. XI. 1879 — 66 r. — 573. Marie Ratzenebeck † 31. VIII. 1836. — 574. Johanna Ružičzka † 28. I. 1828 — 19 r., Ferdinand Tonner † 16. VII. 1826 — 22 r., Caroline Tonner † 2. IX. 1826 — 24 r., Augustin Ružičzka, c. k. rada, † 28. I. 1851 — 76 r., Franziska Tonner † 10. I. 1848 — 75 r., Clara Ružičzka roz. Finger * 17. IX. 1804, † 22. I. 1876, Franziska Finger roz. Kunerth † 26. IV. 1862 — 82 r., Adolf Finger † 5. X. 1855 — 18 r., Leopoldine F. † 27. I. 1876 — 70 r., Beata F. † 20. I. 1879 — 61 r., Marie F. roz. Buchmüller † 30. V. 1863 — 48 r., Hermann F., hospod. rada kníž. Rohana † 18. I. 1868 — 67 r., Wilhelm Ružičzka, správce hosp. c. k. finanč. ředitel v. v., * 2. III. 1801, † 21. IX. 1870, Emilie F. roz. Pochet † 7. X. 1876 — 57 r. — 575. Jacob Anton Orkner, praž. kupec, † 20. I. 1815 — 46 r. — 576. Bertha Nowak * 7. V., † 1. XII. 1842. — 577. Rod. v. Edlerbach. — 578. Franz Günner, Med. Dor, † 28. II. 1855, Maria roz. Purman † 12. V. 1883. — 579. Karl Sykora — Anna S. roz. Ortner, Elisabeth Gröschl, bez dat. — 580. Wenzel Bayér, praž. měst. a podpůrce praž. chudobince u sv. Bartolomeje, † 26. II. 1837 — 72 r. — 581. Theresia Pöhl, maj. statku, † 6. II. 1835 — 62 r. — 582. Alois Post, bez dat. — 583. Heinrich Gareiss v. Döllitzsturm, c. k. mjr. 35. ppl., * 24. I. 1826, † 30. XII. 1870. — 584. Rod. Stecher v. Sebenitz, bez dat. Znak: štíť dělený, v horním modrému poli 2 trojhroté bodce, v dolním poli 1 tentýž bodec; klenot s pštrosího per. — 585. Winzenz Hurka, hl. farář u sv. Mikuláše na Malé Straně, † 27. X. 1878. — 586. Ferdinand Schindler v. Wallerstern, c. k. hjt., † 24. IV. 1859 — 48 r., Caroline roz. Katzenberger † 20. VI. 1880 — 64 r., vnoučata: Karl † 14. IV. 1872, Caroline † 20. XI. 1877. — 587. Joseph Riedl, c. k. dvorní klempíř, † 2. XII. 1852 — 58 r., Elisabeth roz. Krobshofer † 14. III. 1858 — 43 r., Marie † 26. VIII. 1868 — 26 r., Leopold Mokry † 20. VII. 1875 — 43 r. — 588. Catharina Unterberger roz. Kolika a Taum. — 589. Johann Tichowsky, kloboučník, * 24. IV. 1755, † 13. X. 1811, Johannina T., dc. c. k. účet. revid., * 18. VII. 1862, † 8. VII. 1879, Marie T. roz. Lorenz, chot c. k. účet. rady a maj. domu, † 27. VII. 1884 — 46 r. — 590. Josef Neumann † 9. II. 1858 — 49 r. — 591. Franziska Stiastny roz. v. Spoenat † 31. VIII. 1857 — 68 r. — 592. Johann Aug. Molly, c. k. staveb. účet., Anna roz. Schmierl 1819. 1823. — 593. Anna Maria Rammstein roz. Fuchs, Caroline R. roz. Lauterer, chot c. k. prof., Therese a Amalia Lauterer, Ferdinand Leopold Rammstein † 27. XII. 1851 — 76 r. — 594. Karl Stiastny, jub. úřed. ředitel, † 22. IV. 1858 — 81 r. — 595. Joseph Rachael, bez dat. — 596. Tomáš Suchý, pachýř cihelný, † 10. VII. 1875 — 57 r., manž. Kateřina † 25. XII. 1882 — 62 r. — 597. Rosa Ružičzka, bez dat. — 598. Albine Döllenschal roz. Markovsky, chot c. k. čes. zem. oficiala, † 4. V. 1886, dc. Clara † 15. III. 1870. — 599. Alois Birenschaft, c. k. stát. účet. oficiál, † 11. III. 1879 — 66 r. — 600. Ignác Švela, kn. fürstenb. říčtmistr, * 23. VII. 1784, † 1. V. 1856, manž. Petronila roz. Ryšková * 6. VI. 1809, † 12. V. 1873. — 601. Rudolf Martin * 13. III. 1857, † 8. VII. 1867, Carl, praž. usedlý měst. a obchodník, † 21. IX. 1868 — 54 r., Anna Steinböck, vdova po c. k. hjt., † 1. XI. 1879. — 602. Marie Hen. Kreutzer roz. Nanke † 25. X. 1855. — 603. Alžběta Mašková * i † 1860, Karolina 1862—1863, František, studující, 1853—1873, Alžběta roz. Švihlová 1788 až 1853, Karel Mašek, farář v Karlíně 1823—1879. — 604. Franz Ellenberger * 16. V. 1795, † 1. X. 1855, Franz * 12. VI., † 23. VIII. 1859, Ema-

nuela Lerch * 7. VII. 1834, † 16. VI. 1863, Anna roz. Hickisch * 9. VII. 1800, † 13. III. 1881. — 605. Augustin Schöbl, c. k. vrch. pošt. správce, † 6. XII. 1830 — 61 r., manž. Katharina roz. Otto, † 6. X. 1850 — 77 r., dítky: Johanna † 27. V. 1830 — 20 r., Josefine provd. Obentraut † 4. II. 1848 — 36 r., Laurenz Sch., c. k. oficiál hlav. zem. pokl., † 7. VII. 1851 — 56 r. — 606. Marie . . . roz. Frey † 27. VIII. 1870 — 55 r. — 607. Julius Müller v. Sturmhatal, c. k., poručík I. tř. 42. pěš. pl., * 8. X. 1830, † 6. III. 1864, Johann * 3. I. 1837, † 29. IX. 1861. Znak: Štípený štít, jehož pravé zelené pole je děleno palisadou a nad měsíc ubývající, hroty vzhůru obrácenými; v levém červ. poli rozsápaný lev v tlapách kouli držící. — 608. Ernestine hr. Waldstein-Wartenberg, roz. hr. Breuner, † 27. VIII. 1849. Znak obou rodů, z nichž znak Breuner: štít čtvrcený se srdečním štítkem, na němž vzpínající kůň. Na spodním štítu 1. a 4. pole štípeno skouolem z kostek, v 2. a 3. poli vzpínající se kůň. — 609. Theresia Werner, maj. domu, * 17. II. 1784, † 14. VI. 1863, Elisabeth Srb † 17. X. 1869 — 80 r. — 610. Brigitte Dvorský † 27. IV. 1883 a muž její František † 9. I. 1884. — 611. Franziska Marek roz. Lahoda, chot pr. měst. a obchodníka, * 1800, † 3. I. 1835. — 612. Jan Borecký, praž. usedlý měst. a nákladník, † 3. VII. 1853 — 55 r., manžel. Ludmila † 24. V. 1855 — 55 r., Terezie Kreslerová roz. Borecká, chot úředníka, * 3. VII. 1838, † 3. X. 1865, Vojtěch Kresler, sekretář praž. mag., * 29. III. 1831, † 27. XII. 1871. — 613. Josefine Widimský, vdova po c. k. okr. přednostovi, * 18. VII. 1819, † 24. XI. 1880. — 614. Dr. Anton Dittrich, kněz rádu cisterc., profes. a prefekt na Staroměst. c. k. akad. gymnas., * 22. VIII. 1786, † 18. V. 1849, Dr. Franz Dittrich, metropol. kanovník, prelát arcidiak. a komtur rádu Fr. Jos., * 28. VIII. 1796 ve Vysočanech, † 30. V. 1871. — 615. Josef a Josefa Sperlich a dítky: Med. Dor Adolf † 8. I. 1866, Emma † 1. XII. 1867, Jenny Goltz roz. Sperlich † 16. VIII. 1880. — 616. Adam Worzikowski ryt. z Kundratic, c. k. jub. okr. hjt., 1792—1863 a vnuci: Emilie Čermák 1864—1865, Karel Č. 1866, Emanuel Č. 1862—1870, František Č. 1872, Josefina 1873—1874, Johanna 1868—1874, Barbora * 19. IX. 1798, † 17. V. 1878. —

Počátek severního pole při hlavní cestě od kostela:

617. Wenceslaus Michael Pešina de Čechorod, spis. čes. a kanovník sv. Vítský, * 13. IX. 1782 v Nov. Hradci, † 7. V. 1859. Znak: štít černý se zlatým břevnem, na němž střední štít se zlatou kotvou v modrému poli, nad štítkem korunka. Klenot: rozevřitá křídla, mezi nimi jazyk sv. Jana Nep. a nad ním od konce křídla ke druhému konci v oblouku 5 hvězd. — 618. Vít Mašek † 53 r. a dítky: Václav, Karel, Marie, Anna, Johanna, Marie † 20. X. 1875, 24 r., Jan † 29. VIII. 1880 — 22 r., Anna Jiránková † 26. III. 1884 — 64 r. — 619. Jan Wackermann † 29. VI. 1873 — 74 r., manž. Terezie † 1. XI. 1868 — 78 r., děti Josef, ing., † 13. VIII. 1873 — 49 r., Marie † 26. VI. 1841 — 19 r., Antonín † 26. V. 1870 — 33 r., Jan † 1. II. 1870 — 36 r., vnuci Terezie 3 r., Heinrich 5 r., František Troch * 26. III. 1823, † 19. III. 1852. — 620. Heinrich Weis, král. stavovský důchodní, * 1. XI. 1797, † 10. XII. 1875, manž. Karoline roz. Gräber * 10. III. 1827, † 9. IX. 1858, vnuk Adolf Post, † 7. XII. 1875 — 2 r. — 621. Franz Giringl, učitel hlav. školy, * 26. X. 1787, † 20. II. 1843, Franz, správce, * 13. IV. 1822, † 4. IV. 1864, Therese G. roz. Bradka * 17. IV. 1802, † 30. VI. 1878, Therese G. * 23. I. 1820, † 12. III. 1883. — 622. Magdalena Políaková * 1. VIII. 1805, † 20. VIII. 1806, Ignatz * 31. V. 1804, † 4. III. 1807, Anna P. roz. Wendler * 26. VIII. 1784, † 16. II. 1842, Karl, pr. měst. a maj. domu, * 23. X. 1778, † 1. V. 1860. — 623. Karl Walda † 8. I. 1860 — 48 r., Julius † 28. X. 1860 — 8 r. — 624. Andreas Pavlik, dvor. rada, * 17. IV. 1817, † 7. X. 1872. — 625. Rod. Nepomucký. — 626. Johann Nep. Wittassek, kapelník dómské kapely, * 22. II. 1770 v Hořině, † 7. XII. 1839 v Praze. — 627. Karl, Katharina Maschek a syn Theodor. — 628. Rosa Liegert * 15. III. 1799, † 9. VI.

1850, Franz Karl * 5. VI. 1803, † 28. II. 1883. — 629. Johann N e s s é n y 1, c. k. poruč., * 19. I. 1807, † 22. VII. 1861, Stefan, žák 8. tř. gymn., * 14. IX. 1841, † 15. VII. 1865, Viktoria roz. Hirsch * 24. VIII. 1814, † 22. I. 1875. — 630. Anna S t a m m o v á, chot praž. měšť., * 1817, † 11. VII. 1843, Aleksander Stamm, pr. měšť., * 1798, † 1866, Božena * i † 1860, Helena * 1863, † 1864, Bohumil * i † 1871. — 631. Rod M a l i č z k y. — 632. Katharina M i t t e i s roz. Mach 1794, † 1850, Johanna roz. K ö g l 1818, † 1868, Josef 1794 † 1868, Hermann 1829, † 1877. — 633. Theolog. Dor Václav H r u š k a, kanov. sv. Vítorský a konsist. rada, * 19. I. 1829 v Přeštiňe, † 8. V. 1883. — 634. Maria M o r a w e t z * 3. VII. 1810, † 11. III. 1863; náhrobek věnují své sestře baronka v. Schorlemz roz. Morawetz. — 635. Hrobkž hr. Z e d w i t z ū. — 636. Anna W e i b e l šl. v. B r e d f e l d, dc. c. k. m ě ř., † 12. IX. 1868 v Teplicích (Teplitz) v staré 81 r. — 637. Hedvika C e r h a * 23. III. 1854, † 16. XII. 1876, Pavel H ö n i c h * 11. II. 1879, † 7. III. 1880, K ů ž e n a C e r h a * 29. VII. 1875, † 2. VIII. 1882, Viléminka * 16. II. 1877, † 23. XI. 1882. — 638. Anna H e l l i c h o v á roz. Z e l n i c k á † 1. V. 1867 — 45 r., Josef (Vojtěch) Helllich, histor. malíř a pražs. měšť., * 17. IV. 1807 v Cholticích, † 22. I. 1880, Marie W u f k o v á roz. Helllichová † 2. I. 1883 — 37 r. — 639. Gustav D i t t r i c h * 26. VII. 1832, † 27. XI. 1868. — 640. Ignatz D o m i s c h k o, jub. c. k. váleč. kancelista, † 23. VI. 1861 — 73 r., manž. Antonia roz. C h r i s t i n v. G r ü n f e l d e r n, † 9. V. 1870 — 70 r., Josef D. c. k. oficiální registr., † 13. VI. 1869 — 42 r. — 641. Franziska bar. v. M a y e r s b a c h roz. L i p o v s k ý z L i p o w i c t z * 23. XII. 1790, † 6. VI. 1875. — 642. Franz K l e p s c h, c. k. stát. učitel a manž. Gabriela. — 643. Josef N e u b e r , zahradník, † 22. VII. 1842 — 56 r., Ida † 19. IX. 1856 — 27 r., Marie † 21. IX. 1858 — 45 r., Franziska † 4. X. 1864 — 55 r., Anna † 15. VII. 1874 — 83 r. — 644. Franz sv. p. v. S c h ö n n a u, c. k. guver. rada, * 24. X. 1785, † 16. III. 1850, manž. Henriette roz. bar. V e r n i e r de R o u g e m o n t, * 6. XII. 1790, † 24. VI. 1865, dc. Mathilde, kapitulár. novoměstského ústavu šlechtičen, * 7. XII. 1822, † 12. XII. 1883, vnučka: Louise * 1. XII. 1874, † 23. VI. 1876. Znak: na štítu vidlicovité položené 4 růže; Klenot: na zavřitých krídlech tři růže. — 645. Theresia W i l l i t z e r, maj. domu, † 15. VIII. 1868 — 52 r. — 646. Mathias A r t m a n n, c. k. učitel vzor. školy a praž. měšť., † 1850 — 56 r., syn Wilhelm † 7. III. 1850 — 7 r., Anna Artmann roz. W o r a t k a † 25. I. 1870, Pauline Merlet * 15. VI. 1852, † 12. XII. 1858, Anna Merlet * 21. VII. 1859, † 4. IV. 1863. — 647. Anton Hoffmann, c. k. stát. účet., † 12. III. 1835 — 38 r., manž. Barbara roz. W i e s n e r * 26. I. 1776, † 26. II. 1851. — 648. Mathilde H a s e n ö h r l, † 28. I. 1861 — 10 r., Augustin H. † 31. V. 1871 — 68 r., Emil, zems. účet. oficiál, † 11. VI. 1884 — 37 r. — 649. Leopold hr. Thun - H o h e n s t e i n poslední panující biskup Pasovský, * MDCCXLVIII. - XV. Cal. Mai, † MDCCCXXVI. - X. Cal. Nov.

II. Pole od náhrobu biskupa L. hr. Thuna vpravo přes cestu, směr od kostela: 650. Kateřina Formánková, chot mlýnáře, † 40 r., František Formánek, mlýnář, † 9. VIII. 1867 — 55 r. — 651. František Doučha 1782—1865, Kateřina † 1860, Antonín 1815—1857, Karel 1818—1866, Barbora Tauschová 1808—1869, Antonín Tausch 1809—1881. — 652. Karl R i e d e l h a m m e r, c. k. hlav. poštov. výpravčí, * 27. XI. 1778, † 24. I. 1848. — 653. František Bohumil T o m s a, c. k. účet. oficiál a místodržitel, překladatel, 2. VII. 1793, † 26. II. 1857, manž. Jindříše, dc. Bohuslava a Jindříše, Jan Ž e l e z n ý, měst. správce, † 14. XII. 1877 — 80 r., manž. Anna † 4. V. 1880 — 76 r. — 654. Marie Magdalena K e l l e r o v a roz. Myslivečková, chot pražs. měšť., † 20. V. 1878 — 58 r., Antonín Keller † 2. VI. 1884 — 69 r. — 655. Filipina P a l l a t o v á, bez dat. — 656. Kateřina Š t o l o v s k ý * 25. X. 1795, † 16. VIII. 1873. — 657. Rod P o h l, bez dat. — 658. Josepha P u h o n n y roz. H o f e r, vdova po c. k. úřed., † 28. IV. 1866 — 63 r. — 659. Franziska Z i m m e r m a n n roz. P i s t l, * 21. III. 1801, † 31. III.

1866, Marie * 15. VIII. 1838, † 14. VII. 1875. — 660. Eleonore Schwarz, * 9. VI. 1801, † 23. XI. 1853, a její manž. Wenzel, kniž. schwarzenb. pokladník, * 25. IX. 1795, † 9. XII. 1857. — 661. Fabian Natali, sedlář a praž. měšťan, † 4. VIII. 1851 — 71 r., manž. Rosalia, † 26. II. 1861 — 75 r. — 662. Franz Ebert, Dor a chirurg, † 24. IV. 1854 — 40 r. — 663. Marie Kalousová † 28. I. 1860 — 57 r., Josef † 1869 — 70 r., Josef ml., † 1868 — 57 r., Jan Klatovský † 1873 — 63 r., Marie † 1858 — 2 r. — 664. Franz Wenzel Setzer † 18. X. 1854 — 80 r., Josef, c. k. finanční úř., † 1. IV. 1866 — 64 r., Anna Seidl roz. Setzer † 15. X. 1876 — 59 r., Katharina Wallmann roz. Setzer † 27. IV. 1878 — 73 r. — 665. Johann Neudörfer, úř. c. k. stát. loterie, † 1873. — 666. Barbara Poché, vdova po vrch. úř., † 22. X. 1854 — 74 r. — 667. Josepha Seibert, vdov. po vrch. úř., † 5. III. 1856 — 81 r. — 668. Ernestine bar. v. Koenigsbrunn † 30. X. 1854 — 21 r. Znak: štít čtvrcený, v 1. a 4. zlatém poli korunovaný havran, v 2. a 3. stříbrném poli 2 červené šíkmé pruhy. — 669. Klára Panzerová, Antonie, bez dat. — 670. Rudolf sv. p. A u d r i t z k ý, vicepresident c. k. vrch. zem. soudu, † 11. XI. 1866 — 67 r., Walburga roz. bar. v. Apfaltern † 25. III. 1869 — 56 r., Christine bar. v. Apfaltern † 3. XII. 1867 — 66 r. — 671. Oskar Kl. v. Nagel-Königshofen, koncept. prakt. při c. k. místodrž., * 13. II. 1825, † 13. III. 1851, otec: Franz, rada c. k. místodrž., † 29. V. 1857 — 71 r., sestra: Alexandrine † 29. IV. 1859 — 29 r. — 672. Antonín Kříž, maj. domu, † 8. IX. 1878 — 58 r., Kamil, absolvent techniky, † 28. X. 1880 — 24 r. — 673. Johann Aegidi Scherer, hospodář, rada na panství, † 29. VIII. 1846 — 67 r. — 674. Victor sv. p. v. Godart, c. k. hjm. v. v., * 24. X. 1788, † 15. VIII. 1847, August, c. k. plukov. a místní zem. velitel v Praze, * 22. XII. 1789, † 5. XII. 1849. Znak: štít čtvrcený, v 1. a 4. poli labuť doleva stojící, 2. a 3. pole děleno pásem z 5 červených rout. Nad štítem tři kor. helmy; na středním helmu dvouhlavý orel, na pr. helmu labuť a na lev. helmu sevřená křídla, dělená pásem routovým. — 675. Magdalena Rickardt † 21. II. 1835 — 55 r., Adalbert † 7. VI. 1879 — 76 r., Johanna Josepha † 3. II. 1874 — 66 r., Josef † 13. VII. 1859 — 63 r., Ursula Haase roz. Rickardt † 23. X. 1864. — 676. Johann Skarda, maj. domu a praž. měšť., † 16. VI. 1850 — 64 r., manž. Thekla † 22. III. 1861 — 75 r. — 677. Jacob Sikora, maj. domu a pr. měšť., † 22. III. 1861 — 75 r., Anna † 26. VIII. 1874 — 84 r., vnučky: Anna Leworský * 10. XI. 1850, † 5. IX. 1851, Ludmila * 27. IX. 1852, † 18. I. 1854, Marie * 23. III. 1855, † 30. VIII. 1866. — 678. Ferdinand Thier * 14. VIII. 1785, † 13. II. 1866. — 679. Rod Schorsch, bez dat. — 680. Maria Luckner * 15. VIII. 1829, † 19. I. 1844, Rudolph * 14. III., † 23. IX. 1846, Hermine * 7. IV. 1842, † 19. X. 1850, Christoph * 23. V. 1774, † 23. VII. 1858, Emil * 29. IV. 1840, † 25. III. 1868, Anna * 4. V. 1807, † 7. II. 1869, Theodor * 29. VII. 1847, † 10. X. 1869, Therese * 19. II. 1844, † 15. VIII. 1871. — 681. Wenzel Tomásek, hudební skladatel a spis., * 17. IV. 1774 ve Skutci, † 3. IV. 1850. — 682. Juliette Mrazek † 21. XII. 1879. — 683. Emanuel Holina * 18. IX. 1840, † 4. XII. 1876, František * 26. I. 1806, † 2. VII. 1877. — 684. Franz Huzáč, c. k. okr. výběrčí daní na Smíchově, † 5. IX. 1864 — 59 r., Gottlieb, želesnič. úř., † 17. XII. 1872 — 29 r., Franz, c. k. hjtm. dělostř., † 2. XII. 1877 — 45 r. — 685. Maximilian David, jub. hosp. řid. kláštera Strahovského, * 12. XII. 1812, † 19. IX. 1876. — 686. Václav Státník, mistr kamenický a měšť. smíchovský, † 13. III. 1874 — 41 r. — 687. Rodina Slezáková. — 688. Rod Richter a Machek. — 689. Eleonore Jedličkova † 24. IV. 1879 — 67 r., Prokop, praž. měšť., † 30. XI. 1879 — 72 r. — 690. Josefina Schmidtova roz. Fleischerová, chot mistra kamnáře, * 19. III. 1841, † 25. VII. 1880. — 691. Otomar Wihan, účet. oficial c. k. místodrž., † 5. X. 1876 — 43 r. — 692. Barbara Swetly roz. Zelezny, chot mistra kožišnického, * 17. XII. 1829, † 1. X. 1866, Johanna S. * 25. XI. 1865, † 6. VII. 1868. — 693. Ferdinand David, hosp. rada kn. Wallerstein-Oettingen a okres hjtm. v Karlíně, * 10. IX. 1805, † 8. VI. 1869. — 694. Maria Prokop roz. Smita, chot Med. Dra.

† 20. IV. 1871 — 47 r., tchán a tchýně: Anton a Aloisia P., dítky: Gabriela, Anton a Gustav, Med. Dor Albert Prokop † 12. VI. 1876. — 695. Elisabeth Setzer † 19. VI. 1853 — 45 r., Franz † 31. III. 1877 — 68 r. — 696. Josef Matoushek, úřed. kapit. sv. Vítské, † 12. IX. 1872, chot Aloisia † 6. III. 1874. — 697. Franz v. Schneidér, c. k. em. prof. a naddůlní, * 11. VIII. 1805, † 1. VII. 1882, chot, Karoline roz. Russ * 1. XI. 1818, † 27. XI. 1872, syn Rudolf * 1. V. 1870, † 13. XII. 1872. — 698. Antonia Junek, vdova po c. k. adjunktu, † 5. VII. 1860 — 84 r., Marie Seiche v. Nordland roz. Junek † 11. VII. 1881 — 77 r. — 699. Otakar Zeleňák * 23. VII. 1883, † 23. X. 1883. — 700. Franz S. Wolf, lékárník proviscer, * 24. X. 1793, † 14. XI. 1859, Maria Agnes * 1823, † 2. IV. 1851.

701. Karl Lein, maj. domu a pr. měst., † 30. V. 1853 — 45 r. — 702. Babette Roessler roz. Kunert z Litoměřic (Leitmeritz) † 28. I. 1854 — 58 r. — 703. Martin Šváb, pr. měst., † 1855 — 73 r., syn Jan † 11. VI. 1874 — 47 r., Magdalena † 10. VI. 1876 — 82 r. — 704. Anton Šl. v. Löw, c. k. mjr., † 3. II. 1853 — 86 r., chot Theresia † 12. X. 1853 — 74 r. — 705. Josef Pecher † 18. IV. 1881 — 80 r. — 706. Anton Neumann, c. k. okr. pokladník, bez dat; manž. Anna, dc. Marie provd. Otschinenek v. Karlheim. — 707. Rodina Pragerová. — 708. Marie Kaudelková † 1835 — 52 r., dc. Františka Krafferová † 23. VI. 1874 — 40 r., četky František † 1861, Františka † 1872. Antonín † 1872, Alžběta † 1873 František Kaudelka † 30. IX. 1872, František a Františka Jedličková. — 709. Jan Votruba, pr. měst. a statkář, † 12. IX. 1854 — 57 r., chot Antonie roz. Čacká † 5. VI. 1860 — 54 r., Kateřina Tučková roz. Čacká, vdova po mistru řeznickém a pražském měst., † 24. VI. 1863 — 83 r., dc. Antonie Dvořáková rozená Tučková, vdova po mistru řezníku a pr. měst., † 6. VI. 1874 — 65 r. — 710. Karel Pesant, maj. domu a pr. měst., * 24. II. 1801, † 17. I. 1872, Jindřich * 28. XI. 1844, † 12. II. 1874. — 711. Anna Ptáček * 10. XI. 1820, † 26. VIII. 1862. — 712. Jan Nep. Riegel, Med. a chirurg. Dor, † 15. II. 1872 — 73 r., chot Anna † 27. I. 1873 — 65 r. — 713. Anton Wach, vrch. ing., c. k. místodrž., * 1803, † 1883, Henriete Kummer 1816—1882. — 714. Antonie Pokorná * 12. VI. 1864, † 25. VIII. 1882. — 715. Marie bar. Schenk v. Notzing roz. v. Haugwitz * 15. III. 1748, † 25. III. 1802. — 716. Mathilda Diblíček roz. Sojková † 21. XI. 1877 — 35 r., František D. † 11. XI. 1882 — 52 r. — 717. Franz David Šl. v. Rhonfeld, c. k. mjr. dělostř. † 16. I. 1870 — 76 r., majitel zl. medaile za statečnost, manž. Theresia roz. Koffer, † 20. X. 1874. Popis znaku: štit čtvrcený, v jehož 1. a 4. černém poli zlatý lev v předním čápu hořící granát držící, v 2. a 3. červ. poli hrad na skále stojící. Klenot: pštrosí péra. — 718. Nina Singer v. Wallmort, roz. bar. v. Hélverseen, chot c. k. podpluk., † 18. VIII. 1866. Znak alianční: pravý štit čtvrcený, v 1. a 4. zelení poli na zelené půdě zl. lev s ocasem nad hřbet zdviženým, v 2. červ. poli helm se 3 pštrosími péry, v 3. červ. poli obrněné rámeček držící. Levý štit štípený, v prav. červ. poli obrněné rámeček tasený meč držící, lev. červeném poli zlatý helm s 5 pštrosími péry. Walburga Rosznerová bar. v. Rosenec, roz. bar. v. Ehrenburg, vdova po c. k. pol. maršálku poruc., * 2. VI. 1778, † 6. I. 1855. Znak alianční: pravý skládá se ze štítu středního, v jehož zlatém poli jsou 3 koule do trojúhelníku rozložené; zadní štit čtvrcený, v jehož 1. a 4. modrému poli zlatý rozšápaný lev do středu štítu obrácený v 2. a 3. červ. poli bílý hrot pokrytý, 1 a 2 růžemi provázený. Levý znak sestává též ze středního a zadního štítu. Ve střed. štítu zlaté pole s pokos. pruhem, v kterémž lev se nalézá; zadní štit čtvrcený: 1 pole děleno pokosem, hor. kosmé části leží na hrotech ramen bílý žezlovitý kříž v červ. poli, dol. p. červ. poli 3 štítná břevna, v 2 bílém poli křídlo červ., v 3. červ. poli bílé křídlo, 4. pole děleno pokosem, v horním lev. bílém poli 3 červ. března, v dolním prav. bílém poli červ. žezlovitý kříž na hroty ramen ležících. — 719. Jacob Nowakug, J. U. Dor, † 8. V. 1855 — 50 r., Mathilde roz. Wittmann † 22. V. 1879 — 59 r. — 720. Katharina Włczeck * 25. I. 1802,

† 2. VIII. 1846, Eduard * 9. VII. 1812, † 17. III. 1862, Hermine * 27. IX. 1857, † 21. VII. 1863, Josephine roz. Blaha * 23. XII. 1833, † 31. VII. 1865, Katharina * 12. XII. 1826, † 29. XII. 1867, Wilhelm * 2. I. 1858, † 20. IX. 1871, Adolf Wlczek * 28. VIII. 1820, † 3. X. 1881, Anna * 24. II. 1850, † 4. VI. 1883, Thomas * 2. XII. 1781, † 23. I. 1859, Gustav * 7. XI. 1823, † 18. V. 1863, Otakar * 8. V. 1860, † 29. VII. 1863, Johanna roz. Buch * 11. VII. 1828, † 5. IX. 1866, Eduard * 1. VIII. 1843, † 29. IV. 1868, Wenzl Wlczek * 16. IX. 1825, † 20. V. 1878, Rudolf * 28. I. 1859, † 18. IV. 1882, Elisabeth * 2. VIII. 1822, † 26. X. 1883. — 721. Philipine Pachmann roz. Jarosch † 21. X. 1859 — 42 r., Heinrich, jub. oficial při c. k. místodržitelství, † 21. III. 1861 — 63 r., Karoline Sedlacek, roz. Pachmann, manž. adjunkta c. k. místodrž., † 20. IV. 1862 — 27 r. — 722. Johann Setunsky, jub. ředitel panství, † 17. I. 1875 — 80 r., Wilhelmine Chmelarz, roz. Setunsky, chot správce, † 27. I. 1875 — 50 r., Irma Stránský, dc. c. k. rady vrch. zem. soudu, † 9. XII. 1883 — 24 r. — 723. Jan Schütz † 1851 a syn P. Adeodat, Schütz, provincial ř. Augustiniánů, † 1878. — 724. Wenzel Formanek, rada c. k. vrch. zem. soudu, * 19. I. 1804, † 1. III. 1860. — 725. Maria Novotný roz. Stehlík, vdova po měšť. ze Slaného, † 29. X. 1866 — 72 r., Heinrich Janda, jub. hospodář. kontrolor, * 25. VII. 1803, † 2. VI. 1875. — 726. Johann Jakub Wanitschek, maj. domu a pr. měšť., * 1. V. 1791, † 12. III. 1875, Ludvík * 5. X. 1828, † 16. X. 1853, Anna * 5. IV. 1816, † 18. II. 1869, Theresia roz. Lukesch † 26. V. 1876 — 97 r. — 727. Ludwig Pilitz, úřed. smíchovského par. mlýna a zálož. poruč. c. k. 75. ppl. hrab. Grenewille, * 7. VIII. 1855, † 3. III. 1876.

Richard Hrdlička:

K životopisu básníka Josefa Hukala

Stával jsem často u prostého, opuštěného hrobu na památném táborském hřbitově pod Kotnovem, kde jen omšelá tabulka na zdi přibitá prozrazovala, že spí tu věčný sen »Josef Hukal, soudní rada«. Že rovněž ten, zdobený jen skromným kerem šeríkovým, kryje pozůstatky jednoho ze zasloužilých našich buditelů národních, málo kdo z nynější generace věděl. Upozornil jsem proto na hrob tohoto zasloužilého muže a oživil jsem památku na něho.

Josef Hukal již od studentských let se zabýval literaturou a z jeho básní největší popularity získala si své doby balada Běti-slava Jitka začínající: »Když měsíček spanile svítí«, která byla v hudbu uvedena byla s oblibou přednášena na všech téměř společenských zábavách své doby. Jako posluchač práv napsal r. 1818 činohru »Vděčná dcera« a r. 1822 divadelní hru »Hrabě Ursiny a nebo Svatojanské pachole«, kteréžto hry provedeny byly v Písku r. 1851. V literární pozůstalosti Hukalově jsou mnohé další jeho práce, většinou dramatické. Hukal dopisoval si s mnohými vynikajícími muži své doby a v Národním museu v Praze uložena je mimo jiné také korespondence Hukalova s Václavem Hankou.

Josef Hukal narodil se 16. března 1794 v Bystřici na bývalém panství Kopidlno v kraji bydžovském. Vystudoval práva v Praze roku 1820 s výborným prospěchem se znalostí češtiny, němčiny, latiny i mnohých jazky slovanských. Po odbytých studiích vstoupil r. 1821 jako akcesista ke kriminálnímu soudu v Rakovníku, kde dosáhl pak hodnosti rady. Odtud dostal se jako rada r. 1827 ke krajskému úřadu v Klatovech, kde působil až do roku 1838, účastně se horlivě buditelské činnosti národní v tomto městě. Jmenovaného roku přesazen byl jako magistrátní rada do Litoměřic (Leitmeritz). Když byl zde pobyl několik let, zatoužil opět po českém prostředí a žádal proto o přezení bud' do Prahy nebo jiného českého města. Žádosti jeho bylo vyhověno roku 1850, kdy dostal místo jako rada zemského soudu v Písku. Zde setrval až do r. 1855, kdy jmenován byl radou kraj. soudu v Táboře s příjmem ročních 1400 zl. a osobním přídavkem 200 zl.

Ve všech městech, kde úředně působil, účastnil se Hukal horlivě národního ruchu, na př. v Klatovech a v Táboře, kde byl členem Měšťanské besedy, jejíž členové netajili se svým národním uvědoměním v pohnutých letech šedesátých, kdy císařem Františkem Josefem I. slíbeno bylo národu českému splnění jeho státoprávních tužeb. Měšťanská beseda táborská zaslala roku 1862 také soustrastný telegram redaktoru Národních listů Juliu Grégrovi. Pro účast na činnosti Besedy udělil president kraj. soudu Wladíka Hukalovi ostrou důtku a ještě téhož roku 1862 odešel Hukal na odpočinek s výslužným 1680 zl. r. č. Roku 1863 dostal Hukal opětne disciplinární důtku, že byl stále členem Měšťanské besedy, ačkoli věděl, že většina členů je smýšlení protivládního, zejména vytýká se mu, že dovolil hlasité předčítání jím odbíraného deníku Národních listů v místnosti podacího protokolu kraj. soudu a sám také čtenému naslouchal, dav tím špatný příklad úředníkům podřízeným. Po pěti letech v pensi ztrávených zemřel Hukal dne 2. června 1867 a uložen byl v lúno země na památném hřbitově táborském při severní zdi ohradní, kde o deset let dříve pohřbena byla jeho chot Marie rozená Linhartová z Rakovníka dne 22. srpna 1858 v Táboře zemřelá.

Manželství Hukalovo obdařeno bylo dvanácti dětmi, z nichž některé v útlém věku zemřely. Na živu zůstaly tři dcery: Oliva narozená v Rakovníku, Marie a Želislava, která se narodila v Litoměřicích (Leitmeritz) a provdala se za Václava Špalďáka, c. k. státního zástupce v Písku. Sňatek konal se v Táboře dne 11. srpna 1855. Ženich byl vdovec šestačtyřicetiletý a byl synem Jana Špalďáka, městana z Bělé č. 78, okres Bělá, kraj boleslavský a Františky rozené Reichlové z Bělé. Nevěsta zapsána v matrice jménem Marie, protože jméno Želislava nebylo církevní. Hukal dával totiž všem svým dětem jména staročeská nebo slovenská. Dcera Oliva zemřela v Praze roku 1912 a Marie roku 1924. Obě dvě žily po smrti otcově po dlouhá léta v Táboře.

Ze synů Jaromír byl r. 1853 úředníkem u soudu v Blatně a žije po něm syn Josef Hukal, ředitel cukrovaru v. v. ve své vilce v Mnichovicích u Prahy. Syn Svatopluk studoval práva a byl pak úředníkem u kraj. soudu v Táboře. Syn Vladimír vyučil se v Písku kupectví, ale zemřel nešťastnou náhodou v mladém věku. Poraniv se na noze dán byl do nemocnice a uložen na lůžko, kde krátkce před tím ležel kdosi tyfem nemocný. Vladimír nakazil se tyfem a zemřel. Také další dva synové pronásledováni byli zlým osudem. Syn Břetislav zemřel dobrovolnou smrtí jako student před maturitou a Jaroslav zastřelen byl jako vojín nešťastnou náhodou při vojenském cvičení. Velitel pluku dal mu vypraviti čestný vojenský pohreb a zaslal těžce zkoušené rodině soustrastný dopis, v němž oceňuje dobré vlastnosti vojínovy a želí jeho skonu.

Při svém pobytu v Táboře básník Josef Hukal bydlil nejprve v domě č. 283 na Tržním náměstí, ale brzy přesídlil na Klášterní náměstí do domu p. Wegera č. 38 »u sv. Floriana«, kde bydlel po dlouhá leta až posléze přestěhoval se do Pražské ulice do domu č. 211, kde zemřel.

V Rakovníku žijí vnučky Hukalovy: Želislava a Božena, v Praze pak vnučka Svatopluk Hukal, techn. úředník v. v. a vnučka slečna Stanislava Špalďáková, učitelka hudby, které děkuji za četné rodinné vzpomínky a zprávy.

Dle zachovaných pěkných podobizen lze souditi, že byl básník Hukal velmi sličným mužem, přímého, nebojácného pohledu, z něhož patrná ryzost a poctivost charakteru a zaslouží si proto naší vzpomínky a úcty.

D R O B N O S T I .

JUDr Josef Hobzek:

Poznámka k rodokmenu prof. Josefa Pekaře.

Mexi těmi, kdož obdrželi dne 16. prosince 1939 po diplomu a desce za starousedlost a věrnost půdě, je na druhém místě co do počtu let rolník Josef Pekař z Ohrazenic čp. 6 v okrese turnovském, jehož rod drží statek 326 let.*)

Tento rolník Josef Pekař uveřejnil ve »Venkově« dne 28. dubna 1935 článek o původu svého rodu, v anketě o setrvačnosti selských rodů na gruntu, článek, který zaujal historika profesora Josefa Pekaře, takže se k němu vrátil ve svém článečku napsaném do jubilejního čísla »Venkova« z 12. května 1935 (roč. XXX., číslo 111), nesoucím název »Setrvačnost selského rodu na gruntu«. Prof. Pekař tam piše, že z tohoto rodu ohrazenických Pekařů pocházejí i Pekařové malorohozectí, jeho předkové, — radí však hned k opatr-

*) Srov.: Časopis Rodopisné společnosti roč. IX.—X., str. 49/54.

nosti při sestavování rodokmenů uváděje okolnost, že začasté má jméno statku převahu nad jménem rodovým, resp. jménem nabyvatelovým.

O rodu prof. Pekaře napsal dvě studie hruborohozecký zámecký farář P. Jan Hájek: »O rodu Josefa Pekaře« ve sborníku k Pekařovým ředěstínám »Od pravěku k dnešku«, II. díl, 1930, a »Rod Pekařů« ve sborníku »Od Ještěda k Troskám« roč. VIII., 1930. V těchto studiích uvádí Hájek jako prvního známého předka Pekařova z mužské strany Samuelela Pekaře, který se dne 22. listopadu 1740 ujal živnosti v Malém Rohozci v domě číslo 19. Byl tam dosazen vrchností hruborohozeckou po Václavu Copovi, který dopustil se jakéhosi zločinu, byl popraven a chalupa jeho rodu vzata. Hájek píše, že je škoda, že nebylo udáno odkud byl Samuel Pekař povolán. Profesor Pekař míní ve shora citovaném článku z Venkovských Pekařů z čísla popisného 6. Ačkoliv si dal nynější ohrazenický hospodář Josef Pekař, deskou rodové setrváčnosti vyznamenaný, v Zemském archivu prozkoumati původ svého rodu až od začátku 17. století, a sám také za pomocí zemřelého již faráře J. Hájka, shora citovaného rodopisce Pekařova, zjišťoval data o původu svého rodu, nelze přesto s jistotou domněnku o původu malorohozeckých Pekařů z Ohrazenic potvrditi. Věc se má takto:

V urbáři pana Karla z Vartemberka z roku 1608 je v Ohrazenicích uveden jako držitel jedné usedlosti Václav Červený (Jan Hájek: »Dějiny obce«, v brožuře: »Dějiny obce a sboru dobr. hasičů v Ohrazenicích«, 1928). Od tohoto Václava Červeného převzal usedlost roku 1613 syn jeho Jan Červený a po jeho smrti r. 1636 bratr Jakub Červený, jemuž se začalo z neznámé příčiny říkat Pekař. Jeho synu Janovi přestalo se již vůbec říkat Červený, a zůstalo mu jen jméno Pekař (v urbáři z roku 1687 je uveden jménem již jen Jan Pekař). Tento Jan Pekař postoupil dne 10. března 1710 usedlost svým synům dvojčatům Adamovi a Martinovi, kteří si ji rozdělili na dvě selské polousedlosti: pozdější čísla popisná 5 a 6. Tito Adam a Martin Pekařovi měli několik sourozenců, mezi nimi bratra Daniela (výpis ze staré knihy pozemkové sign. Turnov č. inv. 3612, fol. 28 v Zemském archivu v Praze), o němž se zemřelý farář Hájek podle sdělení ohrazenického rolníka Josefa Pekaře později (po napsání svých článků o rodu Pekařové) domníval, že to jest onen Samuel Pekař, který se roku 1740 ujal chalupy v Malém Rohozci číslo 19, Samuel že jest jen záměna za jméno Daniel. V tom jest tedy jen ona možnost domněnky, že malorohozectí Pekařové, předkové historika Josefa Pekaře, pocházeli z rodu ohrazenických Pekařů; najisto však to dokázáno není, dokud nebude důkladně prozkoumány matriky okolních farních kostelů, především matriky jenišovické a všeňské.

Jiri Felix:

Z nejstarší matriky městyse Kolovče.

(1652—1701.)

Neveliká kniha o 239 listech, čtvercového tvaru, v hovězině vázaná, obsahuje nejen zápis svateb, křtu a úmrtí, mimochodem řečeno neúplné, nýbrž též mnohé údaje ceny historické.

Na druhé straně listu 129. jest vypsána tragická smrt faráře lštěnského a spolu úbočského, jež dokreslena podle pamětní knihy fary lštěnské podává smutný obraz běd třicetileté války v tomto koutě Čech. — Když byl evangelický farář Jan Schenig r. 1627 přinucen přestoupiti k vyznání katolickému, povolila mu arcibiskupská konsistoř, aby směl podržeti u sebe svou staršíkovu manželku Kateřinu, rodem z Domažlic. L. P. 1641 dne 8. března vrhl

oddíl Švédského vojska generála Banera, vracejícího se od nezdařeného obléhání Rezna, do Lštění, a farář Schnelig utekl před nimi do Úboče ležící v páhorkatině kdyňské, doufaje, že tam bude lépe skryt. Ale Švédové spálili faru lštěnskou i úbočskou, faráře jali a mučili: »také knytly svíráni a koňmi šlapán byl, od kteréhožto mučení počtvermo z cesty úbočské do města Kolovče časem nočním jest přilezl, kdežto v chrámu Páně Matičky boží v Kolovči rádem pobožným a náležitým pochován jest, ležící pod kazatedlnicí...« Byl posledním farářem lštěnsko-úbočským. Jelikož počet obyvatel těchto a srbické farností ze 3000 na 500 poklesl, nebyly fary obnoveny a fara srbická 1652 do Kelovče přeložena. O tom piše farář Jan Václav Redina na zadní straně listu 237., že urozený pán, pan Diviš Záka ve cze Zákavy, pán na Srbicích, vyžádal na pražské konsistoři toho, aby fara srbická z bývalého děkanství přenesena byla do města Kolovče tak, aby ty pole, luka i les Holec mohl pán i budoucí všichni užívat, jim v Kolovči dá panu faráři Vavřinci Černovskému grunt Mušťovský a Lipovský a každoročně pro lepší vyzivení... ze dvora srbického 10 kop mísenských a z každé várky jedno vědro piva atd. Farář Redina žaluje, že místo 15 sudů z věder sotva 5 sudů dostavá a za dobré pozemky v Srbicích — miserné v Kolovči. Na zadní straně listu 238. jest zapsáno úmrtí p. Jindřicha Zákavce ze Zákavy r. 1590 a Jana Zákavce ze Zákavy 9. března 1654. Oba jsou pochováni v starobylém kostelíku sv. Váta nad Srbicí. Prvním farářem v novém sídle byl Vavřinec Černovský, druhým Jiří Felix 1663—1668; od tohoto je nápis na první straně, ale ostatní zápisy v matrice jsou činěny kolovečskými kantory Janem Slámovou, propuštěným 18. června 1673 a Pavlem Procházkou, jinak Keykliczem, jak o tom piše tento sám na listě 43.: »První křest za téhož kantora Pavla 10. juli 1673: Matěj Ferdinand, manž. Markyta, dítě Anna, kmotři: Anna Hrbáčková, Frydrych Schwarzenberger, Anna Zachatá, kovářka, všichni z Hradistě.« Zápisy jsou neúplné, chybí jich velice mnoho. Chybějí též rodová jména, hojně místo nich se vyskytuji názvy povolání: kovář, slouha, pastýř, pasák, trubač, písar atd.

Přifařeny byly osady: Poděvousy, Srbice, Zichov, Chocomýšl, Kaničky, Kanice, Unějovice, Všepadly, Úboč, Němčice (Němitz), Příkřice, Nové Dvory, Hradistě, Lštění, Těšovice, Strýčkovice, Háje a Černíkov.

Z Kolovečských uvádíme jména rodů, z nichž hvězdičkou označené členy v Kolovči dodnes: Auterský, Bašta, *Berka, *Bláha, *Bublík, *Cibulka, *Černý, Dурchan, Durchánek, *Ekr, *Eger, Fendrych, *Fischer, Fodr, Halášek, Herlíšek, Hodrstokr, Hrom (Hron), Husník, Hvězda, Chudek, Kačerovský (pův. Maslák), Karásek, *Kaše, Kerl, Kordík, Kořínek, Linhart (Vostříl), Maslák (M. Kačerovský, M. Votýpka), Mastný, Mušta, Novotný, Paška, Pejchal, Plos, Poka, Procházka, Prokopovský, Protiva, Rubeška, Ručnický, Ryška, Sedláček, Sejbolt (Sajbolt, Sybolt), Sláma, Scheler, Scherer, Sodich, Studený, *Svoboda, Staněk, Sýkora, Simánek, Stastný, Schneider, Teich, Tiedel, Trk, Tříška, Truhlář, *Valečka, Vlček, Vostrý, Vostříl, *Votýpka (Maslák), Vovčák, Zelenka.

Považuji za velmi významný přínos pro rodopisné badatele uvedení církevních aktů u osob, jichž rody nebyly v kraji domovem. Týká se to hlavně zaměstnanců v pánských službách — pokud ovšem je při zápisech matričních jejich zaměstnání uvedeno anebo pokud se podle svědků dá posouditi. Celou zadní stránku listu 45. zaujímá křest Lidmily Antonie, dcerky Adama Arnošta Kerner, měšťana královského. Nového města pražského, správce srbického a jeho manželky Alžbety. Křest se konal 28. ledna 1674 a kmotry byli: Urozená p. paní Lidmila Eliška Vřesovcová, rozená Frajmuthka z Stropčic, paní na Křenicích a Ptejně (Ptenín), důstojný velebný kněz Jan Jakub Ksebeťius, farář stanovský, urozená panna Salomena Vidršpergarová z Vidršperku a na Ptejně, slovutný pan Tomáš Radonický, hejtman panství chocomýšlského (viz též níže), slovutná pí Anna Seidlitzová, slovutná pí Judita Rohatková. Při křtu druhého děcka Anny Rebeky v září 1675 byli kmotry: táž pí Vřesovcová, dvojctihodný p. pater p. Jiří Bartoloměj Švanda, farář kolovečský, urozen. pí. Salomena Vidršpergarová a

uroz. p. Karel Mauric Vidršpergar z V., Anna Radonická a Anna Seidlitzová. Dne 30. dubna 1687 křtiti dal sládek srbický Matěj Chýlý s chotí Marianou dcerku Annu; kmotři byli: Kateřina Plozová z Ježov, Martin, sládek ouňovský (únějovický) Kateřina Haláškova (f. 94). V obci Lštění slove dodnes chalupa č. 28 »U Chýlů nebo Khýlů«, avšak rod z kraje úplně vymizel. L. P. 1688 17. prosince (f. 99) dal křtiti dceru Kateřinu Lorenz M. To měš, správce srbický — manželka Kateřina; kmotři byli: Dorota Lidmila Gebacz z Chocomysle purkrabka, P. Jakobus Grin, farář chuděnický, paní Rozina Klenovská z Chudenic, pan Jan Janoušek, duchodní chocomyslský, Lidmila Brilová, trubačka ze Srbic. L. P. 1690 dne 9. listopadu křtili též manželé synka Leopolda Karla; kmotři byli: velebný p. P. Jacobus Grin, farář chuděnický, František Felix, správce vostračínský. Janoušek (nahoře), kmotra paní Rosina Klenovská a Dorota Gebacz z Chocomysle. L. P. 1692, dne 31. října též manželé křtiti (f. 108) dcerku Evu; kmotři: pí Eva Kestnerová z Domažlic, p. P. Jakub Grin, Jakub Igł Ferdinand Klenovský, správce chocomyslský, Susana Veselá z Domažlic, Dorota Gebacz z Chocomysle.

Při pátrání po předcích byl jsem zvědav, co najdu v pozemkových knihách obce Úboče o svém rodu, který jsem považoval za selský od dob pradávných; shledal jsem však, že Václav Felix z Úboče nebyl sedlákem, nýbrž — jako výše dotčený František — ve službách vrchnostenských. Nasvědčují tomu též jména křtenců i kmotří. Dne 14. června 1662 byli kmotry synu Janu Kristiánovi: Jan Rejser, děkan, Jan Hendrich, hejtman, Tomáš Votřílovský, Markyta Fem, pekař Kazeldi (f. 14). Dne 7. února 1666, Adamovi Maximiliánovi: Adam Čistek, Tomáš Škopek, Jakub Xialander, Anna Radonická (viz nahoře), Mariana Černá (f. 163). Jest pravděpodobně, že panský správce František Felix v Osvračíně byl starším synem Václava z Úboče.

Vojtěch Mareš:

Osadní rodový katastr.

Na faře v obci Boršově u Budějovic je zajímavý soupis obsahu místních matrik; nahrazuje ba převyšuje význam obvyklých rejstříků či ukazitelů matrik. Začíná nejstaršími matričními záznamy na zdejší faře r. 1702 a končí rokem 1840. Sestavil jej pravděpodobně P. Karel Blažek, kněz cisterciáckého rádu z Vyššího Brodu, který byl na boršovské faře od r. 1822 kaplanem a od r. 1836 až do r. 1841 farářem.

Rodový katastr sestává ze dvou velmi objemných knih, pečlivě svázaných a opatřených dvěma širokými mosaznými sponami. Knihy tyto jsou opatřeny na hřbetě nápisem: »Extractus familiarum parochiae Boreschoviensis, Pars I., Pars II.« a mají rodopisná data celé farnosti, to jest z 12 vesnic. Soupis je latinský. Zápisů jsou seřazeny v abecedním pořádku příjmení, kniha I. obsahuje rodiny, jichž jméno začíná písmem A až K, kniha II. od L až do S (S). Soupis tedy není úplný, záznamy počínající písmenou T až do konce abecedy bohužel chybějí.

Sestavení jest účelné a přehledné. Stejná jména jsou zapsána pokud možno chronologicky za sebou, písmo jest úhledné a dosť čitelné. Zípisy o každé rodině jsou na zvláštní poloze, v níž vlevo uvedeno manželovo jméno křestní, rodové, povolání a bydliště; ve většině případů jest k němu připojeno také jméno a povolání jeho otce a po roce 1770 i číslo usedlosti, v které manžel hospodařil. Vedle vpravo jest křestní a rodové jméno manželky, u záznamů čerpaných z doby starší, kdy data matriční o manželkách jsou neúplná, jest psána místo jména rodového písmena N; u záznamů z doby pozdější jest

připojeno též jméno a místo bydliště manželčina otce a datum oddavek. Pak následuje případně jméno druhé nebo i třetí manželky s příslušnými údaji. Tam, kde se pisateli nezdály některé záznamy zcela věrohodné, přípsal poznámku »verosimile« (pravděpodobně).

Pod těmito daty manželů následují křestní jména dětí s daty jich narození; u jména dítěte, které zemřelo v útlém věku, jest psán křížek, někdy i rok úmrtí. U dětí vzešlých z druhého nebo třetího manželství jest na to upozorněno. Není zapomenuto ani na děti nemanželské, které jsou uvedeny s křestním jménem a dnem narození na konci záznamů každé písmeny pod křestním a rodovým jménem své matky. Na konci záznamů každé písmeny jest přehledný index všech osob pod touto písmenou uvedených.

Hojnost prázdných listů za každou písmenou, zvláště za poslední písmenou S, zve k doplnění a k pokračování v této záslužné práci. Ta by arci vyžadovala ještě mnoho času, úsilí a výtrvalosti, učinila by však toto dílo spolehlivou, velmi cennou pomůckou pro úřední i soukromá rodopisná badání, pro kteráž je do značné míry cenná již dnes. Zádáme čtenáře o sdělení, zda poznali takovou nebo podobnou pomůcku i jinde.

LITERATURA

Bohumír Liský: Rodokmen a rod F. X. Šaldy. Otisk ze sborníku »Na paměť F. X. Šaldy« vydaného v redakci a nákladem Dr. Bohumíra Liského v Praze na Smíchově, Horní Kesnerka číslo 192, tiskem Průmyslové tiskárny v dubnu 1. P. 1938. Vyšlo 100 výtisků, str. 16 + 2 přílohy.

Oddaný čtitel předního z pairu naší duchové šlechty F. X. Šaldy v pečlivé studii rodopisné klade si vyšší cíle, nežli jaké jsou u nás dosud běžně. Sbírá sice v holých faktech stavivo, ale pokouší se v nich zahlednouti rasony pro životní styl družného samotáře a postihnouti temný zásvit rodové symboliky a zákony prozřetelnostní. Již ve výkladě jména Šalda z biblického jména Salamoun spatřuje symbolistní význam. Zjišťuje prvého nositele tohoto jména na počátku 15. století v Kutně Hoře, jakož i početně pozdější jeho rozšíření v kraji čáslavském a kouřimském; v 16. století vyskytuji se Šaldové jako sedláci a chalupníci, případně řemeslníci ve všech okolo Kostelce nad Černými lesy a na panství Komorního Hrádku. Zde za války třicetileté stopy jejich mizejí a teprve v 70 tých letech 17. století se objevují znova ve vsi Ondřejově a Zvánovicích. Zvánovický Jakub Šalda, syn Matoušů, stává se praotcem rodu F. X. Šaldova, jak možno pěkně sledovati v příloze obsahující jeho rozrod v sedmi generacích se 46 přímými členy. Rozrod je sestaven, jak sám autor přiznává, po úmorné práci na základě pramenů patrimoniálního archivu v Komorním Hrádku nad Sázavou, gruntovních knih v archivu země České a matrิก fary v Mnichovicích. I když pak potomci zvánovického Jakuba Šaldy vystřídali několikrát svá místa a vesnice, přece vždy zůstali věrní jednomu kraji: Posázaví, pokud osud posledního člena rodu nezavál do měst. Stejně jako předky ze strany otcovy sleduje autor i předky ze strany matčiny, Kleinery, usedlé v Žiželicích. Děd F. X. Šalda Josef Klein er se zakoupil v 30. letech 19. stol. v Chedribí na schwarzenberském panství sedleckém. Též v rodě matčiné se podařilo souvisle stopovat sedm generací s 29 přímými členy, jichž osobní data jsou shrnuta v podrobných poznámkách s přesným udáním pramenů. V závěru své studie hodnotí autor všechn rozmanitý vliv minulosti rodové, zdůrazňuje po předcích zděděnou příchylnost k půdě, tak krásně se projevívší v básni »Selký sv. Václav«, a zkoumá vlivy pokrevního příbuzenstva i vlivy prostředí, jak se krystalisovaly v osobnosti F. X. Šaldově. Duševní dědictví po otci spatřuje v přísnosti a přemýšlivosti, uzavřenosti, rázné rozhodnosti a malé

vděčnosti, soběstačné útočnosti a bezohlednosti, strohosti soudu; se strany matčiny domnívá se, že příjal charakteristické rysy, opatrnost a pracovitost, lítost a soudit, smutek a obavy, potřebu něhy a přátelství, hněv brzy ochablý a obrazenost. Vedle dědictví duševních sklonů hledí postihnouti i dědictví tělesných znaků. Přesně, do podrobnosti vypracovaný rodokmen rodu F. X. Šaldy a výsledky z něho vyvozené přímo vybízejí k podobnému zpracování dalších rodů našich význačných mužů a žen.

F. N.

Ing. Basil Macalík: Jak jsem žil a pracoval a o rodě, z něhož jsem vzešel. Základy a prameny vydávané Čes. Akademii zemědělskou, B. 9. V Praze 1938, str. X. + 172 + 14 příloh, cena K 28.—.

Em. ředitel vyšší hospodářské školy v Přerově vydal své vzpomínky a paměti na organizování hospodářského školství a na zakládání hospodářských a chovatelských spolků na Moravě. Začíná od krušných počátků hospodářského praktikanta, později profesora hospodářské školy v Přerově, a lící vzpomínky z cest, na nichž seznal témař všechny evropské státy. Všude sledoval pokroky v zemědělském výzkumnictví a navazoval při tom spolupráci s význačnými odborníky. Jako doplněk je připojena k dílu zajímavá rodopisná studie, obsahující pramenný materiál o starém, rozvětveném rodě Macalíků z Ivanovic na Hané. Jest nazvána: Náš rod a rodiny z příznevné. Podněk jehožmu napsán dal Ing. Dr. Jaroslav Kříženecký, známý pracovník v genetice; v r. 1933 vyzval autora, aby své dřívější, drobné práce, z nichž byl otiskněn v přerovském »Obozru« článek o vynikajících hudebních skladatelích rodin Basila a Simona Macalíka, rozšířil na všechny linie Macalíkovy a též na linie vedlejší. Dotazníkovou akcí u jednotlivých členů rodu a studiem archivů opatřil si autor sdoestatek materiálu, z něhož pak mohl usuzovat na dědičnost rodových vlastností. Mohl to s úspěchem podniknouti již z toho důvodu, že šlo povětšinou o rodiny s větším počtem dětí.

Prvním známým členem rodu, jeho prastruncem, jest Jiří Macalík; v roce 1738 se příženil ke vdově Veronice Hájkové na čtvrtlám č. 50 do Ivanovic na Hané. Zdá se, že vedle hospodářství provozoval řemeslo kožišnické, kteréž se stalo pak v rodě dědičným. Synem jeho byl Matouš či Matěj Macalík, jenž v roce 1781 převzal živnost a hospodařil na ní do r. 1820. Třetím synem z jeho pěti dětí byl Simon (1795—1868) a ten jest dědem autorovým. Byl rovněž držitelem čtvrtlám a kožišníkem a v letech 1835—1839 zastával úřad purkmistra v Ivanovicích. Ctvrtý syn tohoto, Basil (1826—1887), rolník a kožišník, oženivší se s Terezií Jeřábkovou, rozenou Frajovou, jest otcem Basila Macalíka (* 1861), kterýž napsal rodopisnou studii o svém rodu. V ní vedle své vlastní linie zachycuje rodinná data svých prastrýců, strýců a sourozenců a ve zvláštní kapitole podává souhrn dědičných vlastností rodu Macalíkova. Z přehledu uzavírá, že poměr pohlaví není faktorem dědičným. Naproti tomu jako charakteristický dědičný rys vyzdvihuje hudební nadání. Ze 166 dospělých a živých potomků bylo 106 hudebníků (63%) a z nich 8 komponistů a 7 dirigentů; nadání hudební přechází stejně na potomstvo jak z linií mužských tak i ženských a projevovalo se vesměs brzy již v dětském věku. Též celkové nadání se jeví nadprůměrným; ze 78 dospělých mužských členů věnovalo se studiu 44 členů (56%). Nemenší pozornost jest věnována zkoumání: rodinné povahy, příčin chorob, odolnosti proti nim a délky života. Podebně jako u předků se strany otcovy sleduje autor též vedlejší linie předků své matky. Jsou to rodiny: Frajová, Knappová, Pospíšilová, Korčianová, Krejčířová, Jeřábková a Horníčková. Také při nich se snaží postihnouti dědičnost vysokého věku, dědičnost vlastnosti tělesných i duševních. Při tom dochází k závěru, že zvláštní vliv na vývoj vlož hudebních mělo křížení mezi liniemi Knappů a Jeřábků ze strany jedné a liniemi Macalíků na straně druhé.

Ke studii jest přiloženo 14 rodokmenových tabulí: rodu Macalíků, Frajů a manželky autorovy Julie Macalíkové, rozené Látalové, kteréž usnadňují porozumění textové části. Celá studie, i když není opatřena poznámkami a odkazy (často uvádí jen rok a nikoliv měsíc a den u rodinných dat).

je pěkným dokladem ušlechtilých snah autorových a podává bohatý a poučný materiál o dědičnosti talentu vědeckého a hudebního. V neposlední řadě její význam tkví i v tom, že seznamuje širší veřejnost s rodem, jehož členové dopracovavší se význačných míst a žijící rozptýleni nejen v Čechách a na Moravě, nýbrž i v Ríši německé, v bývalém Polsku, v Maďarsku a Rumunsku, vzešli z české krve.

Fr. Navrátil.

František Bukovský: Naši starí mlynáři a slavní mužové ze mlýnů. Ze života našich předků. Vydařilo Společenstvo mlynářů politického okresu vyškovského, vytiskla knihtiskárna Fr. Obziny ve Vyškově, 1936, str. 64.

Společenstvo mlynářů politického okresu ve Vyškově vydalo jako výnatek ze své kroniky práci svého jednatelé Františka Bukovského za tím účelem, aby byli všichni mlynáři povzbuzeni k úsilovné práci pro povznesení a zvelebení stavu a řemesla mlynářského. Než vydavatelstvo sledovalo ještě jiný účel: probudití zájem o slavnou minulost a ukázati na zajímavou okolnost, že právě ze mlýnů vyšla celá řada velikých synů našeho národa, o nichž budou dějiny psát vždy s uznaním a vděčností. O mlynářský původ českých výtvarníků projevilo svého času zájem Umělecko-průmyslové museum v Praze (srov. CRS. roč. VI., str. 82/83). Není nám známo, s jakým zdarem se setkalo a do jaké šíře vypracovalo přehled vztahů českého mlynářství k výtvarné kultuře národní v minulosti i přítomnosti. Práce Bukovského dotýká se pouze tří: dvorského kreslíře a malíře Matěje Hutschkeho, syna mlynáře z Křivoklátu (1546—1599), malíře Ant. Mánese (1784—1843) a jeho syna Josefa (1820—1871), za to však v chronologickém sledu uvádí 27 stručných životopisů vynikajících spisovatelů, básníků, učenců, technických pracovníků a politiků, počínaje Dаниelem Adamem z Veleslavína a J. Durychem konče. Jistě výčet není úplný a dal by se ještě rozmožitit; namátkou jen uvádí: Frant. Fáćka, politika-deklaranta, jenž byl synem mlynáře z Počátek (1826—1889), Dr. Josefa Procházku, spisovatele a Jindř. Hradce (1811—1856), jenž podle jména mlýna »U devíti složení« neboli Devítského přijal pseudonym »Devitský«, MUDr. Fr. C. Kampeřík a ze Siřenova u Jičína (1805—1872), spisovatele a buditele. Lze doufat, že knižka svůj úkol dobrě splnila a nad to dává podnět rodopiscům, aby vnikli hlouběji v dané thema.

F. N.

Václav Líva: Studie o Praze pobělohorské. I. Emigrace. (Sborník příspěvků k dějinám hlav. města Prahy, díl VI. 1930, str. 357—415.) II. Rekatolisace. (Tamže, díl VII. 1933, str. 1—120.) III. Změny v domovním majetku a konfiskace. (Tamže, díl IX. 1935, str. 1—435.) Kolik obyvatel měla Praha před třicetiletou válkou a po ní. (Český časopis historický, roč. XLII. 1936, str. 332—347.) Národnostní poměry v Praze za třicetileté války. (Tamže, roč. XLIII. 1937, str. 301—322 a 487—519.)

Velikým a hlubokým změnám, které postihly Prahu v osudném třicetiletí od Bílé hory až k vestfálskému míru, věnoval v poslední době řadu průnikových studií Václav Líva. V této pracích, které se opírají o všechny přístupné prameny té doby, užívá autor zhusta statistické metody a dokazuje tak její důležitost nejen pro historii vlastní, nýbrž také a především pro studia rodopisná. Středem Líovy pozornosti jest totiž samotné obyvatelstvo pražské té doby, jeho počet, fluktuace, sociální, náboženské a národnostní rozvrstvení a pod. První ze svých studií o pobělohorské Praze nazval »Emigrace« a sleduje v ní především hlavní příčinu pohybu obyvatelstva v tehdejší době, totiž katolickou reformaci, kterou rozděluje ve tři období: časovými mezníky 1621, 1624 a 1626. Prvé z nich jest charakterováno pronásledováním, vedeným proti hlavám odboje a jeho duševním vůdcům, t. j. proti duchovenstvu a učitelstvu, které bylo z Čech vypovězeno dekrety ze dne 13. března a 3. června 1621. Druhá perioda, začínající nařízením ze 29. března 1624, které zakázalo provozovat v Čechách jiné náboženství nežli katolické a které se dotklo již mnohem širšího okruhu českého obyvatelstva, vyvrcholila zřízením protireformační komise r. 1626. Podle dekretu ze dne 27. března 1627 bylo pak nařízeno úřadům všech tří Pražských měst

poříditи **seznamy** všech měšťanů, jejich rodin i čeledi a u každého z nich zjistiti, je-li katolík či nikoliv. Nekatolíci byli poté předvoláni na radnici a tam jím určen termín k vystěhování. Protokoly o těchto jednáních se staly Lívoví hlavním pramenem k uvedené jeho studii. Jména emigrantů jsou sestavena v abecedním pořádku podle jednotlivých pražských čtvrtí a u každého poznamenáno, kam se vystěhoval.

Druhá práce »R e k a t o l i s a c e« popisuje postup katolické víry v Praze, protireformační metody, uvádění katolických kněží k nekatolickým kostelům a pod.; v přloze jest otiskem zpovědní seznam malostranský z r. 1654, chovaný v archivu pražského arcibiskupství.

Pro třetí část studií o pobělohorské Praze »Z m ě n y v d o m o v n ī m m a j e t k u a k o n f i s k a c e« byly autorovi podkladem staré městské knihy, uložené v archivu města Prahy, jakož i pražská berní rulla z let 1653—1654, chovaná v archivu země České. U každého domu poznamenává autor jména dřívějších i pozdějších majitelů, datum prodeje a cenu nemovitosti, stav domu, berní poplatnost a dochází k témuž závěrům: Pobělohorskými změnami získala předešlý šlechta, dále zmožitněl majetek mrtvé ruky (duchovenstva) a přišla mezi majitele domů značnou měrou byrokracie. Konfiskacemi, jimž propadlo asi 15% veškerých domů, utrpěl nejvíce městský stav. Ceny domů měly — jak ostatně i v době předchozí — stoupající tendenci. Přehledný seznam zkoniškováných nebo emigranty nuceně prodaných domů spolu se zevrubným rejstříkem domovních jmen a znamení, jakož i všech majitelů domů v tomto díle připomenutých ční z práce Lívovy důležitou pomůcku základního významu k poznání pražských rodin v 17. věku a cenný doplněk k Šebestovu »P o p i s u o b y v a t e l s t v a h l a v n ī h o m ē s t a P r a h y z r o k u 1770,« vydanému r. 1933 Rudopisnou společností.

V další práci pod názvem »K o l i k o b y v a t e l u m ě l a P r a h a p ř e d t ř i c e t i l e t o u v á l k o u a p o n í«, řeší otázku počtu pražského obyvatelstva a na základě počtu domů, uvedených v zmíněné již berní rulli, jakož i podle jiných současných soupisů obyvatelstva za účely náboženskými pořizovaných, dochází k číslu 26.000 proti 40.000 z r. 1608. Tím se dostal k otázce přistěhovalectví, kterou osvětlil v článku »S e z n a m y p r a ž s k ý c h n o v o m ř t a n ī u z a l é t a 1618—1653,« publikovaném v VII.—VIII. roč. tohoto časopisu a pracovaném podle knih měšťanských práv v pražském městském archivu uložených.

Od otázky imigrace byl pak již pouhý krok k poslední studii o pobělohorské Praze, totiž k článku »N á r o d n o s t n í p o m ě r y v P r a z e z a t ř i c e t i l e t ē v á l k y«. Cizozemců, zvláště Němců a Vlachů, ale i Francouzů a jiných, přibývalo v Praze již od 16. stol., ale teprve 17. věk přinesl zesílení tohoto vývoje, na němž měly stejný podíl poměry náboženské jako hospodářské. Přátelský poměr českých podobojích k německým souvěrcům, nové zakládané německé nekatolické kostely v Praze před Bílou horou a postup katolické církve proti pikartským Čechům na jedné straně, hospodářský rozvoj českých zemí, který lákal k nám a zvláště do Prahy lidi z blížších i vzdálenějších zemí před českým povstáním a spousta konfiskovaných nebo nuceně prodaných domů a jiných nemovitostí po r. 1620, to vše podporovalo vzrůst cizího živlu v Čechách i v Praze a způsobilo pronikavý pokles české národnosti v našich zemích průběhem 17. věku.

Václav Kočka, **Dějiny Rakovnicka**. Vydal Musejní spolek královského města Rakovníka a politického okresu Rakovnického, typ. K. Novotného v Rakovníku 1936, 724 str., 4.

Málokterý český kraj měl dosud štěstí, aby jeho dějiny byly sepsány a vydány v té šíři, jako se to poštěstilo Kralovicku a Rakovnicku. Aby tak rozsáhlé dílo vůbec vzniklo, je ovšem třeba, aby se mu jedinec — ne-li skupina pracovníků — věnoval cele. Obětavý a neúnavný V. Kočka jistě shromáždil více materiálu, než mohlo být vydáno, ale i ta vydaná část je velikým památníkem jeho lásky a péče. »Dějiny Rakovnicka« jsou o 130 sídlích, z nich o 92 obcích dvou soudních okresů; jejich podrobná minulost podle skoupých

zápisů předbělohorských a zvláště potomních soupisů a knih pozemkových je tu vypsána až vlastně po dnešek. Autor byl nucen podrobnosti o jednotlivých usedlostech po r. 1700 vypustiti, ale zato podává aspoň statistiky osazení. Dílo jest psáno předeším podle técto původních pramenů a odborné literatury v rozvržení podle patrimonijní správy. Novými poznatky jest naplněno měrou vrchovatou a ukazuje tak zároveň, jak o každé obci a kraji je možno v archivech shledati historické bohaté zprávy. Zpracování je přehledné, kritické, sloh a výraz ryze český. Kniha je hlubokou studnicí, z níž budou vážiti všechni kronikáři a rodopisci drahná léta; odtud musí začít každý, kdo bude chtít cokoliv poznati z minulosti Rakovnicka. O obsáhlosti svědčí ukazatel (sestavil J. Renner) na 60 stranách. Ze se veřejnosti Rakovnické, zvláště vesnické, dostalo takové veliké nákladné knihy, jest děkovati také mecenáši jejího vydaní p. továrníkovi Fr. Ottovi.

dk

Jan Renner: Historie a soupis archivu královského města Rakovníka. Muesejní spolek v Rakovníce, typ. V. Tuček, b. r., 8, str. 31+16, cena 12.— K.

Působiště Z. Wintera mělo již v jeho době archiv poměrně pěkně usporádaný obětavým Fr. Horákem (práce dokončil r. 1868), takže sám kulturní historik mohl odtud příhodně čerpati zprávy ke »Kulturnímu obrazůmu českých měst«, »Rakovnickým obrázkům« a j. v. Nynější městský archivář J. Renner, známý již hojnými publikacemi, napsal tento praktický přehled vývoje a stavu archivu. Na šestnácti stránkách jest otiskán »Soupis k n i h r a k o v n i c k é h o a r c h i v u« s udáním čísla řadového, názvu knihy, vročení zápisů, počtu listů, vazby a velikosti v cm. Nejstarší rakovnická kniha je z let 1380—1521, druhá z let 1436—1449 a třetí 1455—1505; i hojně staré další knihy jsou zajisté nejvíce knihami hospodářskými. Celkem tu zapsáno 292 knih. Rennerova knížka dobrě poslouží každému, kdo potřebuje rakovnický archiv; uvítali bychom podobné přehledy také o jiných významných archivech městských.

dk

František Teply: Licibořice a okolí. Historický a kulturní nástin. Ilustrovali Josef Heřman a V. Burianec. Spořitelní a záložní spolek v Licibořicích, typ. Fr. Slavík v Chrudimi 1938, v. 8, str. 182, K 15.—.

Novy usedlík v Licibořicích (mezi Chrudimí a Nasavrky) se záhy odvěčil svému působišti: Sepsal mu bohatou kroniku a místní Kampelička ji vydala. Oba počiny jsou zajisté potěšitelné a přáli bychom si a jiným, aby k takovému vzájemnému dorozumění snaživých pracovníků, třebas laiků, a peněžních či hospodářských podniků došlo hojně i jinde. Teply v této knize snaživě vypsal o minulosti Licibořic a okolí vše, co mohl a jak mohl, celkem jenom přehledně. Od mlhavých počátků až do zrušení poddanství pojednal na 36. str., o kostele, faře, učitelstvu, úřadech, Kampeličce a j. spolcích na 85. str., tedy stručně, ač by bylo možno jistě pověděti více (lijení všeobecných událostí, nemajících přímého vztahu k místu, by samozřejmě odpadlo). Zvláště cenu má poměrně bohaté popsání vývoje obce od r. 1848 podnes. Rodopisné zajímavé jsou kroniky jednotlivých stavení (str. 133—148, celkem 29 čís. pop.), sestavené jistě pracně podle pozemkových knih, u starých domů—usedlostí od poloviny 17. stol. Za to jsou Licibořici autoru vděčni nejvíce. Na konci jsou otiskeny stručné popisy a výskyty zápisů o sousedních vesnicích a některá statistická data z posledních století (Siškovice a Slavice, Křížanovice, Liboměřice, Deblov, Smrkový Týnec). Čerpáno nejvíce z místních pamětí, literatury a několika archivních pramenů. Právě v tomto bude lze Teplého kroniku rozšířit a prohloubit.

Dk.

Pišl František: Paměti obce Plotišt nad Lab. Obrázky kreslil Jan Kroutil (Plotiště nad Lab.), nákl. obce, typ. Fr. Ottmar v Holicích 1938, v. 8, str. 419

Pěkná místopisná monografie, napsaná obecním kronikářem opravdu s velkou plíží a láskou k věci. Obyvatelé veliké obce Plotišt n. L. na Královéhradecku jsou mu jistě vděčni, jak ostatně projevila obec tím, že knihu — poměrně velikou — vydala. Ale ke knize sáhnu také oni rodáci z těchto míst, kteří jsou nyní jinde, a vůbec všichni, kteří se dopátrají, že jejich předkové žili asi také v této vesnici. Kniha jim o tom poví dosti, nebot na str.

332—403 autor uvádí podle pozemkových a j. knih v hutném seznamu s některými jinými daty jména hospodářů (dobře od 18. století) ve všech staveňích, jichž jest 175 (Plotiště), 35 (Plácky) a 4 (Kobylí Doly a Samota), mimo nejnovější stavění, která jsou zapsána v nových pozemkových knihách u okr. soudů. Rejstřík usnadní každé hledání.

Dk.

Erbovní knížka na rok 1937. Redigoval a upravil Břetislav Štorm. — Vydal Ladislav Kuncíř v knihách Řádu, v Praze 1937, 8°, str. 76, cena 21.— K.

Erbovní knížka na rok 1938. Redigoval a upravil Břetislav Štorm. Vydal Řád v Praze, v říjnu 1938. 8°, str. 56, cena K. 18.—

Erbovní knížka na rok 1939. Redigoval a upravil Břetislav Štorm. Vydalo nakladatelství «Vyšehrad» v knihách Řádu na podzim roku 1939. — 8°, str. 100, cena K. 30.—

Erbovní knížky, vydávané »Řádem« od roku 1935, mají již dobrou tradici. Referovali jsme tu o prvních dvou knížkách (CSR. VII./VIII., 195/6).

V prvé knížce jest úvodní článek od Karla Schwarzenberga, nazvaný »Dvojí kritika dnešní heraldiky«. V něm kritisiuje nově vytvářené kresby a plastiky českého lva ve znacích, při čemž oprávněně a důrazně žádá, aby umělci zanechali při svém tvorění různých neheraldických pokusů a připojili se k tradici. Za vzor klade podobu lva ve znaku na Šejnostových medailích. Také při tvorění nových znaků a praporů, doporučuje hleděti ke starým a tím i krásným vzorům. O vlivu vyznamenaných zvolenského župana Donča od krále Karla Roberta z r. 1327 na vývoj jeho znaku píše Alexander Húščava. Znak Vojtěcha Lanny popisuje Bohumír Lífka a erby zrušených klášterů Řádu sv. Benedikta v Čechách P. Josaphat Ostrowskij. Znakům a pečetem farních úřadů věnoval článek Břetislav Štorm, kterýž vykreslil, až na dva, všechny znaky v knížce uveřejněné (bisk. Ant. Podlahy, hrab. Leopolda ze Sternberga, měst Bělé pod Bezdězem a Tábora). — V druhé knížce úvodem jest kresba a popis štítu velkého znaku bývalé Československé republiky. Jedeničně zajímavý jest »Přehled vývoje řádů« od Karla Schwarzenberga. Ostatní příspěvky, pravidelně s kresbami znaků od Břetislava Štorma, jsou drobné ukázky erbů šlechtických, městských (Rakovník, Jesenice, Senomaty, Kněževěs, Vlachovo Březí, Hostomice, Čkyně) a církevních; mezi posledními jest uvedena také zvláštnost, znaky farních úřadů (v Bystřici nad Pernštejnem, v Kostelci u Hluboké nad Vltavou a v Převidzi). Několika cennými přínosy přispívá také monografie Boh. Lífky o »Jiřím Bartholdovi Pontanovi z Braitenberka jako znakovém tvůrci«. Třetí knížka přináší velmi pěkné a cenné práce. Karel Schwarzenberg bystře píše o »Strážcích českého znaku«, Rud. Holinka »O formulích erbovních listin z kanceláře císaře Karla IV.«, Alex. Húščava popisuje historický »Znak bývalej stolice Liptovské«, Boh. Lífka zaujímá speciální monografií »Znaky českých spisovatelů«, Zdeněk Kalista sem napsal zvláště cenný příspěvek »K dějinám erbu rodu Černínů z Chudenic«, Václav Ryněk rozebírá »Českou erbovní počest podle Dalimila«, zaujme také jiskřivá »Obrana heraldiky« od G. K. Chertenton a (přel. K. Schwarzenberg) a drobné zprávy: městský (Trhové Sviny), farních úřadů (Brezany u Nedožier, Bohdaneč u Zbraslavic, Moravská Ostrava, Měřín a Vliněves), a církevní, také návrh většího znaku Slovenského státu od Al. Húščavy a Břet Štorma. Erbovní knížky jsou velmi zajímavé příspěvky české heraldiky staré i nové a na zvláštní ceně nobuduou dlouholetou tradici, snesením širšího, dotud neznámého materiálu. Právě o to se vydavatelstvo snaží, neboť ohlašuje, že nová řada Erbovních knížek v příštím pětiletí má vyjít za rozšířené redakce a kruhu spolupracovníků.

Dk

Ročenka národopisného a průmyslového musea města Prostějova a Hané. Ročník I.—XVI. Rediguje Dr. Jan Kühndel, Prostějov, 1924—1939.

Nemnoho městských muzeí, kteráž pravidelně vydávají své zprávy anebo ročenky, může se pochlubit tak pěknou ediční činností, jako národopisné a průmyslové museum města Prostějova. Za to vděčí v prvé řadě svému řediteli

D r. Janu Kühndloví, kterýž je zároveň redaktorem všech dosud vyhlých ročenek. Jako přednosti sluší uvésti pravě onu pravidelnost, s níž každoročně ročenka prostějovská vychází, vědeckou úrovně, obsažnost a zření ke všem oborům vědním, majícím spojitost s prací musejní jako jsou: archeologie, numismatika, národopis, historie, dějiny umění atd. a v poslední době i rodopis. Zastoupení rodopisních studií a článků v ročence ukazuje, že měla by to být na našem venkově pravě vlastivědná musea, jež by se měla státi středisky rodopisné práce ve své oblasti. Aby byla patrná práce na poli rodopisu museem prostějovským vykonaná, vracíme se i ke starším a časově odlehlym ročenkám, z nichž uvádíme články rodopisu ať přímo či nepřímo se týkající: Roč. I. Jan Kühndel, *Kulturní a majetkové poměry Prostějova v XVI. století na základě poručenství*. Práce upozorňuje na knihu městského archivu zvanou »Poručenství obyvatelův v městě Prostějově« z let 1533—1585, čítající na 426 případů poručenství, kteréž dávajíce nahlédnouti do domácnosti a soukromého života našich předků, jsou cenným pramenem rodopiscovým. Roč. VII. František Starý, *Příspěek k životopisu prostějovského malíře Františka Antonína Sebastiniho*. Seznamuje s rodinným životem a majetkovým stavem F. A. Sebastiniho-Šebesty a dokazuje jeho dlouhý pobyt v Prostějově; den jeho narození a smrti přes všechno úsilí zůstává naznám. Roč. VIII. V pokračování předchozího článku jsou doplněna některá rodinná data malířova a podán přehled jeho zachovaných prací v Prostějově. Roč. IX. V závěru předchozího článku otištěn soupis malířských prací F. A. Sebastiniho, pokud se o nich zachovaly zprávy vůbec. Jan Kühndel, *Prostějov v sekdeomy*. Začátek větší práce z místní topografie, obsahující popis domů a soupis majitelů jejich, jež lze na základě zachovaných pozemkových knih sledovati v souvislosti řadě od r. 1563 až do současné doby. Roč. X. *Pokračování*. Roč. XII. František Novotný, *Nejstarší farní matríka v Horních Otaslavicích*. Obsahuje zápis z let 1685—1755 a je společná pro všechny příslušné obce: Hor. a Dol. Otaslavice, Brodek, Dobrochov, Kobylíčky, Myslejovice, Ondratice a Sněhotice. Z nich vybírá autor řadu tamních farářů a zprávy o členech šlechty a rodin úřednických a podává výčet všech jmen farníků. Roč. XIII. František Novotný, *Evangelické rody v Prostějově před válkou třicetiletou*. Rozbor 19 listů matričních zápisů luterských duchovních správců z let 1612—1619; obsahuje 682 křtu z Prostějova, 124 z venkova a 35 svateb. Jan Kühndel, *Dům hanáckého šlechtice Onše*. Výňatek z prostějovské topografie; Mikuláš Oněš z Březovic, sekretář p. Vratislava z Pernštejna byl majitelem jeho v letech 1566—1574. Roč. XIV. František Novotný, *Nejstarší prostějovská matríka*. Pochází z let 1622 a mizerovitě je vedená do r. 1664; seznamuje nás se starými rodovými jmény usedlostí prostějovských i z příslušných obcí. Roč. XV. Jan Kühndel, *Rytířský dům Jana Pavláta z Olšan*. Jest prvním známým majitelem domu dnes čp. II na hlavním náměstí; po něm pak jde souvislost řada dalších majitelů až do dneška. Roč. XVI. Josef Blektá, *Staročeský rod Blektů z Utěchovic*. Vladický rod Blektů pochází z Čech. V Lošticích na Moravě objevuje se poprvé r. 1661 p. Ladislav Vilém Blektá jako kmotř při křtu. Usedlý byl ve Hvozděčku u Bouzova a oženil se s Marianou, původu nešlechtického; potomstvo jejich přestalo užívati titulu i přídomku a žije dosud v kraji v desáté generaci. — Ročenka pravidelně zaznamenává též vlastivědné články z prostějovských časopisů, z nichž mnohé jsou pro rodopis důležité.

F. N.

Boleslav. Vlastivědný sborník Mladoboleslavská a Benátecka. Odp. redaktor a předseda redakčního kruhu Karel Sellner. Vydává Učitelská jednota Komenský. Roč. VI.—XII., 1931—1938. Mladá Boleslav, typ. J. Chládek v Ml. Boleslaví, po 320 str., 8°.

Z obsahu velmi rozmanitého a populárního, určeného nejvíce školní mládeži, vyjímáme pozoruhodnější příspěvky povahy rodopisné (zde naposledy o roč. V. v ČRS. III., 35). Hojně vzpomínkových článků je věnováno Bedřich.

Smetanovi (VIII.). Na zvláštní pramen ukazuje J. Janoušek v čl. »První představenstva obcí okresu mladoboleslavského v roce 1850« (VIII., 313—315). Dřívější příspěvek o rodu malíře Karla Boháčka od E. Strnada (III.) doplnil J. Janoušek (X., 168). V též ročníku (274—276) otiskl tyž »Rod Hradecckých z Bukovna«. Výtaž z berní rulle »Poddaní na panství benáteckém v r. 1654« pořídil Č. Novotný (XI., 257—262). Rodopisná monografie od Dr. Klem. Saláče »Salačové hřivenští« (XI., 10—14, 52—55) je dobře propracovaná. Zvláště pěkný je článek E. Svárovského »Staré rody dobrovické« (XI., 294—305). Jinak jsou jenom tu a tam některé náhodné výtahy z archivních pramenů.

Letopisy kraje a města Ústí nad Orlicí. Ročník I.—III. Vydává musejní a letopisecká komise v Ústí nad Orlicí, 1937—1939, odpovědný redaktor Jindřich Nygrín.

Letopisy kraje a města Ústí nad Orlicí, jak již sám název ukazuje, jsou sborníkem s obsahem převážně historickým; pro rodopis přinášejí některé dobré příspěvky: Antonín Dušek, Matěj Josef Sychra. Životopis národního buditele, kněze, rodáka ústeckého, * 21. XII. 1776, † 19. III. 1830. (Roč. I. a II.) Jindřich Nygrín ve článku: Staré rody ústecké přináší zprávy o rodě Janderové a obširnější o rodě Andresově; ve článku Dva svobodné dvoře v Ústí nad Oticí sleduje jejich majitele od poloviny 16. stol. a podobně i v druhé své práci Staré domy v Ústí nad Orlicí. (Roč. II. a III.) Antonín Haas ve studii Národnostní poměry na litomyšlském panství v 17.—19. století kreslí podle literatury i pramenů z archivu země České jazykový stav obyvatelstva v jednotlivých vesnicích; zajímavá jest i druhá jeho studie Pohyb obyvatelstva na landškrounském panství za posledních 300 let. (Roč. III.) Rodopisce bude zajímati výzva redakce: »Hledáme potomky starých rodů ústeckých! Přihlaste se nám potomci rodů: Zizius, Kausalius, Kazyl a Peška«. F. A.

Naše Valašsko. Kulturní věstník o jeho životě a potřebách, řídí Fr. Táborský a Vlasta Fialová. Ročník IV., 1937—1938, ročník V. 1939, Valašské Meziříčí.

Obnovený kulturní věstník pokračuje po pětileté přestávce ve svém úkolu: spojovat harmonicky krásnou tradici s novými poměry a potřebami doby. Z rodopisných, případně životopisných článků v roč. IV. zaznamenáváme vzpomínku na Jana Adama z Víckova, moravského emigranta a vůdce Valachů s počátku třicetileté války od Vlasty Fialové. Měl za heslo: Tandem bona causa triumphat (Dobrá věc přece na konec zvítězí). Od téže autorky jest článek o Janu Aloisu Hankeovi z Hankensteinia, velkorysem moravském buditeli. O vztahu Jiřího Třanovského k Moravskému Valašsku píše R. Říčan, nekrolog básníka Josefa Kaluse jest z pera Vojtěch Martínská. Nesmáze ostřihomského arcibiskupa kardinála Pazmána s poddanými na panství vsetinském lící Karel Kobliha. Zaznamenáno jest úmrtí Aloise Kittricha, starosty ve Starém Jičíně, kdež jeho rod žil po 300 let. V uveřejňování svých pamětí Klobouckých pokračuje František Šerý. Pohrobní vzpomínku prof. Josefu Válkovi, spoluradotkru Našeho Valašska, věnoval s oceněním jeho regionalistických snah František Táborský. Rodopisně zvláště zajímavými jsou příspěvky: Jana Rousa, Prženští rektori od polovice XVII. do počátku XIX. století, Čeněka Kramolíše: Rožnovští kronikáři (Jos. Lucian Ondřej Kramolíš, * 7. I. 1827, † 28. X. 1857 a Martin Tkadlec * 1817) a Vlasty Fialové; Václav Bíťovský a Bohunka z Víckova, líčci smutný životní úděl posledního člena starého slezského rodu, jenž asi v r. 1614 přesídlil do Bystřice pod Hostýnem a v březnu 1628 byl jako rebel stař. Ročník V. Jan Macek, Vesnickí kronikáři na Valašsku. — František Táborský, Reformátor moravského kalendáře. Byl jím Karel Josef Jurenda, Slezan (1780—1842). Florián Zapletal, Vok ze Sovince na Rožnově. Soubor zpráv o moravském šlechtici z polov. 15. století. O Tomášovi Fryčajovi, spisovateli a faráři v Obřanech, od

jehož úmrtí uplynulo v roce 1939 sto let, píše B. Slavík a o jeho kancionálu
Franť Táborský.

f. n.

Unhošťsko. Vlastivědný sborník. Vydává spolek rodáků a přátel města Unhoště a obcí okresu unhošťského, sídlem v Praze za odpovědné redakce Karla Vyšína. Roč. I., 1938, str. 64.

Vedení jsoucí láskou k rodnému kraji, utvořili rodáci unhošťští v Praze kroužek a na důkaz své dobré vůle pracovati k poznání a povznesení oblasti, z níž vzešli jejich předkové, vydali vlastivědný sborník svého okresu. Vedle přehledu od Františka Vacka, nazvaného »Z dějin Unhoště« přináší článek Karla Vyšína o rodu Wiřinských z Korčáku; první známý člen tohoto rodu Jakub se připomíná jako duchodní písar na Křivoklátu. Potomci jeho se usadili v Unhošti, kdež však v prvé polovině 18. století vymírají. Rodopisné zprávy obsahuje též článek Václava Havelky, Lékárna »U zlaté hvězdy« v Unhošti. Josef Hochman ve článku: Eduard Vojan a Jindřich Karpeles odmítá zprávy o židovském původu E. Vojana, jež se v roce 1934 vyskytly v denním tisku. Bylo by jistě záslužnou prací sestavit rodokmen nášho předního divadelního umělce, jenž narodil se 6. května 1853 na Malé Straně a křtěn byl u sv. Tomáše. Jeho otec i děd prý byli nižšími úředníky.

f. n.

A. Wrackmeyer: Studien zu den Beinamen der abendländischen Könige und Fürsten bis zum Ende des 12. Jahrhunderts Marburg, 1936, 110 str.

Tato práce obsahuje přehled příjmení evropských panovníků od 5. až do 13. stol., vykládá jejich vznik, význam i smysl a rozděluje je na dvě hlavní skupiny, literární a lidové. První převažuje spíše na severu, druhá — nikoliv bez silného vlivu církve — ve střední Evropě. Také vliv antiky při jejich vzniku jest sledován po všech stránkách.

Haas.

F. Becker: Zur Erbkrankheit der Karolinger. Medizinische Welt 1937, str. 808 a d.

Beckerův článek jest neobyčejně zajímavou studií, která názorně ukazuje ízkou souvislost mezi vědou lékařskou a genealogií. Autor zjišťuje na základě všecké odborné literatury i historických pramenů, pro tuto otázku bohužel velmi skupých, že Karolingové trpěli dědičným předčasným zkornatěním tepen, což vysvětluje snad také jejich prudkou povahu.

Haas.

Jutta Barchowitz: Von der Wirtschaftstätigkeit der Frau in der vorgeschichtlichen Zeit bis zur Entfaltung der Stadtwirtschaft. Breslau 1937, 117 str.

Autorska líší život a právní postavení ženy od praehistorie až do doby, kdy vznik měst přináší nové formy hospodářského života. Dílo, které upomíná poněkud na »Děti českých králů« od C. Merhouta, obsahuje mnoho bystrých postřehů, důležitých také pro rodopisné bádání (rozdělení práce v rodině, postavení ženy v rodině, služba selských dětí v panských dvorech a j. v.). Podobným tématem se zabývá Liane von Gentzkow v pojednání »Königliche Frauen der Wandlungszeit und des frühen Mittelalters« (Freiburg i. Br. 1936, 117 str.), jemuž však chybí důkladnější zpracování užitého historického materiálu (antičtí spisovatelé, středověké kroniky, životy svatých) a hlubší znalost tehdejších kulturních poměrů.

Haas.

Narodna starina. Časopis za historiju i etnografiju južních Slovjenia. Knjiga XIII. Gl. ur. Dr. Josip Matasović, prof. univ. u Skoplju. Záhřeb 1934, v 8, str. 236.

Citovaný podtitul a sdělení na obálce »Časopis za povijest i etnografiju južních Slovjenia« ohlašuje, že tu jde o časopis širšího obsahu, než je nás ČRS; vědecká práce není v Jugoslavii natolik specializovaná. Zaznamenáváme jej rádi, protože je věnován vědám rodopisu blízkým a ukazuje nám pokrok duchovních věd jihoslovanských bratří. Články tu jsou z dějin politických i kulturních a lidové kultury. Hojně referáty zpravují o vydavatelském ruchu a povaze m. j. historických děl jihoslovanských (na př. »Kronika mestne občine ljubljanske«, »Croatia sacra« z dějin církevních zajímavá knížka filologicko-rodopisná od Vjekoslava Celestina »Ime „Osijek“« vysvětlující původ tohoto

jména). Bohatství příkladů baikánského svérázu vede redaktory časopisů k jeho výzobě hojnými národopisnými obrázky, ale i jinými, historickými a archivními. Hlavními spolupracovníky jsou: Gjuro Szabó, Vladimir Tkalčič, Gregor Čremošník, France Mesesnel a j.

dk

Z P R Á V Y

Předseda čes. novinářů Dr. František Bauer uveřejnil v Národní politice dne 6. prosince 1939 pozoruhodný úvodník pod názvem *R o d o v á s í l a*. Je věnován významu české městské vrstvy, s jejímž vzestupem od počátku minulého století nastává národní a hospodářský vzestup českého národa, spolu se stále mohutnící možností duševní a kulturní. Píše o tom doslova: „Není možno zapochybňovat o tom, že městská vedoucí vrstva vydala ze sebe silné jedince a že její zásluhou rozkvět naší národní existence se udál rychle, přímo záračně. Je jistě na místě podrobnejší se zabývat způsobem, jak v různých městech kupředu se deroucí vrstva obchodníků, živnostníků, menších podnikatelů, inteligence zmocnila se svých posic, ať to byly hodnoty kulturní, anebo hmotné. Máme právo si stěžovat na nedostatek životního elánu a určitou nepodnikavost, někdy i tvůrčí ochablost a chceme zvědět odkud přišly vady soudobé naší společnosti a proč máme nést důsledky těchto kazů. Je třeba říci, že venkov se dobrě postaral s ohledem na národní zájem, aby studoval souvislost a sílu selských rodů. Jistě je nutno schváliti, jestliže se ozývají hlasy potom, aby také městské rody zahleděly se na svoji minulost a možná, že by přišly na celou galerii vynikajících podnikatelů, budovatelů živnosti a obchodů, obětavých učitelů atd., z nichž každý přispěl svým dílem ke slávě historie toho nebo onoho města a přiložil tak kámen k základu sily českého národa. Co tu bylo činorodosti, s níž městská vrstva se chopila správy městských obcí a přivedla je k rozmachu. Jak zajímavé by to byly historie celých, řekli bychom purkmistrovských rodů. Smyslem jejich životů se stalo: pozvednouti města, která byla svěřena jejich správě. A jistě v té spoustě českých měst a městeček nalezní bychom pod příkrovem prachu historie místních hrdinských představitelů českého rozmachu. Bohužel velká historie už je tak nespravedlivou, že usmrcuje doteckem zapomenutí tisíce činů a velkých snah, zatím co vynáší šírky často jen jedince, jichž díla učinila přerývku na celá staletí. Jsou tu však i drobní hrdinové, na jejichž díle velké postavy dějin vlastně vyrůstají. A jistě je naleznete i v obcích, jež jinak žijí životem svého místního vlastenectví. Bude nejen k poctě zasloužilých mužů v dějinách českých měst a městeček, jestliže se shledáme s vylíčením práce jejich rodů, nýbrž bude to i ještě záslužnější sbírka poučení pro nás, kteří prožíváme přítomnost a chceme vytvářet také budoucnost.“

Ctení o minulosti Nosislavské zpracoval a začíná vydávat prof. František Klein v Olovouci. Jedním z úkolů jeho práce má být obnovení památky na naše předky, s nimiž jsme spjati nesčetnými pouty i když si toho neuvědomujeme. Chce vzkřísit ze zapomenutí všechno, co jen dějepisná prameny umožňují: jak se naši předkové jmenovali, kdy žili, kde a jak hospodařili, jací byli a co nám dnes po nich zbyvá. Až vyjde dílo celé, přinese o něm náš časopis referát.

Zakládající člen Rodopisné společnosti, zkušený badatel na poli rodopisu MUDr. Ignác Horniček, vydal jako výsledek svého mnohaletého studia »Knihu o rodopisu« (Výškov 1939, str. 230, cena K 39.—). Upozorňujeme na ni všechny své členy; obsáhlý referát o ní bude v příštém ročníku.

»Duventach — Dibitanz — Tibitanz!«. K článku J. o s. P i l n á č k a v i čísle ČRS., str. 19 poznamenávám, že do Boršova u Čes. Budějovic dostal se rod Tibitanzlů zakoupením usedlosti č. 7 Janešem Tibitanzem z Roudněho dne 3. ledna 1858. Ten měl však pouze jediného syna Vojtěcha, který se věnoval kněžskému povolání a před několika roky zemřel. Hospodářství zdědila jeho sestra, provdaná Trsová, takže tím rod Tibitanzlů v Boršově po meči zanikl. Tibitanzlovi byli však i v Rožnově u Čes. Budějovic, kde měli a snad ještě drží jeden z největších statků. Josefský katastr uvádí též v Černém Dubu u Vojtěcha Tibitanzla.

V. Mareš.

»Nad rodinným rodokmenem« nadepsala svou úvahu Dr Marie Nešnidalová ve »Venkově« 21. listopadu 1939. Vzpomíná v ní svých předků otcovy a matčiny strany, jemně je charakterisuje a črtá obraz jejich života, pokud se o něm dozvěděla z ústního podání a nejnovějších matrik. Praví, že »je to zvláštní pocit, který zachvacuje jistě každého z nás nad rozvětveným stromem rodného kmene, z něhož jsme vyšli, když si z křestních a oddacích listů svých předků sestavíme svůj rodokmen.« Po třech měsících pod tímto nadpisem napsala Růžena Jesenská (Neděle Venkova, přísl. Venkova 21. ledna 1940) své city a vzpomínky na předky. Její dědeček pocházející z Jesenice u Podbořan přestěhoval se do Prahy. Spisovatelka zvláště líčí svou návštěvu v kraji svých předků. — Jak rádi bychom zaznamenali takových milých a krásných článků i v našem odborném časopise více!

Dk

Špalíček, domov a rod Mikuláše Alše. V létě roku 1939 byla česká věžnost potěšena vydáním »Špalíčku národních písni a říkadel« od Mikuláše Alše (Praha, Melantrich 1939, fol., XX.+306 str.). Ještě nikdy neviděli jsme tolik Alšovské a řekněme hned ryze české krásy v kresbách pohromadě, jako jest jí ve »Špalíčku«. Rodák z doškové chaloupky v Miroticích u Písku (1852–1913) od dětí vyrůstal ve vláze české národní tradice lidové, »ve zpěvech a vypravováncích svých nejbližších«, jak o tom pěkné píše v úvodním slově mistrův zeť Dr E. M. Svojoda. Přímo historických obrázků sice mnoho ve »Špalíčku« není — snad budou vydány v jiném souboru — ale historický jest »Špalíček« a celé Alšovo dílo v celku, v duchu i ohlasu v národě. V knize jest přes tři stovky Alšových obrázků ve sledu vzniku, tedy tvůrce vývoje, od r. 1871 do r. 1909. Po výtkách některých motivů jsou všechny obrázky čerpány z umělcovy současnosti; perutuče Alšové bylo podrobeno — jako totiž tomu jest v národních písňích — každé lidové povolání, slabost, radost, bol, zvláště pak častou pozornost a umělecký důvtip autor věnoval svým zálibám, to jest vojákům a koním. K historickým studiím více nebo méně podrobným přivedly Alše písni: Není lepší na tom světě, Šel je tu holeček, Písář umí pěkně psát, Jede jede hořňácký pan hrabě, Slávo řeznická, Zlatá koruna cara Simeuna, a j. v. Velkým historickým svědecitvím samozřejmě uměleckým, ale také věcně zpravujícím zůstává Alšovo dílo zachycením venkovského života našich dědů, pradědů, takže také v tomto smyslu sáhnou po něm jak současníci, tak i příští pokolení národa. Divák, který vychutnává tyto krásy, jistě zatouží priblížit se k mistru, do jeho dílny, k jeho domovu a rodu. Tu se zajmem si přeče aspoň poněkud blíže informující články od Miroslava Míčka v týd. Brázdě, »Alšův domov« (III. 4. z 24. I. 1940) vlastně není Alšovna, starobylý dům na mirotickém náměstí, nýbrž jeho rodným domkem bývala chaloupka na okraji městečka; později vyhořela. »Alšův rod« (III. 2. z 10. I. 1940) pochází z Písku, neboť r. 1712 se od tudíž přestěhoval do Mirotic a usadil se tam řezník František Aleš. Jeho syn Petr Aleš byl znamenitý muž, stal se i rychtářem města Mirotic. Petrův syn Kašpar byl neméně váženým a dobrým hospodářem, koupil na náměstí dům někdy rytířů z Bukovan, nově jej postavil a bohatě zařídil, i vymaloval; od tudíž tento dům slul Alšovna. Po něm následoval Kašpar František Aleš, s nímž však sláva rodu Alšů klesla, ba o rodný dům přišel. To byl mistrův dědeček. Syn František studoval nějaký čas v Praze filosofii u Piaristů; štěstí v životě neměl, jeho rodina i s Mikulášem zakoušela hodně chudoby a nepřízně osudu. Nezlomitelné rodové sily však vydaly svůj květ v Mikuláši Alšovi.

V. D.

Česká zemědělská rada v Praze uspořádala dne 16. prosince 1939 druhou slavnost odevzdání diplomů, plaket a desek za starousedlost a věrnost půdě českým rodům. Úvodní proslov měl předseda ČZR Adolf Hrubý, slavnostní projev o věrnosti půdě přednesl ministr zemědělství JUDr Ladislav Feierabend. Potom byly odevzdávány diplomy, případně plakety a desky této hospodářům: Po diplomu a desce obdrželi: V. Babor, Černákov 4, okr. Strakonice (331 rok), J. Pečář, Ohrázenice 6, okr. Turnov (326 let), F. Lohniský, Ostrétiň 46, okr. Holice (319 let), F. Kříž, Vrábče 4, okr. České Budějovice (312 let), F. Palek, Drozdov 37, okr. Hořovice (286 let), F. Kafka, Řepeč 2, okr. Tábor (285 let), V. Špalek, Zář 16, okr. Volyně (285 let), J. Tměj, Pohoří 1, okr. Litomyšl (275 let), V. Valta, Pečičky, okr. Příbram (265 let), J. Baštýř, Chýšť 8, okr. Chlumec n. Cidl. (259 let), V. Kodeš, St. Vestec 13, okr. Čes. Brod (259 let), L. Kučera, Komárov 23, okr. N. Bydžov (259 let), Č. Salač, Mšec 63, okr. Nové Strašecí (251 rok). Po diplomu a plaketě obdrželi: J. Drahotoupil, Štíť 3, okr. Chlumec n. Cidl. (249 let), F. Verfl, Vinařice 31, okr. Ml. Boleslav (235 let), M. Šuk, Výšice 6, okr. Mirovice (225 let), F. Macháček, Rzy 14, okr. Vys. Mýto (220 let), J. Šebek, Dol. Měcholupy 1, okr. Říčany (219 let), M. Wildmannová, Velká Chuchle 8, okr. Zbraslav (212 let), J. Wostarek, Pazucha 32, okr. Litomyšl (201 rok), F. Tyšler, Jarošov 13, okr. Jindř. Hradec (192 roky), J. Pich, Chlístov 25, okr. Náchod (157 let), F. Klokotka, Dublovičky 2, okr. Sedlčany (156 let), F. Kott, Velfs 24, okr. Vlašim (156 let), J. Kusý, Podměstí 31, Skuteč (151 rok), J. Švoba, Hor. Kruty 4, okr. Kouřim (151 rok) a diplom: J. Mrkvíčka, Jablkynice 18, okr. Ml. Boleslav (116 roků). — O této akci jsme podrobně psali v Časopise rodopisné společnosti roč. IX.—X.
str. 49—54.

Dk

Rodopis populární kvete nyní v novinách a časopisech nebývale. Příkladem jsou nové společky a odbory rodopisců, většinou amatérů. Už z dřívějška jsou nemile zkušenosti s »odbornými rodopisci« založené ne vždy právě idealistického. Ovšem nové poměry vskutku také prospely poctivým a odborným snahám rodopisným upoutáním veřejnosti k podstatě a cílům rodopisu vědeckého. Je to patrné na př. také ze zvýšené korespondence naší Společnosti. Ze podněty k rodopisné práci vyrůstají skutečně z hnutí lidového, svědčí to, že v tisku se objevují články zřejmě nikým neinspirované. Citujeme zde jeden z takových dobrých článků. Byl uveřejněn dne 24. května 1939 v odpolledníku »Express« v hlídce pro ženy. Značka M. V. P. v nadpisu volá »Obnovte rodinné kroniky« a zajímavě vykládá: »Rodopis by se měl stát jakousi povinností nejstaršího člena rodiny, který by ve zvláštní knize zapisoval datum narození a úmrtí kterehokoliv člena rodiny tak, jak se to dělo kdysi na venkově a snad dosud ještě někde se tak děje.« V dalším vyzývá k ochraně rodinných památek a k zakládání kronik. Opravdu milý hlas, zvláště když vzniká spontánně.

vd

Vladický a rytířský rod Vrchotický z Loutkova a dnešní jeho potomstvo je název soukromého tisku, m. 8, str. 24, který vytiskla knihtiskárna Karla Vrchotického v Praze nákladem vlastním v roce 1939. Historický materiál jakož i matrikový sebral a zpracoval red. Ladislav Matásek. V první části knižecky Karel Vrchotický, potomek pobělohorských polkutinských Mikuláše Vrchotického z Loutkova a jeho manželky Johanny Dvořecké z Olbramovic žaluje na osud rodu, jehož osudy pak autor chronologicky vypisuje. Pro jistou zajímavost citujeme odtud rozlišování šlechty v Čechách do r. 1620: »1. šlechta staroštítá, která vzešla z rodů, které měly erb a predikát od pradávných (!) dob, 2. šlechta staroštítá později do r. 1520, 3. šlechta, která byla přijata prvními staroštítými rody mezi sebe, 4. šlechta novoštítá, povýšená panovníkem, 5. šlechta novoštítá od r. 1520—1620.«

rd

O rodopisných pramezech moravských napsal dva informativní články zasloužilý místopisec Moravy Dr. Ladislav Hosák do »Osvěty venkovské« v Praze roč. X. První článek (str. 110—112) poučuje, které všechny »U-

báře a registratury v zemském archivu brněnském jíco a to jednak jako nové převzaté od okresních soudů (podobně jako v Čechách soustředil staré pozemkové a pod. knihy archiv země České), jednak knihy, které byly v zemském archivu v Brně již dříve zařazeny do sbírky rukopisů a v ní jsou uloženy nesoustavně. Autor v článku podává hlavně úplný seznam uložených památek s archivními značkami podle okresů nebo panství a ryhet. Na str. 186—189 týž autor populárně vykládá ve článku „**Dokteré doby lze stopovat i osudy selských gruntů na Moravě**“ o pozemkových knihách jako pramenech nejúplnějších a dále o matrikách, výnosu pozemkové daně r. 1820, o josefském katastru r. 1788, o urbářích fasích r. 1775, o ruštikálním katastru let 1756—68 s rektifikačními akty a konečně o nejstarším katastrálním operátu moravském, t. zv. lánských rejstřících z let 1670—79, kteréž obsahují jména z nedochované prve lánské visitace (1656—57). Články mohou posloužit také našim rodopiscům informacemi.

vd

Sté výročí narozenin Emila rytíře Škody, zakladatele Škodových závodů v Plzni, dne 18. listopadu 1939 zaznamenal snad všechn dení tisk. Vnuk jeho, pan Emil Škoda v Zinkovcích u Nepomuku, chová ve svém majetku rodinnou kroniku, z níž výňatky byly otištěny ve »Venkově« 28. listopadu 1939. V nich se praví, že první záznamy o Škodové rodině se vyskytují v knihách města Plzně už v roce 1588. Rodina sama však se usadila asi r. 1650 v Letkově u Plzně. Byl to Bartolomej Škoda, o němž se ční v Letkové zmínka. Od té doby držel rod Škodův v majetku statek čp. 1 v Letkově až do počátku XIX. století. Rehoř, syn Bartolomeje Škody, byl rychtářem a vykoupil se z roboty, čímž učinil první krok k dalšímu vzestupu svého rodu. Rehořův pravnuk, Jan Škoda, se přestěhoval koncem XVIII. století do Plzně, kde brzy dostal městské právo a oženil se s Annou Smyčkovou. Byl mistrem kovářským a koupil v první polovině XIX. století různé stavební parcely v Plzni, na kterých stavěl domy a zanechal každému dítěti dům. Kovářskou dílnu měl v městech vedle městské vodárny a zaměstnával právě tehdy 23 stálých pomocníků. Jan Škoda, jenž ve volných chvílích také básnil, měl čtyři syny. Nejstarší z nich František, narozený 20. ledna 1801 a zemřelý 3. března 1888, byl otcem zakladatele Škodovky. Po prvé se oženil s Annou Pivcovou r. 1829, která mu však zemřela r. 1836. Druhý jeho syn se jmenoval Vojtěch a zemřel bezdětný u svého mladšího bratra Josefa v letech sedmdesátých. Třetí syn byl Josef Tomáš, známý vídeňský profesor a pravý zakladatel rodinného jména. Čtvrtý syn se nazýval Jan, jenž měl jednoho syna, také Emila, pozdějšího úředníka Škodovky, zemřelého bez potomků r. 1897. Synové městana Jana Škody, František a Josef, studovali nejdříve v Plzni a potom ve Vídni. František po studiích se vrátil jako lékař do Plzně, kde byl nejprve městským a později krajským fyzikem. R. 1831 působil také jako dozorčí lékař v době cholery v Hařlici. Syn lékaře Františka Škody, pozdější zakladatel Škodovky, Emil Škoda, studoval v Chebu, načež studoval dvě léta v Praze na technice. V roce 1859 bojoval jako dobrovolník v Italii, kde byl stížen žaludeční chorobou významného rázu, která ho pak již provázela celým životem. Škodovku založil Emil rytíř Škoda vlastně proti vůli svého otce, který nechtěl synovi vyplatit podíl po jeho matce. Tepřve na přímluvu prof. dr. Josefa Tomáše Škody z Vídni koupil ctec Emilův r. 1869 od hraběte Arnošta Valdštejna jeho strojní továrnu v Plzni, z které vznikla pozdější Škodovka. Rozkvět podniku umožněn byl jednak plí a pednikavostí Emila rytíře Škody, jednak tim, že jeho strýc, dr. Josef Tomáš Škoda, otevřel synovci účet u vídeňského peněžního ústavu, kam vložil milion zlatých. Než se Emil Škoda oženil, bydlil jako nájemník v domě paní Hanenkammové, rozené Mirwaldové, o jejíž decer Hermínu se ucházel. Když dvakrát nebyla jeho nabídka matkou Hermincu dost sympaticky přijata, rozhodl se Emil Škoda k odvetě. Paní Hanenkammová byla vnučkou hlavního zakladatele právovárečného městského pivovaru v Plzni. Škoda se přičinil o založení konkurenčního akciového pivovaru v Plzni. Později znova a po třetí Emil Škoda se ucházel o ruku Hermínu a v r. 1871 se konečně s ní oženil. Emil

rytíř Škoda, doživotní člen panské sněmovny, zemřel ve vlaku mezi Selzthalem a Amstetten 8. srpna r. 1900 na žaludeční chorobu, když se vracel z léčení v Běléku.

O českém původu Josefa Mánesa pří *»Lidové Listy«* z 25. srpna 1939, že byla před nedávným časem při oznamení dvojho vydání souborného díla Mánesova (připravuje se v nakladatelství Orbis a současné i v Melantrichu) majícího být rovnocenným protějškem Alšova Špalíčku, vyslovena určitá pochybnost a Mánesův rod označen jako německý nebo tak nějak. Tato pochybnost nebyla o rodu nejčestějšího z malířů vyslovena po prvé, ale vždy byla s české strany dokonale vyvrácena. Je sice pravda, že jméno Mánes, psané dříve krátce Manes, působí při etymologickém výkladu určité obtíže a že jej lze odvozovat od biblického jména Manes, nebo jiného hebrejského jména Manek, zdrobněliny to jména Emanuel; také je pravda, že se u nás v Praze vyskytl německý rod Mannesů z Laningen v Bavorsku, ale již hrubé rodopisné zkoumání prokáže, že rod malířů Mánesů nelze nijakým způsobem odvozovat od těchto německých přistěhovalců. Také býval původ rodu Josefa Mánesa hledán někde v Holandsku, zvláště rodové zakořenění malířský talent zdál se k tomu poukazovat, avšak ani tato verše se nedá držet, třebaž Mánes sám této mystifikaci s Holandskem neodporoval. Ve skutečnosti rod geniálního malíře vede přímo k radnickému mlynářskému tovaryši Františku Mánesovi a jeho ženě Dorotě, oběma Čechům a katolíkům.« Můžeme dodati, že studie zvěčnělého zatím univ. prof. dr. Karla Chytily »O o d o p i s u M á n e s ū«, prokazující tento český původ rodiny umělců, vyšla hned v I. ročníku nášho Časopisu Rodopisné společnosti, kdež je otištěna na str. 39—44. Ms.

Nejnovější biografie pracovníků z kteréhokoli oboru národní tvorby objevují se již s úvody o kořenech těchto osobnosti, o jejich rodech. Na některé tyto práce jsme tu již upozornili jednotlivě. Doplňujeme jejich řadu dvěma publikacemi. Č. akademie zemědělská vydala ve svých Pramenech a základech ř. B č. I. sbírku 17 životopisů mužů o zemědělství zasloužilých, nazvanou »Z e m ě d ě l s t í b u d i t e l é« (red. M. Michálek, Praha 1937). Autoři příspěvků si více nebo méně všimli prostředí a předků vyniklých jedinců. Zvláště o tom pojednal Dr Václav Černý v biografii vzácného selského písmáka Františka Vaváka, s jehož Paměti se jistě seznámili také mnozí rodopisci.

V Časopisu rodop. společnosti IV.-1932 str. 40—47 a 124—133 byla otištěna práce J. Fiály »Aujezdec — Kutlíře — Prokůpkové«. Na ni právě odkazuje a přiměřeně místa věnuje předkům Jana Antonína Prokůpka jeho životopisec Dr Josef Nožička v knize »Jan Antonín Prokůpek, a p o š t o l h o s p o d á ř s k é h o p o k r o k u a n á r o d n í s v o r n o s t i« (Praha, Novina 1939; viz str. 13—14). — Rádi zaznamenáváme tento správný směr a snahu o výklad osobnosti-individua poznáním jeho prvního a nejmocnějšího činitele nejen fyzického, nýbrž spolutvůrce psychického a intelektuálního; arci jsme teprve v začátcích prohloubenějšího chápání lidi nadprůměrných i geniálních, o nichž jednou budou dobré životopisy vždy začínat dějinami jejich rodů. Dk.

Změna jmén Lekče — Alexius. Václav Líva ve svém článku *Seznamy pražských novoměšťanů za léta 1618—1653*, otištěném v tomto časopise roč. VII.—VIII., uvádí na str. 30., že r. 1646 obdržel právo městské na Starém městě Pražském Bartoloměj Alexius, přísežný advokát ze Soběslavě. Tato osobnost nebyla mi neznámou, poněvadž Soběslavští v 17. stol. často v potřebách obce s Alexiem korespondovali a on jako zemský advokát konal jím platné služby; netušil jsem však, že by byl rodákem soběslavským. Na základě shora uvedené zprávy pátral jsem zejména kolem r. 1646 a nalezl jsem v soběslavském archivu koncept zachovacího listu z 10. ledna 1646, jehož shodné datování s rokem, kdy Alexius obdržel právo městské v Praze, ukazuje, že list byl žádán patrně k tomuto účelu. Z listu jest patrné, že Bartoloměj Antonius Alexius byl synem Jakuba Lekče, syna Bartoloměje Lekče, a Reginy, dcery Antonína Černého i zajímavé jest také, že list zdůraz-

ňuje zejména katolický původ Alexiův. Tedy došlo tu ke změně jména z Lekes na Alexius, případně k navrácení k původnímu latinskému jménu Alexius, ze zčeského jména Lekeš, podobně jako Alexander bylo zdrobnováno na Lexa.

J. Lintner.

Dvojí křestní jména křtěncům se jménem světským. Církevní úřady nedávno připomněly farním úřadům předpisy o dávání jmen novokřtěncům. Ukazuje se, že není rozkaz dávati při křtu jména svatých nebo světic, nýbrž že je to pouze právní a zvyklost. Zákazáno je dávati při křtu jména necudná, směšná, jména pohanských bohů, jména po lidech nešlechetných a jména ka-jinců nepravého náboženství. Připouštějí se jména, která jsou překladem svatých jmen v národním jazyku, jména ženská odvozená od mužských a na-opak, jména blahoslavených a konečně jména národní, u nás na př.: Přemysl, Vratislav, Zbislav, a pod. Církev považuje však za žádoucí, aby křtěncům, jimž bylo dán jméno světské nebo národní, přidáno bylo ještě druhé jméno světce nebo světic.

f. n

Kronika Polních Voděrad od řídícího učitele Jaroslava Procházky (Kolín, nákl. učitelstva škol. okr. kolínského 1938, v. 8, str. 97) vyšla k stejmu výročí postavení nynější školní budovy. Je v ní otištěna rodopisně zájimavá purkrechtní kniha z r. 1686 (str. 41—57) a ukázky z některých archiválií.

Dk

Z drobnějších prací rodopisných zaznamenáváme tu soukromý tisk prof. Dr. F. M. Bartoše: **Z kroniky Bartošova rodu**. (Praha, 1938, str. 8.) Rod Bartošův pochází z Libuně na hruboskalském panství valdštejnském, kdež v polovině 17. století tři členové rodu drželi selské usedlosti. Všichni však v průběhu doby byli nuceni statky své pro předlužení odprodатi a usadili se na chalupách. Z větve sedící na chalupě č. 30 pocházel Václav Bartoš, narozený v r. 1744, kterýž se příženil na živnost Václava Vaňoučka. Po 31 letech postoupil ji svému nejmladšímu synu Františkovi. Tento ujal grunt v těžkých dobách napoleonských válek, ale přesto podařilo se mu jej rozšířiti příkupením polí a odevzdal jej synu Václavovi, předposlednímu z devíti žijících dětí. Václav Bartoš s manželkou Annou, rozenou Jandourkovou z Prachova, hospodařil tu do své smrti r. 1874. Synem jejich byl Jan, kterýž se z rodu prvý dostal na studie; po absolvování práv vstoupil do služeb politické správy a oženil se s Annou, dcerou pekaře Josefa Řepky v Turnově. Zemřel poměrně mlad ve 43. roce svého věku dne 30. června 1894, zanechávaje vdovu se čtyřmi nezletilými dětmi. Tyto i s matkou nalezly útulek u dědečka a babičky v Turnově a v domě jejich, kdykoliv se tam vrátí ze shonu světa, dýchají všechny dávno ztracenou kouzlo domova.

F. N.

Na význam redu Heinzova pro historii a rozkvět města Dobříše ukazuje publikace z péra Ludvíka Kopáčka »Sto let hostinství Heinzova rodu v Dobříši«. (Dobříš, nákladem A. O. Schartových, 1937, str. 28.) Byla vydána v roce 1937, kdy rodina Heinzova vzpomínala, že uplynulo 100 let od té doby, kdy její předek Antonín Heinz se usadil v Dobříši. Pocházel z Prahy, kdež se narodil 14. června 1812 jako syn sedláče Josefa Heinze a jeho manželky Marie roz. Čechové. Věnoval se stavu hostinskému a v r. 1837 pronajal si v Dobříši hostinec »Na knížecí«, kdež dvě leta před tím byla zřízena poštovní stanice; zřízením pošty a později založením dostavníkových společností hostinec velice získal, ježto se tu vždy nocovalo. Za choť pojal Antonín Heinz Annu, dceru zahradníka Josefa Březského z Jičína a měl s ní pět dětí; druhou jeho manželkou byla Aloisie, pocházející z městanské rodiny Benátských ze Žatce (Saatz). Z tohoto manželství vzešel vedle dcery Aloisie syn František (1849—1935). Týž po smrti svého otce († 11. V. 1881) se ujal vedení hostinství a velmi ji zvelebil, takže podnik Heinzův byl znám i v daleké cizině. Dnes vedou jej Otilie Josefa, dcera Františka Heinze se svým manželem Ing. Adolfem Schartem, takže za dobu 100 let hospodaří tu třetí generace jednoho rodu.

f. n.

Z historie našeho domu je název soukromého tisku, jež napsala a vlastním nákladem vydala Miroslava Dorazilová ve Vyškově (Brno

1938, str. 48). Osudy domu čp. 78 na vyškovském rynku spolu s přehledem jeho majitelů jsou poutavě zachyceny v tomto drobném spisku počínaje rokem 1679, kdy koupil jej Jan Rochensentner; po jeho rodině vystřídali se v majetnickému domu rodiny: Salamonova, Spalkova, Derkova, Kölkerova, Prchalova, Haintschova, Doležalova a Pardovská. V roce 1872 získali dům v exekuční dražbě Isak Lamberg a Šimon Rosenfeld, ale ještě téhož roku přešel koupí v majetek rodiny Jechovy, od níž jej koupil r. 1905 dnešní majitel Julius Dorazil.

f. n.

»Rodopis« a příbuzná hesla v díle Ottův slovník naučný nové doby, což jsou dodatky k velikému Ottovu slovníku naučnému, vydávané redakcí univ. prof. Dra B. Němcem nejprve nakladatelstvím J. Otty, nyní Novinou v Praze. Heslo »Rodopis« je v díle V., část I., str. 685, napsáno V. Černým a V. Davídkiem; heslu bylo poskytnuto poměrně málo míst, takže v něm mohly být zaznamenány jenom stručně nejdůležitější fakta. Na vedlejší stránce 684 najdeme heslo »Rodinná kronika« (V. Davídek). Z příbuzných hesel velmi obsáhlé a významné je »Dědičnost« v díle I., části 2., str. 1420—1441, a »Geometrika« v díle II., části 2., str. 821—2; oba články jsou od Artura Brožka.

vd

Železnice — kolébka rodu Tvrzských. Všude, kde se setkáváme s rodom jménem Tvrzský (někdy také psáno Tvrský nebo Tvrzký), dovídáme se od příslušníků uvedených rodin nebo v archivních pramezech zjistíme (v uvedené práci jest ochotně náponocen Rodopisný odbor Musejního spolku pro Železnici a okolí), že jejich rodový původ jest v Železnici (okres Jičín). Traditione vypráví, že zakladatelem tohoto starobylého, dnes tak rozvětveného rodu, byl občan, původně jménem Hanyš, kteremu se dostalo po koupení bývalé železnické tvrze, přezdívky Tvrzský. Toto přejmenování se pak během doby změnilo v rodové jméno. Dříve bývalo v Železnici několik rodin uvedeného jména, jichž příslušníci byli pak rozlišováni různými přezdívками a přezmenováním; dnes tu žijí ještě 2 rodiny a to rodina Františka Tvrského (psáno s), obchodníka a Bohumila Tvrzského (psáno zs), pekaře. Téměř všichni příslušníci rodin Tvrzských, dnes rozptýleni v mnohých obcích naší vlasti, jsou si ponejvíce dobré vědomi, že jsou potomky starého českého rodu, jehož společná kolébka stála v Železnici a rádi sem občas zavítají, aby shlédli místo, kde na bývalém tvrzišti stávala jejich prakolébka, aby postáli v tichém rozjímání u sochy sv. Trojice, v kterýchžto místech byl při vrchnostenské kapli sv. Trojice (zanikla v 18. stol.) původní železnický hřbitov, nebo na hřbitově (dnes již také zrušeném) u kostela sv. Jiljí a konečně i na novém městském hřbitově, kde tlí v rodné zemi kosti jejich předků a aby si také prohlédli dochované památky rodu Tvrzských v železnickém muzeu. Rod Tvrzských žije a vzrůstá a pevně věříme, že jeho příslušníci se budou vždy hrdě hlásit k své prakolébce — Železnici.

Václav Kozák

Matriky měšťanů olomouckých od r. 1668 do r. 1915, důležitý to pramen pro rodopisce, uveřejňuje v Rodopisné hlídce vycházející při Casopisu Vlasteneckého spolku musejního v Olomouci městský archivář Václav Nešpor. V ročníku 1939 (číslo 193 a 194) dochází v otiskování až k roku 1739.

f. N.

Německý dějepisec Heinrich Zatschek, obírající se českými dějinami středověkými, všiml si zajímavé skutečnosti u vládnoucích osobnosti bývalého českého státu knížecího a královského: změny jejich jmen a dvojích jmen některých Přemyslových, biskupů a nejvyšších úředníků zemských v období od vlády Přemysla I. do vlády Přemysla II. — i se staršími příklady — v článku »Nameänderungen und Doppelnamen in Böhmen und Mähren im hohen Mittelalter« (Zeitschrift für Sudetendeutsche Geschichte, III./I, str. 1—11). Ukázal jmenovitě, jak někdy jméno, převzaté z ciziny, se stalo při oné první osobě překladem jejího jména domácího a ujalo se (na př. sv. Vojtěch po mohučském biskupu přijal jméno Adalbert, odtud Vojtěch = Adalbert), jak jindy osoba původem česká a s českým jménem byla v cizině přezvána nově (na př. Markéta Přemyslova provdaná za dánského

krále Valdemara dostala tam jméno Dagmar) a jak ke konci 2. stol. jsou hojně překlady jmen též osoby psaných jednou česky, po druhé latinsky (u duchovních při povyšování); zvláště hojně pozornost autor věnoval jménům dvojím, zejména česko-německým; dokazuje seřazení spíše německo-české hlavně u jména Otakar Přemysl. K tomu vykládá, že ze 102 vybraných listin, které prostudoval, našel zapsaný titul nejslavnějšího Přemyslovice takto: Přemysl Otakar jen 4, Přemysl 1, Otakar Přemysl 12 a jenom Otakar 73kráte. Podle toho usuzuje, že v druhé pol. 13. stol. česká královská kancelář (vedli ji totiž tehdy většinou Němci) dospěla k přesnému rozlišování podle toho, komu byla listina určena: Pro Čechy a Moravu se psalo král Přemysl, pro Rakousko a Štýrsko vévoda Otakar, atd.

Dk

Rodinný zápisník pánský ze Zástřizl a z Petřvaldu, dosud neuveřejněný, z hradního archivu buchlovského otiskuje Alois Jašek v Časopisu Vlasteneckého musejního spolku v Olomouci (1939, str. 19/23). Zápisník skládá se ze tří částí, pocházejících: od Jindřicha ze Zástřizlů (1581—1582), jeho syna Jiřího (1602—1609) a dcery Jiřího Kunhytu, jejího syna Hanuše Zikmunda z Petřvaldu (1622—1648). Obsahuje přímé svědectví o příslušnosti členů rodiny k církvi českobratrské, o sboru buchlovském, zprávy o příbuzných a přátelích a vlastní rodinné zápis y o křtech a úmrtích.

f. n.

Rodopisný odbor při Vlasteneckém spolku musejním v Olomouci byl dnem 31. XII. 1938 úplně zrušen, neboť nedal se srovnati s platnými spolkovými stanovami požadavek, aby odbor byl zcela nezávislý z finančně úplně samostatný.

Vrtalové v Paloníně na Olomoucku. Dnes již zesnulý Vilém Voříkovský, rytíř z Kundratic, dvorní rada moravského místodržitelství n. o. v Brně, měl za manželku Annu Vrtalovou z Litovle. Roku 1926 odevzal Antonínu Vrtalovi v Paloníně čp. 14 rukopis rozrodu Vrtalů palonínských s poznámkami o rodech téhož jména v jiných oblastech českých zemí i ciziny. V prosinci 1939 Ing. Bohuslav Vrtal v Praze vydal tuto tabulkou rozrodu Vrtalů s úvodem o vzniku práce a poznámkami autora. Rod se odvozuje od Jíry Vrtala, jenž se byl zakoupil na celolánu v Paloníně r. 1657. Sám i jeho potomci měli vždy hojně děti, takže se rod rozšířil i jinam a v původním statku žije podnes, tedy přes 283 léta. Rytíř Voříkovský studoval rozrod hlavní podle matrik moravických a loštických, svědomitě, a snad se najdou pokračovatelé, případně doplňovatelé jeho studie. Vydatel učtil tuto práci a snahu sličně.

Dk

Stručné přehledy dějin rodů významných krajanů z Chodska přinesl regionalistický čtvrtletník »Chodsko«. Vydává jej Baarová společnost sídlící v Domažlicích (předseda Jindřich Jindřich, jednatel Dr. J. Štěpánek, kterýž jest také redaktorem věstníku) jako svůj věstník; letos vychází III. ročník. Rodopisu se týkají tyto příspěvky: V. Miškovský, »Nástin rodokmenu prof. MUDr. Josefa Thomy Mayera«, roč. I., seš. 3., K. Polák, »Vývod předků Rudolfa Mayera, roč. I., seš. 4. (ze známé studie K. Poláka-Zd. Kristena »Rod básníka Rud. Mayera«, otištěné v ČRS. roč. VII.—VIII., str. 53—72) a K. Polák, »Rod univ. prof. Františka Záka vace«, roč. II., seš. 1. (Srov. ČRS., roč. IX.—X., str. 35.) Příspěvky jsou zakládány na zprávách v matrikách a v pozemkových knihách.

Dk

Padesát let Tělocvičné jednoty Sokol Praha-Michle 1887—1937 je nadpis sličné publikace, vydané v den otevření nové sokolovny dne 1. ledna 1938 a redigované kroužkem: prof. J. Bursa, Ant. Hrdina, Ant. Hvězda, Ad. Kocian, J. Mráz, Jar. Pechman, J. Slavík, Fr. Svoboda a Rud. Štěpka (nákl. a tiskem M. Knappa v Praze X.). Zaslouženě hojně místa je věnováno také dějinám obce Michle, která byla od r. 1438 majetkem Karlovy university a vůbec s Prahou prožívala vždy pohnuté osudy. V kronice, otištěné v této knize podle Pamětního listu JUC. J. o. S. V o b o d y z r. 1912, se přibliží poněkud také k místopisu vesnice. Tím i mnohými jmennými seznamy jest kniha zajímavá také pro historiky a rodopisce.

Dk

RODOPISNÁ HLÍDKA.

Soupis rodopisců.

Starý Rožmitál. Rodopisné společnosti v Praze nabídly své služby pilný rodopisný pracovník, který je ochoten k žádostem pořizovatí výpisů z matrik ve Starém Rožmitále (m. křtěných a oddávaných od r. 1670, zemřelých od r. 1710), případně také v jeho okolí, jmenovitě v Bohutíně, Hvožďanech a Třebšku.

Dotazy a odpovědi.

I. Dotazy.

97. **Dvořák.** — Jan Dvořák, sládek, děd Karla Havlíčka Borovského se strany matčiny narozen cca 1747, Josef Dvořák, sládek, snad bratr předchozí cca 1755 a Karel Dvořák, sládek, narozen cca 1767. Jejich otec František Dvořák, sládek ve Žďáru (Saar), zemřel před rokem 1782. Hledáme místa a přesná data jejich narození.
98. **Franzl.** — Matěj Franzl, lesník, později měšťan v Kutné Hoře, oženil se cca r. 1830 s Ludmilou, dcerou Josefa Böhma, úředníka (obrodného) z Lisy (?) a Terezie, dcery Jana Hamzla ředitelce ve Vilémově. Hledáme bližší zprávy o těchto osobách, o datu a místu sňatku.
99. **Keil, Kail.** — Hledám místo a narození Ignáce Keila, továrníka (snad původem z Prahy). Manželkou jeho byla Josefina, rozená Fischerová, dcera Johanna Fischera, k. k. finančního komisaře z Písku (svatba r. 1846). Zprávy budou honorovány.
100. **Polák.** — Hledám rodiště a předky Antonína Poláka z Troslaví (u Čachrova, Klatovsko) a zedníka v Bystrém (Klatovsko) č. 9 manžela Liduely Šupitové. Do Troslaví se přistěhoval před rokem 1734 pravděpodobně z Časlavského. Zemřel 14. IV. 1772 63 lety v Bystrém. Zprávy budou honorovány.
101. **Štovíček, Štovík.** — Prosím o zprávy o výskytu tohoto jména v 17. a 18. století na Sedlčansku.
102. **Wlassak.** — Moritz Wlassak, profesor romanista na vídeňské univerzitě, narozen v letech 50. minul. stol. v Brně jako syn drogisty. Tento pocházel z Chlumce nad Cidlinou a jmenoval se Václav. Prosím o pomoc při pátrání po bližších datech o původu a rodu Wlassakové.

II. Odpovědi.

103. **Homolka.** — Marek Homolka z Čes. Budějovic; syn jeho Ondřej; vyučil se r. 1693 řezníkem. (Archiv kníž. ze Schwarzenbergu v Třeboni, Hluboká IB §AZ 2c/3.)
104. **Kamaryt.** — V archivu města Ml. Vožice nalezl jsem listinu bez data, týkající se žaloby Kašpara Kameryta, měšťana ve Vlašimi proti Václavu Mrázkovi, krupáři v Ml. Vožici pro slíbené a zajištěné věno jeho manželky Barbory. Kamerit udává: Můj tchán krupář Václav Mrázek své dceři Barbore — mé manželce — mimo i krávu hotové 100 zl. připověl a jelikož dále také dědický podíl po její nebožce matce, své první manželce, 100 zl., které též mé manželce za věno byly určeny, podržel, mně ani jedno ani druhé nesložil a nevyplatil, ačkoli já věno 200 zl. na mém nemovitém jmění ve Vlašimi vtěliti jsem dal a jelikož můj dům č. 266 ve Vlašimi vyhořel a stavěti ho chci, potřebuji pomoc. Jsem od 1. prosince 1807 ženat. Zádám, aby on odpřisáhl, že mi věno složil. Mrázek zemřel roku 1830.
- Rich. Hrdlička.

84. Proskovský z Proskova. — Dne 10. července 1622 vystupuje ve sporu s Floriánem Jetřichem ze Žďáru Johankou, vdovou po Oldřichovi Desideriovi Pruskovském z Pruskova, rozená Kaplířová ze Sulevic jako dlužnice. (Archiv země české, Parisova sbírka, č. 172.)
92. Felix. — Jan Felix z Domažlic oddán 21. I. 1703 s vdovou Kateřinou Hrubíkovou. Družbou byl Jan Hos, uroz. pán Jan Kryštof Karel Seyfrid, hejtman z Chodových zámků, uroz. p. Jan Kessner, primas z Domažlic. (Matrika ve Kdyni z r. 1679, str. 44.)

ZPRÁVY

Z VÝBORU RODOPISNÉ SPOLEČNOSTI V PRAZE.

Legitimace. Členské průkazy naší společnosti jsou určeny pro čtyři léta, t. j. 1939—1942, a jsou rozesílány všem členům, kteří zaplatili příspěvek za rok 1939. Za platby na příští léta budou členům zaslány (v časopise nebo v obálce) nálepky pro ten který rok; nálepky se každý sám do legitimace vlepí.

Rodopisné prameny v pražských archivech a knihovnách. Rodopisná společnost rozhodla se k návrhu a za redakce svého místopředsedy Ph. Dr. Zd. Kristena, zemského vrchního archivního komisaře, vydati jako příští svazek své »Knihovny« soupis rodopisných pramenů v pražských archivech a knihovnách včetně matrik.

Výnam a cena rodinné kroniky je dánna starou zkušenosti, že historie je nejlepší učitelkou života. Znalost minulosti rodu je pro jedince tím, čím je národu znalost jeho dějin: nejen bohatým zdrojem povzbuzení a poučení, ale i svědomím, usměrňujícím další život.

Dr. Zd. Kristen.

UPOZORNĚNÍ. K tomuto číslu přikládáme pro všechny členy po výtisku formuláře vývodu a to i pro ty, kteří nám jej již svého času ať úplně či neúplně vyplněný zaslali. Žádáme všechny důtklivě, aby nám formulář, pokud možno rodovými údaji vyplněný brzo vrátili. Kdo by potřeboval více výtisků, může si je objednat u Rodopisné společnosti v Praze kus po 50 haléřích.